

சிவமயம்

புலோலி பகுபதீஸ்வர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

உலி

மதுரை தமிழ்ச்சங்க பள்ளித்து

நீர்மதி. ந. பத்மாசனி அம்மாள்

உருவாக்கம்.

கலாநிதி. மனோஞ்மணி சன்முகதாஸ்

2000

வூலோலி பகுபதீஸ்வர்

பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

மூலம்

மதுரை தமிழ்ச்சங்க பண்டிதத்
புலோலி

நீர்மதி. ந. பத்மாசனி அம்மாள்
இயற்றியது

1925

சொற்பொருள் விளக்கவுரையும்

சிறப்புநிலைக் குறிப்புகளும்

கலாநிதி. மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

வரவு ஆய்வாளர்
கக்குசுயின் பல்கலைக்கழகம்
யப்பான்

வெளியீடு 2000

ரூ. 150/-

முதலாம் பதிப்பு	 1925
இரண்டாம் பதிப்பு	 1997
மூன்றாம் பதிப்பு உரையுடன்	 2000

கிராமத்தின் பிழிக்கு

கிராமத்தின் பிழிக்கு என்றால்
 கிராமத்தின் மிகவுக்குப் போன்ற சில விஷயங்கள்
 கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏதாவது கிராமத்தின் பிழிக்கு என்றால்
 கிராமத்தின் மிகவுக்குப் போன்ற சில விஷயங்கள்
 கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏதாவது கிராமத்தின் பிழிக்கு என்றால்
 கிராமத்தின் மிகவுக்குப் போன்ற சில விஷயங்கள்
 கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

०००२ க்லைஷ்

१९९७

முன்றாம் பதிப்பு

இரண்டாம் பதிப்பு வெளியீட்டு விழாவில்
சிறப்புரை வழங்கிய கலாநிதி மனோன்மணி
சண்முகதாஸ் சீரிய உரை விளக்கமில்லாமல்
இவ்வந்தாதி உரிய பலனேளிக்காது என்னும்
கருத்தை முன்வைத்தார். அதை ஏற்றுக்
கொண்ட நான், “அப்பணியை அவர்கள்
செய்வார்களானால், முன்றாம் பதிப்பை
அவ்வுரையுடன் வெளியிடத் தயார்”
என்றேன்.

இதன் பலனாக அன்னாரின் அறிவுசால்
உரையுடன் மூர்மதி ந. பத்மாசனி அம்மாள்.
எழுபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்
இயற்றிய பதிற்றுப் பத்தந்தாதி
உங்கள் கைகளில்

புலோலி மேற்கு
பருத்தித்துறை

அ. சொயகந்தரம்பிள்ளை
பட்டயக் கணக்காளர்

01-03-2000

அனிந்துரை

பரமேஸ்வர கலாசாலை தமிழ்ப் பண்டிதரும்
உலகியல் விளக்க ஆசிரியரும் ஆகிய

ப்ரஹ்மயீ நவநீதசிற்ண பாரதியார்

அவர்கள் கூறியது

சிறந்தநெறி சிவநெறியே
சேர்ந்தானுஞ் சீர்த்தி
பிறந்தமொழி செழுந்தமிழே
செயவல்லன் பிறங்குகல்வி
நிறைந்தபது மாசனியே யெனப்புவவர்
நிகழ்த்திவர் நேர்ப்புலோவி
யுறைந்தபசபதியடிக்கோர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
யுரைத்துய்ந்தானோ;

ஓ ஓ ஓ

கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலைத்
தமிழ்ப் போதகாசிரியர் :

ஸ்ரீமத் ம. க. வே. மஹாலிங்கசுவம்

அவர்கள்

இயற்றியது

திக்கொலாம் புகழ் புலோவியந் திருத்தளிமேய
நக்கனார் பத நளினமேனாள் மறைக்கருத்துப்
புக்க செந்தமிழலங்கலந்தாதியைப் புணைந்தாள்
மிக்கவந்நகர் தன்னகர் கொண்டமேதகையாள்

(1)

குமலர்மாதிரங் குறைதர நிமிர்புகழ்க் குன்றேர்
நமசிவாயைப் பேர் நம்பிதன் றிருமகளாக
விமலனாரருணாகரத்தினப் பெயர் விதுவி
தமதகட்டிடைத் தோன்றிய தவக்கொழுந்தானாள்

(2)

திருந்து செந்தமிழ் நூல்பல வெனக்கருள் செய்த
அருந்தவக் கலைக்கடனிகர் பார்வதியார் பாற்
பரந்த மாமதுரைத் தமிழ்ச்சங்க பண்டிதையாய்ப்
பொருந்துகின்ற பாலாம்பிகையொடுந் தமிழ்பயின்றாள்

(3)

மாடமாளிகை வாணிமிர் மதுரையம்பதியிற்
கூடுகின்ற நாலாந்தமிழ்ச்சங்கத்திற் குழீஇய
ஞாடு சீரிசைப் புலவர்கணையந் தினிதளித்த
பாடு செந்தமிழ்ப்பண்டிதைப் பட்டமும் படைத்தாள்

(4)

வண்டு கூட்டுணமலர்ந்து வள்ளிதழ் நறையீலிற்றும்
விண்டுலாய் மிலிர் கொண்றையந்தாரணி விமலன்
தோண்டைவாயிள மயிலொடுந் தோன்று சீருருவே
கண்டு நாடொறுங் கலிமழை பொழிகின்ற கருத்தாள்

(5)

விருதமாதவர்க்கரசராய் மேயவள்ளுவனார்
சரத் நூன்முறை தழைத்திடத் தழைகின் சரிதைப்
பரதரம்பையர் பதந்தொழும் பதுமவெண்பாட்டு
வரதநாயகி வரங்கொள் பத்மாசனி மாதோ

(6)

இரண்டாம் பதிப்பிற்கு

முன்னுரை

ஆலயமும் அந்தாதி அநூளியவரும் புலோலிப் பகுபதீசுவரர் ஆலயம்

அந்நியர் ஆட்சியில் இந்தியாவிலுள்ளார். இலங்கையிலுள்ளார் இந்துக்கள் பல அழுத்தங்கட்குள்ளானார்கள். இத்தலைகையதோர் அரசியல் நிலை காரணமாக, 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்கூற்றில், தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஒரு சுவாமியார் புலோலி வந்து சேர்ந்தார். இன்று நம் ஆலயம் இருக்கும் இடத்தில் ஒரு கொன்றை மரநிழலில் அமர்ந்தார். தன்னுடன் கொண்டு வந்த கருங்கல்லினாலான பிள்ளையார், தாமிரத்துனாலான வீரபத்திரர் விக்கிரகங்களைக் கொன்றையின் கீழ் பிரதிஸ்தை செய்து பூசை செய்தனர். அருகாம யில் ஒரு சிறு குளம் இருந்தது. தன்னைநாடி வந்த நோயாளர்கட்கு சிறிது குளத்து மண்ணை எடுத்துக் கொடுப்பார். அவர்கள் நோய் நீங்கப் பெறுவர்.

சுவாமிகளுக்கு உதவியவர்கள் இருவர். சின்மயானந்தக் குருக்கள் பூசைக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பார். கதிரவேல் என்பவர் சுவாமியின் சீடராகவே அமர்ந்துவிட்டார்.

காலப்போக்கில் காரைக்காவிலிருந்து சுங்க இலாகாவிற் கடமை யாற்றிய சப்பிரமணியம் கணபதிப்பிள்ளை என்பார் வந்து சேர்ந்தார். சுவாமியின் நெருங்கிய நண்பரானார். ஒரு நாள் சுவாமிகள் அன்பரி டம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தார். தான் சமாதியடைந்தபின் ஒரு சிவன் கோவில் கட்டிப் பகுபதீசுவரர் ஆலயம் என்று பெரிட வேண்டு மென்பது அது. கோவில் கட்டத் தன்னிடம் பணமேது என்று கைவிரித்தார் அன்பர். குளத்தைத் தூரெடு, பணங் கிடைக்கும்

என்று சொன்னார் கவாமிகள். அவர் சமாதியடைந்தார். குளம் தூரெடுக்கப்பட்டது. ஒரு செப்புக்குடம் கிடைத்தது. குடத்தி விருந்த பொருளைக் கொண்டு கோவில் கட்டப்பட்டது என்பது கர்ண பழம்பரைக் கதை.

இந்திய சிற்பாசாரியர்களைத் தருவித்து மூலஸ்தானம், அர்த்த மண்டபம், மதாமண்டபம், அபிசேகமண்டபம் ஆகியவற்றை பொழிகல்லினால் 1822 ஆம் ஆண்டளவில் கட்டிமுடித்தார். 1840 வரை அவரே ஆலயத்தைப் பரிபாலித்தார். இங்றுவரை இவரின் சந்ததி யினரே ஆலயத்தைப் பரிபாலித்து வருகிறார்கள்.

கவாமிகள் கொண்டுவந்து பூசித்த பிள்ளையார் இரண்டாம் பிரகாரத்தில் மேற்கில் அமைந்துள்ளது. பிள்ளையாரின் இடப்புறத்தில் கவாமிகளின் சமாதி உள்ளது. அவரின் சிடர் கதிரவேவின் பரம்பரையினர், இன்றும் குருவுக்குப் பூசை செய்கின்றார்கள். சின்மயானந்தக் குருக்கள் பரம்பரை இவ்வாலய ஒதுவார்களாக இன்றும் சிறப்புறுகிறார்கள். வீரபத்திரர் விக்கிரகம் தேவசபையிலுள்ளது நித்திய பூசைகளுடன் உற்சவ காலத்தில் நான்கு நேர விழாக்கள் வீரபத்திரகுக்கு எடுக்கப்படுகின்றது. கோவிலின் தல யிருட்சம் கொன்றால்.

இந்தப் பரவுதவர்த்தினி சமேத பசுபதீசவரர் ஆலயம் ஒரு பாடல் பெற்ற தலம் என்று கூறத் துணிகின்றேன். மூலீஸ்தீ ஆறுமுகநாவலர் பசுபதீசவரர் மீது திருவூஞ்சல் அருளியுள்ளார். உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர் பரவுதவர்த்தினியம்மையார் திருவூஞ்சலும், பசுபதீசவரராலய முத்துக்குமாரசுவாமி திருவூஞ்சலும் பாடியுள்ளார். ஆறுமுகசுவாமி திருவூஞ்சல் பிரம்மழு நாகமுத்துக் குருக்களாற் பாடப்பட்டது. பண்டிதை செல்வி நமசிவாயம் பத்மாசனி (பீன்பு திருமதி பத்மாசனி இராசேந்திரம்) பாடிய பசுபதீசவரர் பதிற்றுப் பத்தந்தாடி இதோ.

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி யருளிய பத்மாசனி அம்மையாரின்
குலச் சிறப்பு

பத்மாசனி அம்மையார் புலோவியிற் புகழ் பூத்த குடும்பச் சூழலிற் பிறந்து வளர்ந்தார். இக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பலர் சமஸ்திருதம், தமிழ், சைவம் ஆகியவற்றில் ஆழ்ந்தகண்ற அறிவு பெற்று தென்னிந்தியா வரை புகழ் மணம் வீசி நின்றனர்.

பத்மாசனியின் தாய் நாகரத்தினம், இவரின் தாய் தங்கம்மா. தங்கம்மாவிற்கு ஏழு சகோதரர்கள் - முங்கு ஆண் நான்கு பெண். ஒரு சகோதரன் குமாரசவாமிப் புலவர். எப்பொழுதும் எவருடனும் இலக்கணந்தவறாது. பேசும் பழக்கமுடையவராய் இலக்கணக் கொட்டர் என்று அரூரால் அழைக்கப்பட்டார். நன்னூல் சாஸ்திரம் சிவராத்திரி புராணமாகியவற்றிற்கு உரை எழுதிச் சிறப்புற்றார். தங்கம்மாவின் ஒரு சகோதரியான நாகமுத்து, வேலாயுதம்பிள்ளை என்று வள்ளுவலக் கைப்பிடித்து, அவர் ஆரம்பித்து வளர்த்த வேலாயுதம் பாடசாலை செழிப்புற்று வளர அன்னாருக்கு உற்ற துணையானார். இன்ஜோரு சகோதரி பார்வதி. இவர் இல்லறம் புகாமல் நல்லறம் புதுந்து ஒள்ளவைப் பிராட்டியை நினைவு படுத்துமாப்போல் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து விளக்கினார். புலவர்களும் மேதைகளும் இவருடன் உரையாடி தம் ஐயந்தீர்க்க இந்தியாவினிருந்து புலோவி வந்தனர். இவர் எஞ்சோருக்கும் பாறாத்தைப் பாட்டியானார். இப்பாட்டி குளித்து நித்தியனுஷ்டானம் முடித்து, ஈரத்துணியுடன், திருநீற்றொளி வீசப் பசுபதிகவரர் ஆலயம் நோக்கிச் செல்லும் பொழுது தெருவில் எதிர்ப்படுபவர் எவரும் வீலகி வணங்கி வழி விடுவர் என்று கூறுவர்.

இனி, அதைச் சந்ததியைப் பார்ப்போம். குமாரசவாமிப் புலவரின் ஒரு மகன் கலாநிதி சிவப்பிரகாசம் இண்டன் பல்கலைக் கழகத்திற் பயின்று உள்ளியற் துறையில் M. Sc, Ph. D., பட்டங்கள் பெற்றவர். இன்ஜோரு சகோதரன் வைரவநாதனின் மகன் கணபதிப்பிள்ளை தென்மொழி, வடமொழி, ஆங்கிலம் நிலைகள்டு ணர்ந்து

திருவணந்தபுரம் சமஸ்தான வித்துவானாக வீற்றிருந்தார். திருவனந்தபுரம் மகாராஜாக் கல்லூரியிலும் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும் பேராசானாக விளங்கியவர். வில்லூணீயம் என்னும் சமஸ்கிருத நூலைத் தமிழ் செய்தவர். இரகுவமிசச் சுருக்கம், ஓந்திரசேனை நாடகம், மாணிக்க வாசகர் புராணம், மார்க்கண்டேயர் புராணம், வேதாரணியேசர் ஊஞ்சல் முதலாகப் பல நூல்களை ஆக்கியோன். தங்கம்மாவின் ஒரு சகோதரனான உப்பிரமணியத்தின் ஒரு மகள் மகேஸ்வரி ம. க. வேற்பிள்ளை என்பாரைக் கைப்பிடித்தார். உரையாசிரியர் என்று வழங்கப்பெற்ற வேற்பிள்ளை, சிதம்பரம் நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் தலைமைப்பட்டபீத்தை அலங்கரித்தவர். திருவாவடுதுறையாதீன மகாவித்துவான் தண்டபாணி தேசிகர், வண்ணார்பண்ணை வித்துவான் ந. சுப்பையாபிள்ளை ஆகியோரை உருவாக்கியதுபாத்தியாயர் மகேஸ்வரியின் சகோதரர் சைவப்பெரியார் சிவபாதகந்தரனார்.

இந்துசாதனம் ஆசிரியராகப் பலவாண்டுகள் பணியாற்றிய வரும், பல நூல்கட்கு ஆசிரியராகவும் உரையாசிரியராகவும் விளங்கிய திருஞானசம்பந்தரும். கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலைத் தமிழ்ப் போதகாசிரியர் மகாலிங்க சிவமும் வேற்பிள்ளை மகேஸ்வரி தம்பதியரின் புதல்வர்களுள் இருவர்.

பத்மாசனி, அவரின் தோழி பாலாம்பிகை ஆகிய இரு சிறுமியரும் பாறாத்தை பாட்டியின் அன்பிற்கும் கவனத்திற்கும் உள்ளாகித்த தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் வளர்ந்தார்கள். சிறு வயதினி வேயே மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதர்களானார்கள்.

புலோலிப் பசுபதீசுவரர் தம்மீது பொழிந்த கருணையைப் போற்றிப் பத்மாசனி பதிற்றுப் பத்தந்தாதி பாடினார். அப்போது அவர் வயது இருபத்தியிரண்டு.

அ. சோமசுந்தரம் பிள்ளை
பட்டயக்கணக்காளர்

புலோலி மேற்கு
பருத்தித்துறை
4-5-1997

உரையாளர் கருத்துவரை

அந்தாதி அமைப்பும் தனித்துவமும்:

மதுவரை தமிழ்ச்சங்க, பண்டிதையாகிய புலோவியூர் ஸ்ரீமதி. ந. பத்மாசனி அம்மாள் இயற்றிய புலோவிப் பசுபதீஸ்வரர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி என்னும் நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு 1997ல் வெளிவந்தது. இன்றால் 100 பாடல்களில் பசுபதீஸ்வரர் புகழ் பாடுவது. செய்யுட்களின் அமைப்பு 10 பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்ட பத்துதொகுப்பாக 100 பாடல்களாக உள்ளது. மரபான காப்புப் பாடலும் இணைந்துள்ளது. இந்நூலுக்கு அணித்துரை வழங்கிய முன்னாள் பரமேஸ்வர கலாசாலை தமிழ்ப் பண்டிதரும் உலகியல் விளக்க ஆசிரியருமான ப்ரஹ்மஸீ நவநீதகிருஷ்ண பாரதியாரும் கல்வி நிறைந்த பத்மாசனியின் புலமையைச் சிறப்பித்துள்ளார். கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலைத் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீமதி. ம. க. வே. மகாவிங்கசிவம் அவர்களும் பத்மாசனியின் புலமையையும் வாழ்வையும் பாடிவைத்துள்ளார். இன்று இப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி இறைவனைப் பற்றி அறிய விரும்புவோர் தேடிப் படிக்க வேண்டியது, எனவே அது பற்றிய முன்னுரை விளக்கமும் இன்றியமையாதது.

அந்தாதியின் முதற் பாடலின் முதலடி ‘உலகம்’ என்ற சொல்லுடன் தொடங்குகிறது. இது பண்டைய இலக்கியமரபாக இருப்பினும் எல்லாரும் அறிந்த பசுபதியைப் பற்றிப் பாடும் பத்மாசனியின் உள்ளம் வேறொரு கருத்தையும் கொண்டிருந்தது போலும் இறைவன் தன்மைகளையும் வழிபாட்டின் பெறுபேற்றையும் பதிக அமைப்பிலே முதலிற் பாடிய காரைக்காலம்மையின் வழிச்சென்று உலகத்தோர் பயன்பெற தானும் தொண்டாற்ற என்னியுள்ளார். நாயன்மார் பாடல்கள் காட்டும் வழிபாட்டுமரபு புலோவியில் நடைமுறையாய் தொடர்வதை உலககறியச் செய்ய என்னிய போது அது பதிற்றுப் பத்தந்தாதியாக புலோவிப் பசுபதீஸ்வரருக்கு அவர் சூட்டிய பாமாலையாகிறது.

உலகம் புகழுப் புலோவி நகருறையுங் கருணைப் பசுபதீயே .....
..... அடியேன்றனைக் கண்பாராயோ!

என்னும் அவர் குரல் இன்று உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழர் குரலாக அமைந்துவிட்டது. செய்யுள்களின் அமைப்பில் அவர் தமிழ்ப்புலமை நன்கு வெளிப்படுகிறது. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் செய்யுட்புலமை பெரிதும் மதிக்கப்பட்டது. இறைவனைப் பற்றிப்பாடும் போது மூவகைப்பட்ட பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

1. புலோவி நகர்ச்சிறப்பு
2. பசுபதீஸ்வரர் வீற்றிருக்கும் கோயிற்சிறப்பு
3. பசுபதீஸ்வரர் அருட்சிறப்பு.

இவ்வமைப்பு திருஞான சம்பந்தருடைய பாடல்களின் அமைப்பினைப் பெரிதும் ஒத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நாயன்மார் பாடல்களில் பெற்றிருந்த பயிற்சி

பத்மாசனியம்மாள் பாடல்களிலும் பதிந்துள்ளது. புலோவி நகரைக் குறிக்கும் பாடலில் அமைந்த தொடர்கள் அக்காலத்துப் புலோவியை அறிய வைக்கின்றன.

01. சீரார் புலோவி - காப்புச் செய்யுள்
02. புலோவி நகர் - (1)
03. சிதப்புனால் குழ் புலோவி - (2)
04. குதிக்கும் புனல் குழ் புலோவி - (6)
05. நயக்கும் புலோவி - (9)
06. சுரர் குலாய்ப் புகழ் புலோவி - (16)
07. மாலயன் தொழும் புலோவி - (17)
08. புகழ்தறு மடியார் குழ்புலோவி - (21)
09. மடைக்கயல் வாழை பாயும் வான்புகழ் புலோவி - (22)
10. அடியார் குழும் புலோவி - (23)
11. வைதவருஞ்சோலை குழந் தண்புகழ் புலோவி - (25)
12. தெய்வச் சீர் நகரப் புலோவி - (26)
13. தேவர் தாழும் வணங்கிடும் புலோவி - (28)
14. வேனிலான் விழையுஞ்சோலை விண்படி புலோவி - (29)
15. சிறையன்னம் பெட்டயோடாடுந் துய்ய நீரோடை குழ் தாநகர் புலோவி - (30)
16. போதாரும் தேன்பொழில் குழ் புலோவி - (32)
17. வளஞ்சேர் புலோவி - (34)
18. பொழிலாரும் புலோவி - (37)
19. நற்புலோவி - (41)
20. எழில் குலமும் புலோவி - (43)
21. புன்னையே கமம் துறை குழ் புலோவி - (45)
22. மவிகடல் குழ் திரிவினஞ்சேர் வண்புலோவி - (46)
23. திருந்து புலோவி - (48)
24. வான்மிகு பயன்குன்றாப் புலோவி - (49)
25. மருமா மலர் சேர் புலோவி - (52)
26. பரவன்பு பொருந்து புலோவி - (54)
27. பூமனி மென்பொழில் குழ்தறு தென்புலோவி - (57)
28. பூகவனம் புடை குழ்தறு தென்புலோவி - (58)
29. தணிவறு மனத்தார் வாழ்தறும் புலோவி - (62)
30. மணியெயிற் புலோவி - (63)
31. வளமலி புலோவி - (67)
32. பூமனி பொழில் குழ் மாநகர் புலோவி - (68.)

33. எழில் மிகு புலோவி - (70)
34. கோதிலாப் புலோவி - (74)
35. பொன் செய் கோவிற் புலோவி - (76)
36. ஆசிலாத் புலோவி - (77)
37. சோலையின் வண்டினந் தேசின் முசு புலோவி - (78)
38. செய்யாஹுயர் புலோவி - (81)
39. கட்காமலி புலோவி - (82)
40. திருவேமலி புலோவி - (86)
41. கானே கமழ் புலோவி - (87)
42. வயலே செறி புலோவி - (89)
43. மாயாத நல் வளமே செறி புலோவி - (90)
44. கவினார் புலோவி - (92)
45. எழிலார் புலோவி - (94)
46. நலமார் புலோவி - (95)
47. இயற்கை மருவார் புலோவி - (96)
48. அணியார் புலோவி - (99)
49. திருவார் புலோவி - (100)

மேற்காட்டப்பட்டவை ஆசிரியரது புலமைத்திறனுக்கும் எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்குபவை.

கோயிலின் சிறப்பைக் கூறுமிடத்து வழிபாட்டின் சிறப்பையும் இணைத் துக் கூறுகிறார், மலரிட்டு இறைவன் புகழ்பாடும் வழிபாட்டு நடை முறையைக் குறிப்பிடுகிறார். (21) கோவிலில் அடியார் போற்றி செய்து வணங்குவதையும். இறைவன் கழல் பணிவளதயும் காட்டுகிறார். தானும் வழிபாட்டில் ஒன்றியதைச் சுட்டி நிற்கிறார். கோவிலில் வழிபாட்டால் ஏற்படும் பயன்களையும் விளக்கியுள்ளார். பொதுமக்கள் மட்டுமன்றி தேவரும் வணங்கும் கோவிலாக புலோவிப் பசுபதிஸ்வரர் கோயிலைக் காட்டுகிறார்.

பாய்திரைய கடலோத முரசினார்க்கப்
 பத்தரிருக் காதிமறை பாடிப் போற்றத்
 தூய்மைதரு வானாடர் கற்பகப்பூந்
 தொடைபுணைந்து பூசிப்பத் தொலைவிலாது
 வாய்க்கருணை மழைபொழிந்து புலோவிவாழு
 மாளிக்க மலையே யென்னவைப்பே யெந்தாய்
 சேய்மைதனி வெணையகற்றே னுன்னையன்றிச்
 சிறியேன்மற் றொருதுணையு மறிகிலனே. (42)

கோவிலை விட்டு அகல விரும்பானை சுட்டல். தேவர்களும் வந்து கோவிலை

வழிபட்ட செய்தி இந்நாளில் யாரும் நம்புவதற்கில்லை, ஆனால் ஆசிரியர் தமிழர் வாழ்வியலில் தொடர்ந்துவரும் வழிபாட்டு நடைமுறைகளை ஊன்றிக் கவனித்து இச் செய்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். வழிபாட்டு நடை முறைகளின் அடிப்படைக் கருகளை நாம் ஆய்வு செய்தால் ஆசிரியர் கருத்தைத் தெளிவாக விளங்கலாம்.

இறைவன் அரூட்சிறப்புக்களைப் பற்றிப் பாடும்போது ஆசிரியரது நாலறிவு புலப்படுகிறது. நாயன்மார் பாடல்களையும் புராணக் கதைகளையும் நன்கு பயின்றுள்ளார். தனக்கு முன்னே வாழ்ந்தவர்கள் இறை அருளை எவ்வாறு உணர்ந்தனர் என்பதைப்பற்றி நன்கு என்னிப் பார்த்துள்ளார். பாடல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அரூட் சிறப்புக்கள்.

1. பூட்டுமலை வில்லுடையனே (4)
2. நின்திருவில் பொலிந்த விளையாடல் (8)
3. உடையாய் புதித்தோலுடையானே (10)
4. ஒலமிட்டுனை அடைந்தவர்க்கு .. (17)
5. மைவரு மிடற்றினானே (25)
6. கூற்றுதைத்து மார்க்கண்டர்க்கருஞும் (48)
7. ஒரு தனியன்பன் செருப்பினாலுதைக்க .. (61)
8. கேழலங் குருளைக்கு அன்னையாய் மூலைப்பாலனித்து (65)
9. பானர்க்கிரங்கி விறகினைச் சுமந்து (66)
10. நண்ணலாரை நகைத்தெரி செய்த (78)
11. முதலைக் குறுமிடர் தீர்த்த (82)
12. தாயாய் முன மகவின் துயர் தீர்த்த (87)
13. மாலோன் முனம் வேண்ட வீயாத நல்லருளே தரும் (90)
14. மனை முந் தெடுத்த வொருவன் சிரங்கணரிய ... (99)

இறை வழிபாட்டினால் துன்பந் தீர்ந்த அடியவர்களை நினைவூட்டி இறைவன் அரூட்சிறப்பை விளக்க எண்ணியமை காணலாம். தான் இறையருளை உணர்ந்த வற்றையும் தெளிவாகப் பாடல்களிலே புலப்படுத்தியுள்ளார். பின்வரும் தொடர்கள் சில அதற்கு எடுத்துக் காட்டாய் அமையும்,

1. பண்ணவனைப் பாட வீடுமெனிதாமே (8)
2. துயக்கிலாத சுடர்மணியே சுவறாவின்பத்தாரமுதே (9)
3. ஞானந்தரும் சுடர் (10)
4. இனிய புண்ணியம் (13)
5. வினைதீர்த்தருள் வேதன் (73)
6. புலோலிச்சிவன் கருணைக்கு ஒரு மட்டோ. (87)

அந்தாதியின் இறுதிப்பாடலில் இறைவன் அரூட் சிறப்பைக் கூறி உலகே எனத் தொடங்கியதை உலகே என முடித்து வைக்கின்றார்.

சேவிற் நிகழ்ந்த பெருமா னுவந்த
 திருவார் புலோவி நகரின்
 மேலிச் சிறக்கு மடியார் தமக்கு
 மெய்யான ஞான வரமும்
 பூவிற் பொலிந்த பலபோக வாழ்வு
 மொருங்கே யளிக்கு மிசையாற்
 காவிற் கமழ்ந்த நகரத் தியற்கை
 புகழ்கின்ற நானு மூலகே. (100)

இப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதிப் பாடல்களிலே பத்மாசனியம்மாளின் வாழ்க்கையுணர்வு நிலையும் வெளிப்பட்டுள்ளது. அத்தொடர்களை ஆராயத்தாண்டு கிறது. ஆனால் அவருடைய நூல் வடிவபெற்று வெளிவந்த போது வரலாறு இணையவில்லை. சமுத்திலே வாழ்ந்த ஒரு பெண்பாற் புலவராக அவரை இன்னும் கணிக்கும் நிலை உருவாகவில்லை. இறைவழிபாட்டைப் பேணிய அவரது பள்ளியை எல்லோரும் அறியச் செய்யவேண்டும். வாழ்க்கை நிலை பற்றிய சில குறிப்புகளை அவர் பாடலிற் பதிந்துள்ளார் என்பது எமது கருத்து. அவற்றுட் சில வருமாறு.

1. இளைத்தேன் என்னை நீ வந்து காத்தல் வேண்டும். (23)
2. வினையினேன் உன் பாத்ததைப் பூண்டிடும் அன்பினோடு போற்றலும் செய்ய மாட்டேன். (24)
3. செய்வது ஓன்றறியா நாயேன் வினையினேன். (25)
4. சுகத்தையே விரும்புவேன் சுடர்க்கழல் வணங்கல் செய்யேன் ..... நாயினேன் என்செய்வேன் என்செய்வேனே..... (28)
5. அடியேனும் உய்ய என் மனதில் வந்து உறைந்திடல் வேண்டும். (30)
6. கூற்றுவனுக்கு ஏது சொல்வேன். (31)
7. பழவினையால் உன்பதமலரைப் பாடுகிறேன். (33)
8. வறியனேற்கு இரங்காயே (34)
9. இரக்கமிலேன் ஞானமிலேன் என்றும் அறஞு செய்தறியேன். (35)
10. பசிமுதற் பல்பினியகலா தென்னைக் காத்து. (41)
11. வந்த பேர்க்குச் சித்தமிரங்கிக் கொடுக்கும் திறமில்லேன். (43)
12. என்னை விற்றுக்கொள் ஒற்றி வைத்துக்கொள். (45)

முன்னைய இறையடியார்களது வாழ்க்கைவரலாறு திருத்தொண்டர் புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் வாழ்ந்த காலம் எமது கண்ணுக்கு எட்டுவதன்று. அதனால் புராணம் கூறும் வரலாற்றையும் அடியார்களுடைய பாடல்களையும் வைத்து இன்று அவர்களுடைய வரலாற்றைத் தெளிய முயற்சி செய்கிறோம். ஆனால் பத்மாசனியம்மாள் அரைநூற்றாண்டினுள் சமுத்தில் வாழ்ந்தவர். எமக்கு அருகே வாழ்ந்தவர். அவருடைய வரலாற்றோடு தொடர்புடையவர் இன்னும் வாழ்கின்றனர். எனவே பத்மாசனியம்மாளின் வாழ்வியலை

அறிவது கடினம் அன்று. பாடல்களிலே அவர் தம்மைப் பற்றிக் குறிப்பவை அவரையே வெளிப்படுத்துபவை என்ற முடிவை நாம் உறுதியாய்ப் பெறுவதற்கும் அவர் உண்மை வரலாறு துணைசெய்யும். இன்னும் இவருடைய வரலாறு மட்டு மன்றி இவர் பாடிய பகுதிஸ்வரர் அந்தாதியும் வரலாற்றில் மறைக்கப்பட்டு விடும். வடமராட்சியின் கல்விப் பாரம்பரிய ஆய்வில் பத்மாசனியம்மாள் பாடிய அந்தாதி பற்றிய சிறு குறிப்பேனும் இல்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நூலின் முதற்பதிப்பு 1925ல் வெளிவந்தது. ஆனால் அது பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர் பார்வையில் படாமையால் நன்கு ஆவணமாக்கப்படவில்லை. 1984ல் 'வடமராட்சியின் கல்விப் பாரம்பரியமும் இலக்கிய வளமும்' என்னும் நூலை வெளியிட்ட வடமராட்சியைச் சேர்ந்தவரான எஸ். சிவலிங்கராஜா(விரிவுறையாளர், தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்) தமது நூலில் ஒரு செய்தியை வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘‘மரபுவழிக் கல்வியில் புலனம் பெற்ற பெண்பரம்பரையையும் முதன் முறையாக வடமராட்சிப்பகுதியிலேயே காணமுடிகிறது. பாரம்பரியக் கல்வி வழிவந்து முதன் முறையாக மதுரைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் பரீட்சையில் இரு பெண் பிள்ளைகள் சித்தியெய்தக் காரணமாயிருந்த பார்வதி அம்மையார் புலோவி வ. கணபதிப்பிள்ளையுடைய சகோதரியாவர்.’’

இச்செய்தியிலே குறிப்பிடப்படும் இருபெண்பிள்ளைகளையும் யார் என அறிய அவர் முற்படவில்லை. பார்வதியம்மையின் புலனமையால் பயிற்றப்பட்ட அப் பெண்பிள்ளைகளில் ஒருவரே புலோவி பகுதிஸ்வரர் பதிற்றுப் பத்தாதியைப் பாடிய பத்மாசனி அம்மாள். இன்று இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரையை எழுதிய அ. சோமசுந்தரம்பிள்ளை(பட்டயக் கணக்காளர்) முன்னர் குறித்த இருபெண்பிள்ளைகளின் பெயர்களை பத்மாசனி, பாலாம்பிகை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் செய்த இந்த எழுத்து ஆவணம் வரலாற்றில் பத்மாசனி யின் பெயரைப் பொறித்துள்ளது.

சௌப் பெரியார் ச. சிவபாதசுந்தரனார் நினைவு மலரில்(1978) பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை பார்வதிஅம்மையார் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘‘பார்வதி அம்மையாரைப் பாறாச்சியென வழங்குவது வழக்கம். வான்மீகத் தைச் சமஸ்கிருதத்தில் வாசித்து விளக்கம் செய்யும் திறமை அந்த அம்மையாருக்கு இருந்தது. குறித்த குடும்பத்தில் இருபெண்பிள்ளைகள் மிக இளம் பருவத்தில் மதுரைப் பண்டித பரீட்சையில் சித்தியெய்த வைத்தவர் பார்வதி அம்மையார். தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கணங்களைக் கதை செல்வது போலக் கற்பித்து விடுவார். என்று கேள்வி.’’

இச்செய்தியிலும் பத்மாசனியின் பெயர் வெளிவரவில்லை. அந்தாதி ஒன்றைப் புலோவி பகுதிஸ்வரர் மீது முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்கள்

பாடியுள்ளதாக எஸ். சிவலிங்கராஜாவின் நூல்(ப.68) குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் பத்மாசனி அம்மாள் பாடிய பகுதில்வரர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி பற்றிய குறிப்பு அந்நாலில் இடம் பெறவில்லை. எனவே நூலைப் பாடியவரும் நூலும் வரலாற் றில் மறக்கப்பட முன்னர் இரண்டாம் பதிப்பு வெளியீடு வந்தமையால் நூல் பற்றிய ஆய்வும் தொடர்லஸயிற்று. நூலைப் பாடியவர் வடமொழிப் புலமை யுடையவராய் இருந்தமையால் பாடல்களிலே வடசொற்களின் பயன்பாடும் தவிர்க்கமுடியாததாயிற்று. நூலின் ஒரு பாடல் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக பாடியவர் வட மொழிப் புலமையைப் பறைசாற்றுவதாக அமைந்துள்ளது.

‘‘கொள்ளாய் சதுர்வேதப் பிரணவார்த்த
 கோமள சந்திர வதன வளிதாநாத
 தெள்ளுதிராவிட கானப் பிரியமோக
 திவாகர சந்திர மெளீசுவரயோக
 ருள்ளுயர் சுந்தரமதன ரூபனாக
 பூஷண வுத்தண்ட மதநாசலீர
 வள்ளலருள்வாய் புத்தி சாஞ்சல்யத்தால்
 வருபிறவித் துயரறுத்துப் புலோவியானே.’’ (50)

இப்பாடலின் உரை வடமொழியறிந்தார் நெறிகாட்டலிலே எழுதப்பட்டுள்ளது. பத்மாசனியம்மாளின் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதியைக் கரைக்காலம்மையார் பாடிய அற்புதத் திருவந்தாதியுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கலாம். தமிழ் மொழிப்புலமையும் வடமொழிப்புலமையும் அந்தாதி பாடுவதற்கு வாய்ப்பாக இருந்துள்ளன. பல பழந்தமிழ்ச் சொற்கள் பாடல்களிலே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய சிறப்பும் தனித்துவமுழுடைய அந்தாதிப் பாடல்களை இன்றைய தலைமுறையினர் படிப்பதற்கு ஏற்ற உரை வேண்டும். பழந்தமிழ் நூற் பயிற்சியற்றவர் இவ்வந்தாதி பாடல்களின் முழுமையான பொருளை அறிய முடியாது. இன்னும் நாயன்மார் பாடல்களிற் பல கோவில்களிலே தேவாரங்களாக ஒதப்படுவதால் அவற்றைப் பற்றிய அறிவு மக்களிடையே உண்டு. 19ஆம் நூற்றாண்டிலே கோவில் வழிபாட்டில் பாடல்களைப் பண்ணோடு பாடுகின்ற நிலை இருந்தது. இன்று அந்திலைமாறி இசைத்தட்டிலிருந்து வெளிவரும் ஒனி நிலையில் தேவாரங்கள் நம் காதில் விழுகின்றன. பாடுவர் உணர்வை நாம் கருத்திற் கொள்ளாமல் பாடலைக் காதில் வாங்குவதால் பாடல்களின் பொருளிலும் புலனைச் செலுத்துவதில்லை. இறைவழிபாட்டில் இசையுடன் கலந்த பாடலின் பொருள் உள்ளத் திலே பதியவேண்டும். அது புலங்களை ஒருவழிப்படுத்தி இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனையில் ஈடுபடுத்தும். இத்தகைய எண்ணத்தின் மேலீட்டால் பகுதில் வரர் பதிற்றுப் பத்து அந்தாதியும் ஒரு தெளிவான சொற்பொருள் உரையை வேண்டி நிற்கிறது.

உரையின் அமைப்பும் நோக்கமும்

இவ்வரையின் இன்றியமையாமை பற்றி முதலிற் குறிப்பிடவேண்டும். பசுபதீஸ்வரர் கோயிற் சிறப்பும் வழிபாட்டுமரபும் கால வெள்ளத்தில் அன்றூப் படாமல் நிலைத்து நிற்க வேண்டியவை. நமது முன்னோர் பேணி வைத்த எமது பண்பாடான நம்பிக்கைகளை நாமும் அடுத்த தலைமுறையினரிடம் கையளிக்கவேண்டிய கடப்பாடுடையோம். எமது வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக இருந்த இறை நம்பிக்கை இன்று தளர்ந்து நிற்கிறது. எமக்கு மேலான இயற் கையின் பேராற்றலை விஞ்ஞானம் வெல்ல முயற்சி செய்கிறது. எனினும் அது முற்றும் கைக்கடாது என மெய்ஞ்ஞானம் சொல்கிறது. அறிவு பெற்றவர் செயற்பாடுகளில் உண்மை மறைந்து போய் பொய்ம்மை வெளிப்படையாய் நிற் கிறது. இறைவனின் குணங்களை எண்ணிச் செயற்படும் மரபுக் கூயிறு, புரி தேய்ந்து கிடக்கிறது. அதைச் சீர்படுத்தி அதில் எதிர்கால இளந் தலைமுறையினரையும் சிறுவர்களையும் இப்போதே இணைத்துவிட வேண்டும். இறைவனும் மனிதனும் இணையச் சிறந்த பாலமாக விளங்கிய வழிபாடு செம்மையாக நடக்கவேண்டும். எனவே வழிபாடுபற்றியும் கோயில்பற்றியும் இறை அன்பு பற்றியும் நமது முன்னோர் சொல்லி வைத்துப் போனவற்றை தெளிவாகக் கற்கும் பயிற்சி ஒன்று இன்று தொடங்க வேண்டும். இக்கருத்தைச் செயற் படுத்தும் வகையில் இந்த உரை முயற்சி அமைகிறது.

வரலாற்றில் இந்தப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி பெறும் இடத்தை எல்லோரும் அறியவேண்டும். செய்யுள் நடையைத் தெளிவற விளங்கிக் கொள்ளும் தமிழ் றிவும் இன்று குறைந்துள்ளது. எனவே பொதுவான தமிழரிவு உடையவரும் விளக்கும் வகையில் புத்துரையர்க் முதல் உரையாக இவ்வரை அமைகிறது. உரையில் இருவகைப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒன்று சொற் பொருள் விளக்க வுரை, மற்றது சிறப்பு நிலைக்குறிப்பு. சொற் பொருளுரையில் பாடவின் சொற்பொருள் தற்கால மொழிநடையில் தரப்பட்டுள்ளது. பாடவில் சொற் பொருள் தொடர்பு நிலை விளக்க, இணையும் சொற்கள் அடைப்புக்குறியுள் தரப்பட்டுள்ளன. சிறப்புநிலைக் குறிப்பில் பாடவில் வரும் வட்சொற்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இன்னும் பாடவில் ஆசிரியரது எண்ணக்கருக்கள் இயன்ற வரையில் சுட்டப்பட்டுள்ளன. புராணக்குறிப்புக்கள் பற்றிய செய்தி எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. உரை செய்தவர் எண்ணக்கரும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. செய்யுளாசிரியரின் உள்ளக்கிடக்கையைத் தேடிச் சென்ற நிலையிலும் பல குறிப்புக்கள் சிறப்பு நிலையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. பசுபதீஸ்வரர் மீது அவர் பற்றுக் கொள்ள ஒரு ஏதுவாக இருந்த பார்பதி அம்மையின் வழிகாட்டல் தடம் பாடல்களிடையே தெரிகிறது. அது இறையன்னைப் பொற்று செயற்பட காரைக்காலம்மை முதல் இன்று வரை தொடர்கிறது.

உரையைப் படிப்பவர் தனிச் சொற்களின் புணர்ப்பு நிலைகளையும் தொடர்நிலைப் புணர்ப்பு நிலைகளையும் உணர்ந்து பாடற் பொருளை அறியும் வகையில் உரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பழைய மரபு நிலையான பாடல் கொண்டு கூட்டு முறை இவ்வரையில் முற்றாகத் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. பாடலாசிரியர் உணர்வு பாடவின் தொடக்கமுதல் முடிவுவரை ஒரு வளர்ச்சியடையது என்ற கருத்தை அடிப்படையாக வைத்து இப்புத்துரை வகுக்கப்பட்டுள்ளது. பாடலாசிரியரின் புலமைத்திறனை செய்யுளிலக்கணநிலையால் மதிப்பீடு செய்யும் முயற்சி இங்கு தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. மரபான செய்யுளிலக்கணம் விட்டு புதுக்கவிதை மரபு ஆட்சிசெய்யும் இக்காலத்தில் மதிப்பீடு வேறுபட்டு நிற்பது மனங்கொள்ளவேண்டியது. பாடவில் வந்துள்ளபழந்தமிழ்ச்சொற்கள் தமிழ் மொழியின் செம்மையான பொருள்தரும் ஆற்றலைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. இன்று பயன் படுத்தாமல் கைவிட்ட செந்தமிழ்ச் சொற்கள் பல பாடல்களிலே விரலிக்கிடக்கின்றன. புள், கழல், திங்கள், நவ்வி, கொள்ளோ, தார், ஆன், ஏறு, துயக்கு, சுவற்றா, இறைஞ்சு, கிள்ளை, பூவை, புணை, கடம், பிலிற்று, கொழுநன், வேவை, திமில், பரி, நகம், மடை, சேக்கை, குழை, அமை போன்ற சில சொற்களை எடுத்துக்காட்டாய் தரலாம்.

உரை நிலையில் ஏனைய இறையடியார் பாடல்களின் கருத்தமைவுடன் இணைந்து நிற்கும் நிலையும் காட்டப்பட்டுள்ளது. பாடலாசிரியருக்குக் கம்பந்த ருடைய பாடல்களில் குல்ல பயிற்சியும் ஆழந்த ஈடுபாடும் இருந்துள்ளது. சம்பந்தர் பதிகங்களில் திரு ஆஹர் பசுபதிச்சரம் எனும் பதிகம் அமைந்துள்ளது.

‘‘புண்ணியர் பூதியர் பூதநாதர்
புடைபடு வார்த்தம் மனத்தர் திங்கட்
கண்ணிய ரென்றன்று காதலாளர்
கைதொழு தேத்த இருந்தலூராம்
விண்ணுயர் மாவிகை மாடவீதி
விரைகமழ் சோலை சலாவியெங்கும்
பண்ணியல் பாடல நாத பசுபதிச்சரம்
பாடு நாவே. ’’

(திருஆஹர் பசுபதிச்சரம்: I)

கோயிற் குழல் வர்ணனைகள் சம்பந்தருடைய பாடல்களை ஒத்திருக்கின்றன. எனவே உரையில் அவற்றைக் குறிப்பிடநேர்ந்துள்ளது. இறைவன் கோல அழகில் அர்த்தநாரிவடிவம், கங்கையை முடியில் சுமந்த வடிவம் என்பன இன்று பலரால் விளங்கிக் கொள்ளமுடியாதவை, அவை பற்றிய விளக்கமும் ஏற்ற இடங்களில் உணர்யாளர் தெளிவு நிலையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வரையை எழுதுவதற்குத் தூண்டுதலாக இன்னொரு ஏதும் இருந்ததை இங்கே குறிப்பிடவேண்டும். ஏறக்குறைய 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் புலோலி பசுபதீஸ்வரர் ஆலயவரலாற்றை எழுதும்படி எனக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கப் பட்டது. ஆலயம் எனது வழிபாட்டுப் பயிற்சியிலும் இணைந்ததாக இருந்தபையால் வரலாற்றை என்னால் இயன்றவரை தரவுகளைச் சேர்த்து எழுதி (ஏறக்குறைய 175 பக்கங்கள்) முடித்தேன். அதை நூலாக்கப் பொறுப்புடைய வரிடம் ஒப்படைத்தும் விட்டேன், மூலப்படியான பிரதி ஒன்று மட்டுமே அப்போது ஒப்படைக்கப்பட்டது. வேறு மாற்றுப்படியையும் நான் எடுத்துவைக்கவில்லை. அந்த நூல் வெளிவரவில்லை. படியும் என்கையில் இப்போது இல்லை. தரவு களும் யாழ்ப்பானை இடம் பெயர்வால் என்னை விட்டு அகன்று விட்டன. நூல் வெளிவராதது பசுபதீஸ்வரர் முடிவு என விட்டுவிட்டேன். ஆனால் பத்மாசனி அம்மாளின் பசுபதீஸ்வரர் பதிந்றுப்பத்தந்தாதி வெளியீட்டு விழாவிலே பங்குகொண்டபோது அந்நாலுக்கு உரை இன்றியமையாதது உன்பதை உணர்ந்தேன். பத்மாசனியின் பணியின் தேவை தெரிந்தது. எனது பணியின் இலக்கும் தெளிவாயிற்று. ஆலய வரலாறு இந்த உரையினுள் ஊடுருவி நிற்கிறது. என்முன்னைய சிறு பணியைத் தொடரச் செய்த புலோலி நகர்ப் பசுபதீயின் நினைப்பு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அருள் இந்த உரையை எழுத முடிந்தது. வடமராட்சியில் பிறந்தது வாழ்க்கையைப் பயனுள்ளதாககியது. வழிபாட்டு மரபில் இணைந்து நின்றமையால் அதில் பின்னவரையும் இணைக்கும் ஈடுபாடு தோன்றிற்று.

புலோலி பசுபதீஸ்வரர் கோவிலிலிருந்து பல்லாயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் யப்பான் நாட்டில் இருக்கும் போது இந்த உரையை நான் எழுதிமுடிக்க ஆற்றல் தஷ்ஜிய. அவனருள் என்னால் சொல்லில் வடிக்க முடியாதது. இந்த உரையை நூலாய் வெளியிட ஒப்புதல் தந்து மனித நிலையில் துணைநின்ற அ சோமசந்தரம் சின்னள் 'பிச்சையேற்க வீதி வழியே வரும் பசுபதீயை' நான்கு உணர்ந்தவர். வழிபாட்டு மரபில் வாழ்வியலை சீர்பெறச் செய்த அவர் முன்னோர் பத்மாசனி. அம்மாள். எனவே தொடரும் பணியும் கடனும் இணைய நூல் உருவம் பெறும். பசுபதி, பரமேஸ்வரனாய் என் கணவர் வேகம் கெடுத்தான்ட வேந்தன். பல்கலைக் கழகப் பாதுகாவலனாய் இருந்து அருள் செய்பவன். இந்நிலையில் இவ்வரையாக்கத்தில் என் கணவரும் உடன் நின்று ஊக்கியவர். இனி, இவ்வரை எதிர்கால, எம் தமிழருக்கு உரியது.

தாயுநியே தந்தைதீயே சங்கரனே யடியேன்
ஆயுநின்பால் அன்புசெய்வான் ஆதரிக்கின் றதுள்ளம்
ஆயமாய காயந்தன்னுள் ஐவர் நின்றொன் றலொட்டார்
ஊழுமேயன், றஞ்சுகின்றேன் வலிவலமே யவனே ”

(சம்பந்தம்)

பிழை திருத்தங்கள்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
vi	01	தலைமைப்பட்டத்தை	தலைமைப்பீடத்தை
viii	14	சூழந்	சூழந்
xi	6	செய்யாலுயர்	செய்யாடுயர்
x	22	லீயாத	வீயாத
xiv	21	விளக்கும்	விளங்கும்
xvi	13	உன்பதை	என்பதை
4	3	மிபந்த	மிந்த
4	10	உறைவாளே	உறைவானே
10	1	தேலுடை	தோலுடை
13	23	பொன்னலைக்	பொன்மலைக்
22	6	உயர்ந்த	உயர்த்த
24	2	பேற்றலுஞ்	போற்றலுஞ்
38	23	விரியால்	விரிவால்
45	24	நாநாந்த	நாதாந்த
50	4	நிவாகர	திவாகர
56	2	புலோவிபிலையா	புலோவியிலையா
56	4	நோயுஞ்	தோயுஞ்
56	10	புலோவிபில்	புலோவியில்
60	17	நம் வாயே	தம் வாயே
61	13	மணிக்க	மாணிக்க
66	2	வாகவே	லாகவே
66	14	ஆழகான	அழகான
67	7	வாஞ்சவாங்	வாஞ்சலாங்
70	7	வகைபிலாச்	வகைபிலாச்
77	4	வண்ணலே	லண்ணலே
79	18	நேசு	தேசு
79	26	வாக்கியைப்	லாக்கியைப்
82	23	செல்லு	சொல்லு
85	28	அருள் சேர வேண்டும்	அருள் சேர விலக்க வேண்டும்
86	1	நல் வடியார்	நல்லடியார்
93	14	கெண்டவர்	கொண்டவர்
98	5	நிகர்ந்த	நிகர்த்த
99	32	நீங்குமே	நீங்குமே
100	1	பெருமானிவந்த	பெருமானுவந்த
100	6	யளிக்க	யளிக்கு

புலோலிப் பசுபதீஷவர்

பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

சொற்பொருள் விளக்கவுரையும்

சிறப்புநிலைக் குறிப்புகளும்

காப்பு :

சோர் புலோலிப் பசுபதியார்தந் திருக்கழன்மேல்
ஏராள் பதிற்றுப்பத் தந்தாதிச் செந்தமி ழீண்டணீயக்
காராரு மேனிக் கரிமுகத்தெந்தை கடைக்கணருள்
பேராரு நற்றுணையாகவந் தீங்குப் பெருகிடுமே.

சோ. போ. வி. உரை :

சீர் ஆர் புலோலி - சிறப்பு மிகுந்த புலோலி (அமர்ந்திருக்கும்)
பசுபதியார் தம் - பசுபதி (என அழைக்கப்படும்) யாருடைய
திருக்கழல் மேல் - அழகிய தாள்களைப் பற்றி
ஏர் ஆர் - நன்மை நிறைந்த (பாடல்களால்)
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி - நூறு பாடல்களான அந்தாதியை
செந்தமிழ் ஈண்டு அணிய - செம்மையான தமிழ் மொழியிலே தொகுத்துக்
கூறுவதற்கு
கார் ஆர் மேனி - கருமை நிறைந்த தோற்றமுடைய
களி முகத்து எந்தை - யானை முகத்தையுடைய எனது தந்தையின்
கடைக்கண் அருள் - குறிப்பான பார்வையான அருள் நோக்கு (என்றும்)
பேர் ஆரும் நல் துணையாக - பெருமை நிறைந்த நல்ல துணையாக
ஈங்குப் பெருகிடுமே - (நான்) இருக்குமிடத்தில் பெருகிடும் (என நம்புகிறேன்)

சி. நி. குறிப்பு

இக்காப்புச் செய்யுளைப் பாடும் புலவர் தமது புலமைத் திறனுக்குத்
துணையாக கரிமுகன் இருப்பான் என்ற முழு நம்பிக்கையுடன் நூறு
பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். மனித ஆக்கத்தின் வலுவிற்கு எல்லை
யில்லாத ஆற்றல் படைத்த இறைவனை வேண்டுதல் மரபு. இம்மரபு
காப்புச் செய்யுளைப் பாடும் மரபாக இன்றுவரை தமிழ் இலக்கியத்தில்
தொடர்கிறது.

நூல் :

உலகம் புகழ் புலோலி நகருறையுங் கருணைப் பசுபதியே
நிலவுஞ்சனை மேனிலாவணியு நிமலாசரண பங்கயமேல்
மலரும் பேரன்புடையார்க்கு வாளின்பதமு மெளிதாக்கு
மலகில் சோதியருட் கடலேயடி யேன்றனைக் கண்பாராயோ.

(1)

சொ. பொ. ஸி. உ.

உலகம் புகழ் — உலகத்து (மக்கள்) புகழ்ந்து (உள் பெயர் பரப்ப)
புலோலி நகர் உறையும் — புலோலி (எனப் பெற்ற) நகரிலே (விரும்பி)
என்றும் தங்கியிருக்கும்

கருணைப் பசுபதியே — அருள் (நிறைந்த) பசுபதியே
நிலவும் சடைமேல் — பொருந்தியிருக்கும் நீண்ட சடையின் மேல்
நிலா அணியும் நிமலா — (மூன்றாம்) பின்றனயச் சூடியுள்ள நிமலா
சரண பங்கயமேல் — அடைக்கலமான தாமரை மலர் போன்ற தாள்கள் மேல்
மலரும் பேர் அங்கு உடையவர்க்கு — முழுமையான பெரிய அங்கு
(உள்ளாம்) உடையவர்க்கு

வாளின் பதமும் எளிதாக்கும் — வானகத்து வராழ்க்கையை எளிதாகப்
பெறங் (அருள்) செய்யும்

அலகு இல் சோதி அருட் கடலே — அனாவு அற்ற ஒளியுடையவனைனே
கடல் போவ அருள் நிறைந்தவனே
அடியேன் தன்னை — அடியவன் ஆன என்னை
கண் பாராயோ — (உள் அருட்) கண்ணால் (குறிப்பாக) நோக்காயோ.

சி. நி. கு.

கருணை, பசுபதி, நிமலா, சரணம், பங்கயம், பதம், சோதி என்னும்
வட சொற்கள் கணிப்புக்குரியவை. பசுபதி என்பது சிவனுடைய பெயர். பக்க
களின் தலைவன். நிமலன் என்பது மலமற்றவன் மனிதர்களைப் போவ அழுக்
குடையவன் அல்லன். ஒளிவடிவான இறைங்கி இறைவனுடைய தாள்கள்
தாமரை மலர் போன்றவை. செம்மையும் அழுகும் உடையவை இத்தகைய
தாள்களின் மேல் அங்கு கொண்டவர்க்குச் செய்யும் முயற்சிகள் எல்லாம்
கைகடும். இச் செய்யுள் இறைவழிபாட்டின் முழுமையான பயனை எடுத்து
இயம்புகிறது. ‘உறைதல்’ என்னும் சொல் புலோலியில் என்றும் தங்கியிருக்கும்
பசுபதி என்பதைச் சுட்டுகிறது. சம்பந்தர் பாடல்களில் இப்பண்பு சில பதிகங்
களுக்கு சிறப்பாய் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒதற்கரிய பேருணர்வா யொளியா யெங்கு நிறைவாகி
வேதத்துறை யுட்பொருளாகி வேதமதற்கு மேலாகிச்
சிதப்புனல் குழ் புலோவிநகர் சேருந்தெய்வச் செஞ்சுடரே
காதற்கெளரி பங்காவன் கழவை வணங்கப் பணியாயே

(2)

சொ. பெ. வி. உ.

ஒதற்கு அரிய பேர் உணர்வாய் - (மனிதர்களால்) இனிமையாக எடுத்து
விளக்கமுடியாத அளவற்ற உணர்வுகளாக
ஒளியாய் - ஒளிவடிவாக
எங்கும் நிறைவு ஆகி - எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்து (இருப்பவனாய்)
வேதத்து உறை - (நால்) வேதங்களிலும் தங்கி நிற்கின்ற
உட் பொருள் ஆகி - மெய்ப் பொருள் ஆகி
வேதம் அதற்கு மேலாகி - வேதங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பொருள்
ஆகி
சிதப்புனல் குழ் - தண்மையான நீரோடைகள் குழந்த
புலோவி நகர் சேரும் - புலோவி நகரிலே சேர்ந்திருக்கின்ற
தெய்வசெழும் கட்டரே - இறைவனே செம்மையான (ஒளிச்) கட்டரே
காதல் கெளரி பங்கா - அங்குடைய கெளரியின் அருகு இருப்பவனே
உள்கழுவை வணங்க-உன்னுடைய தாள்களை (நான் வீழ்ந்து) வணங்கும்படி
பணியாயே - (நீ) எனக்குக் கட்டளை இடவேண்டும்.

கி. நி. கு.

வேதம் சிதம்-வட சொற்கள். ஒதல் என்பது சொல்லவேண்டியதை இனிமை
யாக உணர்வுடன் விளக்குதல். இறைவனுடைய இருப்பு நிலையை இறைவனுடன் இணைத்துக் கூறல். சேர்ந்திருத்தல் நிலை விளக்கப்பட்டுள்ளது. இறை
வனுடைய ஒளி வடிவு எங்கும் நிறைந்து அவனுடைய இருப்பை எல்லா
ரும் அறியக் கூடியது. கழல் ஆண்களது காலனி. எனவே கழல் என்ற
சொல் ஆண்களின் காலையே குறிக்கும். இறைவனுடைய காலிலே வீழ்ந்து
வணங்கவேண்டும் என்ற மனப் பக்குவம் ஏற்பட இவைனே அருளாவேண்டும்.
மனிவாசகர் ‘அவளாருளாலே அவன் தாள் வணங்கி’ எனக் சிவபுராணத்தில்
குறிப்பிட்டுள்ளார். ‘கழல் கொண்ட சேவடி காணலுற்றார் தம்மைப்
பேணலுற்றார்’ எனக் காரரக்காலம்மையார் திருவிரட்டை மணிமாஸல
யில் (II) குறிப்பிடுகிறார்.

பணியுங் கொன்றை மாலிகையும் படர்வெண்டிங் கட்பசங்கொழுந்தும்
அணியும் புலோவிப் பசுபதியே யாற்றின் மங்கை சடைமீதும்
மணிவாய்க் கருங்கட் பொருப்பரையன் பாவைவாமபாகத்தும்
அணியாய்க் கொண்ட கருத்தென்னே வதனையீண்டுக் காட்டாயே.

(3)

சொ. பொ. வி. 2.

பணியும் கொன்றை மாலிகையும் - தாழ்கின்ற கொன்றை மலர் மாலையும்
படர்வெண் திங்கள் பசம் கொழுந்தும் - பரந்த வெண்ணிலவின் இளம்
பிறறையையும்

அணியும் புலோவிப் பசுபதியே - (அணிகலன்களாக) அணிந்திருக்கும்
புலோவிப் பசுபதியே

ஆற்றின் மங்கை சடைமீதும் - கங்கை ஆறாக விளங்கும் மங்கையை
(தலையின்) சடைமேலும்

மணிவாய் கரும் கண் - அழகிய வாயையும் கரிய கண்ணையும் கொண்ட
பொருப்பு அரையன் - இமயலைத் தலைவன் (மலையரசன்)

பாவை வாமபாகத்தும் - மகளை இடப்பக்கத்திலும்

அணியாய் கொண்ட - அணிகலன்களாக்கியதன்

கருத்து என்னே - பொருள் என்ன

அதனை ஈண்டு காட்டாயே - என்பதனை (எனக்கு) இங்கு விளக்கி
காண வைப்பாயே

சி. நி. கு.

மாலிகை, வாமம் - வட சொற்கள். இறைவனின் சடையில் உள்ள நிலாவின்
பிறறையும் ஆறும் அவனுடைய இயற்கையாய் தோன்றும் அழகுநிலை. இடப்
பாகத்தில் உலக வழக்கம் காட்ட உமை. கங்கையையும் பெண்ணாகக் காண்ப
தால் இறைவனின் இருப்புநிலை மளிதறுக்கு விளக்கமற்றிருப்பதை உணரலாம்.

“இனிவார் சடையினிற் கங்கையென் பாளையங் கத்திருந்த
கணிவாய் மலைமங்கை காணிலென் செய்தி ..... எனக்

காரைக்காலம்மையார் பாடல். (திருவிரட்டை மணிமாலை: 5),

நாயன்மார்கள் பாடல்களிலும் இக்கேள்வி எழுந்துள்ளது.

இறைவனுடைய சடையின் கோலத்தை முன்னிலைப் படுத்தல். உருவ
வழிபாட்டில் ஈடுபட்ட தன்மை வெளிப்பட்டு நிற்கிறது.

காட்டில் வாழுமிள நவ்விகரத்தில் வாழுங்கண்ணுதலே
பூட்டுமலை வில்லுடையானே புலோவி நகரிலுறைவானே
யீட்டும் வினையாலுள நொந்தேயிரங்கு மிபந்தவேழைமனக்
கோட்டத் துறைந் துன்பதயுக எங்குறுக வருளாவாறன்னே.

(4)

சௌ .பொ. வி. உ.

காட்டில் வாழும் இள நவ்வி - காட்டிலே வாழுகின்ற இளைய மான்சுட்டி
கரத்தில் வாழும் - (உன்னுடைய) கையிலே தங்கியிருக்கும்
கண்ணுதலே - நெற்றியிலே கண் (உடையவனே)
பூட்டு மலை வில்லுடையானே - (மேரு) மலையை வில்லாகப் பூட்டியவனே
புலோவி நகர் உறைவாளே - புலோவி நகரில் தங்கி இருப்பவனே
சட்டும் வினையால் - செய்யும் தொழிற்பாடுகளால் (பெற்ற துன்பம்)
உளம் நொந்தே இரங்கும் - உள்ளம் நொந்து அழுது நிற்கும்
இந்த ஏழை - இந்த ஏழை(யின்)
மனக்கோட்டத்து உறைந்து - உள்ளமாகிய கோயிலிலே தங்கி
உன்பதம் யுகம் அகளம் குறுக - உன்னுடைய தாள்களை எக்காலத்தும்
துன்பமின்றி அனுகியிருக்க
அருளா ஆறு என்னே - (எனக்கு) அருள் செய்யாத நிலை எதற்காகவோ

சி. நி. கு.

பதம், யுகம், அகளம் - வட சோற்கள், நவ்வி பெண் மாணையும் குறிப்பது.
இள என்னும் அடை சேர்ந்திருப்பதால் மான் சூட்டி எனப் பொருள் தரும்.
சிவன் நெற்றிக்கண்ணுடையவன். சிவன் அசரர்களாகிய வித்துற்மாவி தார
காசரன் கமலாகான் ஆகிய மூவர்து கோட்டைகளையும் அழிக்கப்படுறப்பட்ட
போது மேருமலையை வில்லாகப் பூட்டி வாசகி என்னும் பாம்பை நாணாக்கி
ஊர் எனப் புராணக் கதை கூறும். இரங்குதல் என்பது பிறர் துன்பங்க்
கண்டு இரங்குதலையே பொதுவாகக் குறிக்கும். ஆனால் இங்கே 'நொந்தே
இரங்கு' என்று தொடர்நிலையால் உள்ளம் நொந்து அழுவதைக் குறிப்
படுகிறது. கோயில் வழிபாடு பற்றிய நினைவைக் காட்டும் பாடல்.
இறைவன் கோவத்தில் கரத்திலுள்ளதை முன்னிலைப் படுத்தல். அதைக்
கண்டு சிவன் பேருவை வில்லாக வளைத்த கையின் பேராற்றல் நிலை
காணல். நெற்றிக் கண் பற்றிய குறிப்பு கோவ அழகிலே ஆழமான சடுபாடு
கொண்டிருந்ததைப் புதிப்படுத்துகிறது.

என்னே மனமே புலோவி நகரிறைவா முக்கட் பரம்பொருளே
முன்னே முளைத்த சிவக்கொழுந்தே முழுமாமணியே செழுந்தேனே
பொன்னே போலுஞ் சடையாயென்றெம்மான் பொன்னங்கழல் போற்றாய்
கொன்னே கொடிதாம் வினைவழியே சென்று நீயுமயங்குதியே.

(5)

சௌ. பொ. வி. உ..

என்னே மனமே - எதற்காக (என்னுடைய) மனமே
புலோவி நகர் இறைவா - புலோவி நகரின் (உறைநின்ற) தலைவனே
முக்கண் பரம்பொருளே - மூன்று கண்களையுடைய மேலான பொருளே
முன்னே முளைத்த - முதலிலே தோன்றிய
சிவக்கொழுந்தே - அழகிய தளிர் போன்றவனே
முழுமாமணியே - முழுமையான பெரிய மணி போன்றவனே
செழும் தேனே - செழுமையான தேன் போன்றவனே
பொன்னே போலும் சடையாய் - பொன் போன்ற சடையையுடையவனே
என்று எம்மான் - என்றெல்லாம் கூறி எமது தந்தையின்
பொன் அம் கழல் போற்றாய் - பொன்போன்ற அழகிய தாள்களை(ப்பற்றி)
உயர்வாக உரைக்காது
கொன்னே - வினைவாக
கொடிது ஆம் வினை வழியே - கொடியதாகிய செயற்பாடுகளின் வழியே
சென்று நீயும் மயங்குதியே - சென்று நீயும் (மனம்) மயங்கி நிற்கிறாய்

சி. நி. கு.

சிவக்கொழுந்து, முழுமாமணி சிவனுடைய தோற்றத்தின் அழகைக் காட்டுவன். செழும்தேன் சிவனைப்பற்றிய நினைவின் இனிமை உணர்வு சுட்டுவது. பொன்னின் சிவந்த வண்ணம் இறைவன் சடையின் நிறத்தையும் தாள்களின் நிறத்தையும் சுட்டி நிற்கிறது. இறைவழி பாட்டைத் தொடர்ச்சியாக செய்யமுடியாத நிலையைக் காட்டும் பாடல் உலகவாழ்வியல் நடைமுறைகள் வழிபாட்டு நடைமுறைகளைச் செய்வதற்குத் தடையாய் அமையும் பாங்கு கட்டப்படுகிறது. இறைவன் கழலைக் காரைக்காலம்மையாகும் 'செம்பொற் கழல்' எனத் திருவிரட்டை மணிமாலையில் (10) குறிப்பிட உள்ளார். முக்கண் முன்னிலைப்படுத்தல். பின்னர் சடையழகு தொடர்தழலின் அழகு குறிப்பிடல்.

குதிக்கும் புனல்குழ் புலோவிவருங் கொன்றைத் தாராய் முகமதியு
மதிக்குஞ் சடையுமான்மழுவும் வரதபயங்கனு மதியார்
துதிக்கவருள் செய்பழும் பொருளைச் சோதிக்கொழுந்தைச் சுகோதயவப்
பதிக்கு முதலாம் பண்ணவணைப் பாடவீடுமெளி தாமே.

(6)

சொ. பொ. வி. உ.

குதிக்கும் புனல் குழ் - நிறைந்த நீரால் குழப்பட்ட
புலோவி வரும் - புலோவியில் வந்திருக்கும்
கொன்றைத்தாராய் - கொன்றை மலர் மாலையை அணிந்தவனே
முக மதியும் - கூன் பிறையும்
மதிக்கும் சடையும் - ஞானியர்க்குரிய நீண்ட சடையும்
மான் மழுவும் - மாணையும் மழுவையும் கொண்ட (கைகளையும்)
வரத அபயங்கரும் - கொடையும் அடைக்கலமும் தரும் (கைகளும்)
அடியார் துதிக்க அருள் செய் - அடியார்கள் பாடி வணங்க
அருள் செய்கின்றவனை
பழும் பொருளை - (மிகவும்) பழுமையான பொருளை
சோதிக் கொழுந்தை - நெருப்பின் கொழுந்து போன்ற நிறழுடையானை
சுகோதயளப் பதிக்கு - நலன்களின் இருப்பிடத்திற்கு
முதலாம் பண் அவனை - முதலாகிய இசையாகிய சிவனை
பாட வீடும் எளிதாமே - (பற்றிப்) பாடுகின்றவர்க்கு மறுமை வீட்டின்
பழும் எளிதாகக் கிடைக்கும்.

கி. நி. கு.

முகம், மதி, வரத, அபய, சோதி, சுகோதயளம் - வட சொற்கள்.
சடை கொண்டவர் ஞானிகளை மதிக்கப்படுபவர். சிவன் தோற்றப்பாட
டில் திருக்கரங்கள் சுட்டப்பட்டுள்ளன. கொன்றைத்தார் - மார்பில் புரஞ்சும்
நீண்டமாலை. இசையில் இறைவனைக் காணும் பாங்கு. இறைவனது
கோலத்தை முழுமையாகக் காணும் முயற்சி. சடையில் குடிய மதியும்
தொடர கரங்களையும் காணும் நிலை. வரங்கள் தரும் கரமும் அடைக்
கலம் தரும் கரமும் கண்டு வழிபட எண்ணும் மனநிலை. வழிபாட்டால்
பயன் வேண்டி நிற்கும் மானிடப் பண்பைப் புலப்படுத்தல். இறைவன்
கோல அழகால் ஈர்க்கப்பட்டாலும் உலகியல் நிலையான பயன்களை
நோக்கியும் கோயில் வழிபாடு அமைந்திருத்தலைப் புலப்படுத்தல். அது
மரபாக இருப்பதையும் கூட்டுதல்.

எளியேன் வினையின் வழியே சென்றெழுத்துக் கிடந்து வருந்தாம்
லவியேன்றலை மேண்டெடுத்தை யழித்தே நின்பாதந் தருவாய்
ஓளியே புலோவிநகரானே யுலப்பிலாத் செழுந்தேனே
வெளியே நடனமிடுவானே வேதங்கடந்த முடிவானே

(7)

சொ. பொ. வி. உ.

எளியேன் - கடையேன் ஆகிய நான்
வினையின் வழியே சென்று - (உலகியற்) செயற்பாடுகள் வழியே சென்று
எய்த்துக்கிடந்து வருந்தாமல் - மெய்வருந்திக் கிடந்து துன்புறாமல்
அளியேன் தலைமேல் - (உன்மேல்) அன்புடைய என் தலைமேல்
(எழுதப்பட்ட)

நெட்டெடுத்தை அழித்தே -நெடிய எழுத்தை அழித்து
நின் பாதம் தருவாய் - உன்னுடைய தாள்களை நான் சேர அருள்வாய்
ஓளியே - ஓளியாக நிற்பவனே

புலோவி நகரானே - புலோவி நகரில் உறைபவனே
உலப்பு இல்லாத செழும் தேனே - தெவிட்டாத நிறைவான தேன்
போன்றவனே

வெளியே நடனமிடுவானே - அம்பவத்திலே நடனம் செய்பவனே
வேதங் கடந்த முடிவானே - வேதங்களையும் கடந்து நிற்கும் முடிவு
ஆனவனே.

கி.நி. ரு.

பாதம், வேதம் - வட சொற்கள். தலைமேல் நெட்டெடுத்து என்பது
பிரமனால் ஒவ்வொருவருடைய தலையின் மேலும் எழுதப்பட்டுள்ள விதி
எழுத்து. மனிதருடைய நன்மை, தீமை நிகழ்வுகள் இதன்படியே நடக்கு
மென நம்பப்படுகிறது. அந்த எழுத்தை அழிக்கும் ஆற்றல் சிவனுக்கு
உண்டு. சிவன் நினைவு தேவின் இன்சுவைக்கு ஒப்பிடப்படுகிறது. மனி
வாசகர் பாடல்களிலும் இப்பண்பு உண்டு.

‘தேனைப் பாலை கண்ணிலின் தெளிவை..... (திருச்சதம்: 58)
இறைவனுடைய திருநடனம் பற்றி என்னி வாழும் நிலை. இறைவனது
கோல அழகுகளில் எல்லாம் மிகச்சிறந்த அழகு நிலையாக அவனது
திருக்கூத்தாடும் தோற்றம் அமைந்துள்ளது. அப்பர் இவ்வழகினைக்

‘குனித்தபுருவமும் கொவ்வைச்செல்வ வாயிற் குமினிசிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீரும்
இனித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே’

(அப்பர்: 4 81 : 4)

என முழுமையாகப் பாடியுள்ளார்.

ஆனேறுடையாய் புலோவியாயள விலண்டப் பரப்பெல்லாந்
தானேயொடுங்கத் தனியிடமாய்த் தத்துவத்தின் முடிவான
தேனேமுக்கட் சுடரேநின்றிருவிற் பொலிந்த விளையாடல்
ஊனே பொதிந்த வடம்புடையே நயரே நொன்று மயரேனே.

(8)

சௌ. போ. வி. உ.

ஆன் ஏறு உடையாய் - காளைமாட்டை ஊர்தியாக உடையவனே
புலோவியாய் - புலோவி நகரில் இருப்பவனே
அளவு இல் அண்ட - அளவு இல்லாத உலக
பரப்பு எல்லாம் - பரந்த இடமெல்லாம்
தானே ஒடுங்க - தனக்குள்ளே வந்து சேர
தனியிடமாய் - தனித்ததொரு இடமாக (இருப்பாய்)
தத்துவத்தின் முடிவான - தத்துவங்கள் கூறும் முடிவான பொருளான
தேனே - தேன் போல இனிவையானவனே
முக்கட் சுடரே - மூன்று கண்களையுடைய சுடரே
நின் திருவில் - உனது அழகினால்
பொலிந்த விளையாடல் - பொலிவு பெற்ற திருவிளையாடல்(களைக்
கண்டு)
ஊனே பொதிந்த - இறைக்கியால் பொதியப்பட்ட
உடம்பு உடையேன் - உடம்பையுடையவளாகிய நான்
அயரேன் என்றும் அயரேனே - தளர்ந்து கவலைப்படமாட்டேன்.
(இது உறுதி.)

கி. நி. கு.

அண்டம், தத்துவம் - வட சொற்கள். சிவன் அலகிலா விளையாட்டு
உடையான். திருவிளையாடற்புராணம் அவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுகிறது.
மதுரைக் கொக்கநாத சுவாமிகள் செய்த திருவிளையாடல்களை வட
மொழியிற் கூறியபடி தமிழில் பரஞ்சோதி முனிவர் ‘திருவிளையாடற்
புராணம்’ என்னும் நூலாக ஆக்கியுள்ளார். 65 படலங்களுடையது.
3363 பாடல்களால் (விருத்தம்) அமைந்தது ஏற்குறைய 400 ஆண்டு
களுக்கு முன் (சாலிவாகனசனம் 1480) பாடப்பட்டது. சிவனுது 64 திரு
விளையாடல்கள் பற்றியது. இறைவன் கோல அலகில் முக்கண் குறிப்
பிட்டிருக்கிறது. உடம்பின் நிலையாகம் பற்றிய ஊர்வின் வெளிப்பாடு.

அயத்தைக் காந்தமீர்ப்பது போலடியேன் - மனதையீர்த்தீர்த்து
மயக்கில் சோதிமலரடிக் கீழ் மன்னும் பதமே தந்தருள்வாய்
துயக்கிலாத சுடர்மணியே சுவறாவின்பத் தாரமுதே
நயக்கும் புலோவிந்கரானே நங்கை பாகமுடையானே.

(9)

சௌ. பெர. வி. உ.

அயத்தைக் காந்தம் ஈர்ப்பது போல - இரும்பைக் காந்தம் இமுப்பது
போல

அடியேன் மனத்தை - அடியேனுடைய மனத்தை
ஸர்த்து ஸர்த்து - இமுத்து இமுத்து
மயக்கு இல் சோதி - மயக்கம் இல்லாத ஒளி வடிவான (இறைவனின்)
மலர் அடிக்கீழ் மன்னும் - மலர் போன்ற தாள்களின் கீழே நிலை
பெற்று இருக்கின்ற
பதமே தந்து அருள்வாய் - தகுதியைத் தந்து அருள் செய்வாய்
துயக்கு இலாத - மனமயக்கம் இல்லாத
சுடர் மணியே - ஒளிர்கின்ற மணியே
சுவறா இன்பத்து - வற்றுதல் இல்லாத இன்பமுடைய
ஆர் அமுதே - நிறைந்த அமுதே
நயக்கும் புலோவி நகரானே - விரும்பிப் புலோவி நகரில் உறைபவனே
நங்கை பாகம் உடையவனே - பெண்ணை இடப் பாகமாகக் கொண்ட
இறைவனே,

சி. நி. கு.

அயம், காந்தம், சோதி, என்பன வட மொழிச் சொற்கள். இறைவன்
பெண்ணைப் பாகமாகக் கொண்டிருக்கும் தன்மை வியக்கப்படுகிறது.
இறைவன் தாளின் கீழ் இருக்க வேண்டல். உலகு வாழ்வியல் விருப்பு
நிலை வேண்டாது இறைவனின் தாளை நிலைபெற்றதென உணர்ந்து
வேண்டல் இது.

பிறவாமை வேண்டும், மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும், இன்னும் வேண்டுநான் மகிழ்ந்துபாடு
அறவா நீ ஆடும் போதுன் அடியின்கீழ் இருக்க....
எனக் காரைக்காலம்மையின் வேண்டுதலை ஒத்தது. அயத்தைக் காந்தம்
இமுப்பதுபோல இறைவன் அடியாரைத் தன்பால் ஈர்ப்பவன். இறைவன்
கோல அழகில் அர்த்தநாரியாக தோன்றுவது கிறப்பான நிலை. உலக
இல்லற வாழ்வியலையும் வெளிப்படுத்துவது.

உடையாய் புலித்தேலுடை யானே யுளங் கொள்டியார்க்கருள் குலப்
படையாய் புலோலி நகருறையும் பரனேகங் கைப்பார்த்தரு செஞ்
சடையாய் ஞானந்தருஞ் சுடரே தமியேனுள்றன் கழல்களையே
யடையேன் பிறந்தேயுழல் கின்றேனடியேற் கென்னகதியையா.

(10)

சொ. பொ. வி. உ.

உடையாய் - (அணியும்) உடையாகப்
புலித்தோல் உடையானே - புலித்தோலைத் தேர்ந்து கொண்டவனே
உளம் கொள் அடியார்க்கு அருள் - (உன்னை) உள்ளத்தால் துதிக்கும்
அடியவர்க்கு அருள் செய்பவனே
குலப் படையாய் - குலப் படையை உடையவனே
புலோலி நகர் உறையும் - புலோலி நகரில் தங்கியிருக்கும்
பரனே - இறைவனே
கங்கை படர் தரு - கங்கையாறு படர்ந்து வீழ்கின்ற
செஞ்சடையாய் - செம்மையான் சடையை உடையவனே
ஞானந் தரும் சுடரே - அறிவைத் தருகின்ற ஒளியே
தமியேன் - தனித்தவளாகிய நான்
உன்னன் கழல்களையே - உன்னிடைய இணையற்ற தாள்களை இன்னும்
அடையேன் - அடையமுடியாதிருக்கிறேன்
பிறந்தே உழல்கின்றேன் - மனிதப் பிறவி பெற்று இங்கு அலைகிறேன்
அடியேற்கு என்ன கதி ஜயா - தாழ்ந்தவளாகிய எனக்கு என்ன பேறு
கிடைக்குமோ ஜயனே.

வி. நி. கு.

இறைவன் புலித்தோல் ஆடை, அவனுக்கு மட்டுமே ஆடையானது
சிறப்பு. சம்பந்தர் பாடல்களில் பலகுறிப்புகள் உண்டு. சிவவின் மூன்று
தோல் ஆடைகள், சம்பந்தர் குறிப்பு 72:7

“மானார் தோலார் புலியின் உடையார் கரியின் உரி போர்வை”

காரைக்காலம்மையார் ‘பாம்பும் மதியும் மட மானும் பாய் புலியுந் தாம்
பயின்று’ எனக்குறிப்பிடுவார். இறைவன் கோலத்தில் ஆடை பற்றிய
எண்ணம். தொடரக் கையின் குலம். அத்துடன் செஞ்சடையின்
தோற்றமும் தொடர்கிறது. முழுமையான தோற்றத்தை எண்ணி நிற்கும்
நிலை. வழிபாட்டில் உருவத்தை நாளும் கண்ணாரக் காணல்.

கதிநிலாவுமிழ் கதிர் மதிக்கடவுடாழ் காவன்
மதில்சராதி பருலகிற் குமதிலென வளரும்
பதிபுலோலியிற் பருவதவர்த்தனீ படரும்
பதிவராசனச் சராசன வெற்பினான் பதமே.

(11)

சொ. பொ. வி. உ.

கதி நிலா - எழுகின்ற நிலா
உமிழ் கதிர் - வெளிப்படுத்துகின்ற கதிர் பொருந்திய
மதிக் கடவுள் - பிறைமதியைச் (குடிய) கடவுள்
தாள் காவல் - தாள்கள் காக்கின்ற
மதில் - மதிலானது
சர அதிபர் உலகிற்கு - தேவர்கள் தலைவனது வின் உலகிற்கும்
மதிலென வளரும் - மதில் என உயர்ந்து தோன்றும்
பதி புலோலியில் - நகராகிய புலோலியில்
பருவத வர்த்தனீ படரும் - இமவாணால் வளர்க்கப்பட்ட பார்வதி
வந்து இருக்கின்ற
பதி - நகரம்
வராசன - வாயில் காவலர்களையுடைய
சராசன வெற்பினன் பாதமே - வில்லாக மேருமலையைக் கொண்டவன்
தாள்களையே (கொண்டது)

சி. நி. கு.

மதி, சர, அதிபர், பருவதவர்த்தனி, பதி, வராசன, சராசர, பாதம்-வட்சொற்கள். தேவர் உலகையும் காக்கும் மதில் புலோலிப்பதி மதில் எனத் தலம் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. மலையும் நிலவும், மதிலும் இயற்கைத் தோற்றுமிலையில் பாடவில் புனையப்படாமல் புராணச் செய்திநிலையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இறைவன் ஆற்றல்களைப் புராணச்செய்தியால் அறிந்து உணர்ந்து பாடும்பண்பு. வழிபாட்டு உருவங்களின் வரலாறுதெரிந்திருத்தல். கோவிலின் வரலாற்றையும் முன்னர் மரபாக இருக்கும்புராணங்கள் கூறும் செய்திகளுள்ளே சேர்க்கும் முயற்சி. அதனால் கோவில் மதிந்திரப்புக் கூறல், பாடவில் பயின்றுள்ள வட்சொற்கள் வடமொழிப் பயிற்சியை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. சராசனம் - வில், வராசனன் - வாயில் காப்போன்; பருவத வர்த்தனீ-பார்வதி சிவனது கோலச்சிறப்பில் சடையும் தாஞ்சும் இடப்பெற்றுள்ளன.

பதயுகந்திருப்பது மநேர் பசுபதி முதலே
சதமுகன் முதற்கடவளர் சதுர்மறைத்து திசொற்
றிதயனைந்துனைந் திறைஞ்சிடும் புலோவி வாழிறையே
மதமுதற்றளை வலியறவாளைன வலிந்தே.

(12)

கோ. பொ. வி. உ.

பதயுகம் - (உன்னுடைப) இணையடிகள்
திருப்பதுமம் நேர் - அழகிய தாமரைமலர்களுக்கு நேராளவை
பசுபதி முதலே - பசுபதி என்னும் முதல்வனே
சதமுகன் முதல் - இந்திரன் முதலான
கடவுளர் - கடவுளர்கள் எல்லாம்
சதுர் மறைத் துதி சொல் - நான்கு வேதங்களையும் பாடித்துதிக்கும்
சொற்களால்

இதயம் நெந்துனைந்து - உள்ளம் கசிந்து கசிந்து
இறைஞ்சிடும் - (உன்னைத்) தாழ்ந்து வணங்கி நிற்கும்
புலோவி வாழ் இறையே - புலோவியில் வாழ்கின்ற இறைவனே
மதமுதல் தளை - செருக்கு என்னும் முதற்கட்டானது
வலி அறவாள் - லவியை அறுக்க முடியாதவளாக
எனை வலிந்தே - எனை வலியையாகப் பிளித்துள்ளதே.

● நி . கு .

பதியுகம், பதுமம், பசுபதி, சதமுகன், சதுர், இதயம் - வடசொற்கள், சதமகள் என்றசொல் பாடவில் சதமுகன் என உள்ளது. சதமகன் நூறு யாகங்கள் செய்ய இந்திரனைக் குறிப்பது. செருக்கு என்பதை முதல் தளை எனக் குறிப் பிடுகிறார். தன் குணம் வெளிப்படுத்தல். விண்ணிலுள்ளோர் வழிபாட்டு நடைமுறை கூட்டல். வேதங்களால் இறைவன் புகழ் பாடி வணங்கல். மன்னிலுள்ளோர் வழிபாட்டு நடைமுறை வேறுபாடு கூட்டல். செருக்கு என்னும் உணர்வு பணிவு என்னும் குணவத்தைச் சிறைப்பது. செருக்கு என்னும் கட்டிலிருந்து விடுபட வேண்டி நிற்றல். 'செருக்கினால் வெற் பெடுத்த இராவணன்' பற்றிக் காரைக்காலம்மையும் சம்பந்தரும் பாடல் களிற் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சம்பந்தர் தமது பதிக அமைப்பில் இராவணன் செருக்கு பற்றி ஒரு பாடல் பாடும் பண்பு. இறைவனை உணரவும் சேரவும் செருக்கே தட்டயாயிருப்பதை உணர்த்த முற்படல்.

வளிதிரண்டு பொன்மலை சுமந்தொரு மதியேந்திப்
பொலிய நின்றன பூரணைக்கிணிய புண்ணியமே
கவிகடிந்திடும் புலோலிவாழ் கற்பகாடவியே
நவியும் வெம்பவக் கடலுழி தராதருணலமே.

(13)

கொ. பொ. வி. உ.

வளிதிரண்டு பொன்மலை - வலியெல்லாவற்றையும் தீட்டி மேருமலையை
சுமந்து - வில்லாகச் சுமந்து
ஒரு மதி ஏந்தி - ஒரு பிறையை தலையிலே தாங்கி
பொலிய நின்றன - பொலிவாகத் தோன்றுவாய்
பூரணைக்கு இனிய - நிறைந்தவளாகிய சிவசக்திக்கு இனியவனே
புண்ணியமே - நல்லினைகளின் தோற்றமே
களி கடிந்திடும் - செருக்கினை நீக்கிவிடுகின்ற
புலோலி வாழ் - புலோலியிலே வாழ்கின்றவனே
கற்பக அடவியே - கற்பகச் சோலையில் இருப்பவனே
நவியும் வெம் பவ - துன்பந்தரும் கொடிய பிறப்பு (என்னும்)
கடல் உழி தராது - கடலின் இடம் தராது
அருள் நலமே - (உனது) அருள் ஆகிய நலத்தைத் தருவாயே.

கி. நி. கு.

மதி, பூரணை, புண்ணியம், பவம் - வடசொற்கள். பூரணை இறைவியின்
பெயர். பிறவியைக் கடல் என்கிறார்.

‘பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவார் நீந்தார்
இறைவனைடி சேராதார்.’ (குறள்: 10)

பொன்மலை - மகாமேரு. பொன்லைக்கடவுள் (திருவினை. புரா.) கற்பகம்-
திருப்புகழ் 585-ல் தென்னையைக் குறிக்கிறது. பேச்சு வழக்கில் பனை
யையும் குறிக்கிறது. தென்னை குழந்த சோலை நடுவே பசுபதீஸ்வரர்
ஆலயம் அமைந்திருப்பது பாடவில் குறிப்பிட்டது போலும். கோவிற்
குழல் பிறகாலத்தில் மாற்றமடைந்துவிட்டது. மேருமலையை இறைவன்
வில்லாக்கிய கோலத்தை எண்ணல். பிறை தாங்கிய சடையின் பொலிவு.
உலக வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்ற நிலை. அதிலிருந்து விடுபட வழி
பாட்டைத் துணையாய்க் கொள்ளல். ‘யானே பிறப்பறுப்பான் என்னினேன்’
எனக் காரைக்காலம்மையராமும் (அற்புதந்திருவந்தாதி: 7) குறிப்பிடுகிறார்.

நலஞ்செய் கிள்ளையும் பூவையு நாமவேணிரூபர்
வலஞ்செய் யொற்றரின் வயின் வயிற்காண்டகும் புலோலித்
தலஞ்செய் சந்திரமோலி நின்சகச் சிரநாமப்
பலஞ்செயுஞ் செபமா பாவியேற் கருளினைபரரனே.

(14)

கொ. பொ. வி. உ.

நலம் செய் கிள்ளையும் - நன்மையைச் செய்கின்ற கிளியும்
பூவையும் - நாகணவாய்ப் புள்ளும்
நாமம் ஏல் நிருபர் - (பெரும்) புகழ் பெற்ற மன்னைன
வலம் செய் ஒற்றரின் - சுற்றி நிற்கின்ற ஒற்றர்களைப் போல
வயின் வயின் கான்தகும் - மருங்குகளிலே கானும்படியாக நிற்கும்
புலோலி தலம் - புலோலியின் திருக்கோயில்
செய் சந்திரமோலி - சிவந்த (மேனியுடைய) சந்திரசேகரனே
நின் சகசிர நாமம் - உன்னுடைய ஆயிரம் பெயர்களால்
பலம் செய்யும் - (துதிக்க) வலிமையைத்தரும்
செபம் மா பாவியேனுக்கு - மந்திர உச்சரிப்பை இந்தப் பெரிய பாவியாகிய
எனக்கு
அருளினை பரனே - (நீ) தந்து அருள் செய்தாய். எங்கும் பரந்து இருக்கும்
சிவனே.

கி. நி. கு

நாமம், நிருபர், சந்திரமோலி, சகசிரநாமம், பலம், செபம், பாவி -
வட சொற்கள். நாகணவாய்ப்புள் இன்று மெனா எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.
கிள்ளையும் பூவையும் மனிதர் பேச்சைப் பயிற்சி மூலம் திருப்பிச் சொல்லும்
ஆற்றல் படைத்தவை. சிவனது ஆயிரம் பெயர்களையும் எல்லோரும்
உச்சரிக்கும் சமயவழிபாட்டு நடைமுறை கூறப்படுகிறது. இறைவன்
பெயர்களை ஓதலும் ஒதுவித்தலும் உலகவாழ்க்கைத் துண்பங்களை நீங்கச்
செய்யும். எனவே எல்லோருக்கும் இறைவன் பெயர்களை ஓத வழி செய்தல்
வழிபாட்டில் ஒரு சிறந்த நடைமுறையாகும். கோவில்களில் அர்ச்சனை
முறையில் இறைவன் பெயர்கள் ஒதுவிக்கப்படுகின்றன, ஆனால் அப்பெயர்
களை எல்லோரும் ஒதுவதே நன்று. பெயர்களை நானும் ஒதுவதால் மனம்
பக்குவப்படும். உடல் புதிய வழுவைப் பெறும்.

பரம வஞ்செழுத்தேயொரு புனையலாற் பற்றோன்
றரவிலாதியானைம் புலப்படிற்றினா லலைந்தேன்
வரதராசனே வானகர் வழுக்கி வந்தனைய
சுரர்குலாய்ப் புகழ் புலோவியம் பதியமர் சுடரே.

(15)

சௌ. பொ. வி. உ.

பரம - முதற்கடவுளே
அஞ்ச எழுத்து - நமகிவாய என்னும் ஜந்து எழுத்தாகிய
ஒரு புனையலால் - ஒரு தெப்பமே அன்றி
பற்று ஒன்று - பற்றுக்கோடாக (அது) ஒன்றையே (கொண்டு)
அரவிலாத யான் - உச்சரிக்காத நான்
ஐம்புலப் படிற்றினால் - ஜந்து புலன்கள் வழிச் செல்லும் தவறான
வாழ்க்கையால்
அலைந்தேன் - (இதுகாறும்) அலைந்தேன்
வரதராசனே - கேட்கும் வரங்களைத் தருபவனே
வானகர் - விண்ணுலகத்திலிருந்து
வழுக்கி வந்து அனைய - சறுக்கி வந்தது போல வந்து
சுரர் குலாய் புகழ் - தேவர்கள் மகிழ்ந்து புகழ்ந்து (உணை வணங்க)
புலோவி அம்பதி - புலோவி (என்னும்) அழிய நகரில்
அமர் சுடரே - தங்கியிருக்கும் ஒளியே.

சி. நி. அ

பரம, வரதராச் சுரர் - வட. சொற்கள். தலச்சிறப்புக் கூறல். தேவரும் வந்து
வணங்கும் தலம். அஞ்செழுத்தின் பெருமை கூறல். புலன்களை அடக்கும்
வழி கூறல். வழிபாட்டு நடைமுறைப் பதிவு. வழிபாட்டில் அஞ்செழுத்தின்
பெருமையை அப்பர் தெளிவாகப்பாடியுள்ளார்.

‘: சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழுக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடவிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.’’ (அப்பர் : 11 : 1)

உலக வாழ்வுத் துண்பங்களை அஞ்செழுத்தின் துணையால் வெள்ள முடியும்
என்ற நம்பிக்கை வெளிப்பாடு, ஒழுங்கான வழிபாட்டு நடைமுறை ஒன்று
மாந்தருக்கு இன்றியமையாதது என்பதை உணர்த்தல்.

ஏதநீங்கிய செழுமதிவதன முமேழில் வாய்ப்
போதவானந்த மந்தகாசத் தருட் பொலிவும்
சோதி நேத்திரச் சுடர்களும் புலோலி குழ்பவர்சேர்
பாதபங்கப் மலர்களு மலது பற்றுண்டோ.

சோ. பொ. வி. உ.

ஏதம் நீங்கிய - குற்றம் இல்லாத
செழு மதி வதனம் - செழுமையான நிலவு போன்ற முகமும்
எழில் வாய் - அழிகிய வாயும்
போத ஆனந்த - அறிவின் மகிழ்வு சேர்ந்த
மந்த காசத்து - புன் சிரிப்பின்
அருட் பொல்வும் - அருஞுடைமையின் பொலிவும்
சோதி நேத்திர - ஒளி பொருந்திய கண்களின்
சுடர்களும் - ஒளிவிச்சும் (உடைய)
புலோலி குழ்பவர் சேர் - புலோலியைத் தேர்ந்து எடுத்துச் சேர்ந்திருக்
திருக்கின்ற (இறைவனின்)
பாத பங்கய மலர்களும் - தாள்களாகிய தாமரை மலர்களும்
அலது பற்று உண்டோ - அல்லது வேறு பற்றுக்கோடு (எமக்கு) உண்டோ

சிறு . கு.

மதி, வதனம், போதம், ஆனந்தம், மந்தகாசம், சோதி, நேத்திரம்,
பாதம், பங்கயம்-வட்டசொற்கள். இறைவன் எழிற்ஹோற்ற நிலை.
அறிவின் மகிழ்வு சேர்ந்த புன்சிரிப்பு ஆசிரியர் உணர்ந்தது. இறைவனை
அவர் நன்கு உணர்ந்திருந்தமையைச் சுட்டுகிறது.

அப்பர் குமின்சிரிப்பு என்பார். இறைவன்கோல அழகை ஆழமாக
எண்ணிப் பார்த்துள்ளமை தெளிவாகின்றது. ‘மந்தகாசம்’ என இறைவனது
அழிகிய சிரிப்பு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முழுமையாக முகத்தின்
தோற்றுத்தைப் பார்த்து அதில் வாயின் கோல அழகை தனித்துவமாக்கி
இறைவன் சிரிப்பைக் காணும் தன்மை. சிரிப்புக்கும் கண்ணின் ஒளிக்கும் உள்ள
தொடர்பை உணர்தல். அறிவின் ஒளி கண்களில் மின்ன வாயில் அழிகிய
முறுவலாய்க் கொடுகிறது. இக்கோல அழுகுட்டயானின் தாள்களைப் பணிய
வைக்கிறது. அறிவுக்குப் பணிந்து வாழும் பயிற்சியை வழிபாடு தருகிறது.
ஆசிரியர் கல்வியால் பெற்றபு ஸமையின் தெளிவு இது என்னாம்.

ஓலமிட்டுளை யடைந்தவர்க் கொன்றலகோடி
ஆலமண்ண வெந்துயர் தெறுமாரருளறிந்து
மாலயன் ரொழும் புலோலியாய் மற்றுணையடையும்
காலமெண்ணலன் காலனாலெண்ணிடக் கடவேன்.

(17)

ஸௌ. பொ. சி. உ.

ஓலம் இட்டு - பெருங்குரலால் அழுது
உனை அடைந்தவர்க்கு - உன்னை உள்ளத்தால் சேர்ந்தவர்க்கு
ஒன்று அல்ல கோடி - (எண்ணிக்கையில்) ஒன்று அல்ல கோடி
ஆலம் அண்ண வெம் துயர் - நஞ்சு போன்ற கொடிய துன்பம்
தெறும் ஆர் அருள் அறிந்து - ஒழியச் செய்யும் நிறைவான அருட்
பண்பை அறிந்து(கொண்ட)
மால் அயன் தொழும் - திருமாலும் பிரமனும் வணங்கும்
புலோலியாய் - புலோலியில் உறைகின்றவனே
மற்று உனை அடையும் - வேறு வழி உன்னை அடைகின்ற
காலம் எண்ணலன் - காலத்தை எண்ணாமல் இருக்கிறேன்
காலனால் எண்ணிடக் கடவேன் - காலனால் என் கணக்கு எண்ணப்பட்டுக்
கொண்டிருக்கும் நிலையிலுள்ளேன்.

சி. நி. கு.

அயன் வடசொல். வாழ்நாள் முடிவைக்காலனே கணக்கிடுவான் என்ற
நம்பிக்கை. வழிபாட்டினால் தேவரும் துன்பத்தை வெல்லும் நிலை கூறல்
இறப்பை மனிதன் வெல்வதற்கில்லை என்பதையும் கூட்டல், ஓலமிடல்
பெருங்குரலில் அமுதல், தன் துன்பத்தைப் பிறர் அறியச் செய்தல்.

‘‘ சிவனே சிவனே என்று ஓலமிடினும்..... ’’ (திருவாசகம் : 7 : 5)

மாலும் அயனும் இறைவன் அடிமுடி தேட நினைந்தவர்கள். தம்முடைய
வளிமையை நினைந்து செயற்பட்டவர்கள். ஆனால் இறுதியில் இறைவன்
அன்பினால் இணையும் நிலையே உண்மையென உனர்ந்தவர்கள், இறப்பு
காலனால் வருவது. எனவே அது வரும் காலம்வரை வாழுவேண்டியவர்கள்
மனிதர்கள் என்ற உலகியலறிவை வழிபாடு மாற்றும் தன்மையது. உலகக்
கடமை நிலையில் அன்றி இறைவனை அடைய வழிதேடும் நிலையை
இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. ‘அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே’ என்பார்
மணிவாசகர்.

-- 3

கடம்பிலிற்று பூண்டலயிரா வதங்கடவுந்
தடங்கொள் பூண்முலைச் சசிமணி கொழுநனுந் தடங்கார்
அடங்கு மாயனு மருமறைக் கிழவனு மருச்சித்
திடங்கொளும் புலோலிப் பதியாயுன்க்கபயம்'

(18)

சோ. பொ. வி. உ.

கடம் பிலிற்று - மதத்தை வெளிவிடுகின்ற
பூண் அடல் ஜூராவதம் - அணிகள் பூண்ட வளியுள்ள ஜூராவதம்
என்னும் யானையை
கடவும் - செலுத்துகின்ற
தடம் கொள் பூண் முலை - அகன்றிருக்கும், அணிகலன்கள் பூண்ட
முலைகளையுடைய
சசிமணி கொழுநனும் - இந்திராணியுடைய கணவனான இந்திரனும்
தடம் கார் அடங்கு மாயனும் - பரந்த கருமை அடர்ந்த நிறமுடைய
திருமாலும்
அரு மறைக் கிழவனும் - அரிய மறைகளை உரிய பிரமனும்
அருச்சித்து - வழிபட்டு
இடம் கொள் புலோலிப் பதியாம் - தங்கும் இடமான புலோலி நகரானே,
உனக்கு அபயம் - (நான்) உனக்கு அடைக்கலம்.

ச. நி. கு.

ஜூராவதம், சசி அருச்சித்துவடசோற்கள், கடம்-யானைமதம்
அருமறைக்கிழவன்-வேதங்களுக்கு உரிமையாளன் பிரமன்,
ஜூராவதம்-அட்ட திக்கு யானைகளில் ஒன்று. இந்திரனுடையது.
புலோலிப்பதி தேவரும் வழிபடும் பெருமை பெற்றமை சுட்டல்.
தடம் கார் - பெரிய கரிய முகில் எனவும் அமையும். விண்ணவர்கள்
பணிந்து வழிபடும் சிவனிடம் அடைக்கலமாதல். வழிபாடு பற்றிய
ஆய்வு மனப்பாங்கு. உலக வாழ்வியல் நடைமுறைகளில் வழிபாடு ஏன்
அமைந்தது என்ற கேள்விக்கு விடை கூறும் முயற்சி. உலக இன்பங்
களுக்கும் மேலான இன்பங்களைப் பெற்றுள்ள விண்ணவரும் சிவனை
வழிபடுவர் என்ற கருத்து மனித நிலையில் வழிபாட்டைச் செய்ய
மக்களைத் தூண்டுவதாக உள்ளது. புலோலிக் கோவிலின் சிறப்பையும்
வழிபாட்டு மரபையும் காட்டல்.

பயமிடங் கொளும்படர் திரை வேலையிற் பலவா
நயமிடங் கொளுந்திமில்கள் யாப்புடைமை நல்லியலின்
வயமிடங் கொளுங்காறோடர் பரிக்குல மானும்
கயமிடங் கொளும் புலோலியெங் கடவுளைப் பணிவாம்.

சூ. பொ. வி. உ

பயம் இடம் கொளும் - பயம் (உள்ளத்திலே) ஏற்படச் செய்யும்
படர் திரை வேலையில் - (பாரிய) படரும் திரைகள் (பொருந்திய)
கடவிலே

பலவா நயம் இடம் கொளும் - பல வகையான பயன்களையும்
தருகின்ற(பொருள்களைக் கொண்ட) திமில்கள் யாப்புடைமை - மரக்கலங்கள் பிணிக்கப்பட்டிருக்கும்
தன்மை

நல் இயலின் - நல்ல இயல்பான
வயம் இடங்கொளும் - ஏற்ற திக்குப் பொருந்திய
கால் தொடர் பரிக்குலம் மானும் - காற்றினால் தொடர்ந்து
செல்லும் போது குதிரைக் கூட்டம்
வேகமாகச் செல்வதை ஒக்கும்
கயம் இடம் கொளும் புலோலி - கடல் குழப்பட்ட புலோலியில்
உறைகின்ற
எம் கடவுளைப் பணிவாம் - எமது இறைவனைத் தாழ்ந்து
வணங்குவாம்.

சி. நி. கு.

பரிகளின் கூட்டம் போல மரக்கலங்கள் செல்வது ஊரின் வணிக
வளம் சுட்டுகிறது. திமில்களின் தன்மைபற்றிய குறிப்பு.
கடற்கரைத் திருத்தலம். வங்காள விரிகுடாவும் இந்துமகா சமுத்திரமும்
இணையும் ஆற்கடல். இபற்கைத் துறைமுக நிலை. பருத்தித்துறை எனப்
பெயர் பெற்ற வணிகத்துறை. வேலை-பெருங்கடல். பெரிய அலைகள்
கொண்டது. இறைவன் தலப்பெருமை ஊரின் சிறப்பிற்கு அடிப்படையாய்
அமைதல். கோவிற் குழலில் தொழில் நிலை சுட்டல். கடல் வளம் குழ
இருப்பதால் உலகவாழ்க்கையில் அத்துணைத்துண்பம் இல்லை. எனினும்
பொருள் வளம் மட்டும் போதாது. மனித வாழ்வுக்கு அருள்வளமும்
வேண்டும். அதைப் பெற வழிபாடு தொடரவேண்டும்.

பணிவதென் கடன் பருவத வர்த்தனி யொருபாற
றணிவில் காதலிற்றமீ இயமர் சதுர்மறைப் பொருளே
நணியவன்பினாற் புலோலியந் தலத்திடை நறைவன்
உணியலாய் மலரிட்டுரைத் தினிதவன் புகழே.

(20)

சொ. பெர. வி. உ.

பணிவது என் கடன் - பணிந்து வணங்கி நிற்பது என்னுடைய கடமையாகும்
பருவத வர்த்தனி - மலை வளங்கொண்ட மங்கையை
ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலே
தணிவு இல் காதலில் தழீஇ - தணியாத அன்பினாலே தழுவி
அமர் சதுர் மறைப் பொருளே - அமர்ந்திருக்கின்ற நான்கு மறைகளினதும்
உட் பொருளாகியவனே
தணிய அன்பினால் - அணிமையான அன்பினால்
புலோலி அம் தலத்திடை - புலோலியின் அழிய கோயிலிலே
நறை வண்டு உணிய - தேனை வண்டு உண்கின்ற
ஆய் மலர் இட்டு - தெரிந்தெடுத்த மலர்களை இட்டு
உரைத்து இனிது - உரையாலே இனிமையாக
அவன் புகழே - அவனுடைய (ஒப்பற்ற) புகழைப்பாடுவேன்.

சி. நி. கு.

பருவதவர்த்தனி, சதுர் - வட்சொற்கள் மலரிட்டுப் புகழ்ந்து பாடும்
வழிபாட்டு நடை முறை. ஆய்மலர் - இறைவன்தாள்களில் இட்டு வணங்க
எனத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மலர்கள். அலர்ந்த மலர்கள். பயன்பட்டமை.
வண்டு தேன் உண்ணும் மலர், இறைவனின் அர்த்த நாரீகர வடிவம்
சட்டல். அன்பினால் தழுவி நிற்றல். இறை வழிபாட்டிற்குப் பயன்படுத்தும்
மலர்கள் முற்றாக மலர்ந்த மலர்களாக இருக்கவேண்டும். 'வண்டு தேனுன்
னும் மலர்' என வழிபாட்டிற்குரிய மலரின் தன்மை விளக்கப்பட்
கேள்வு. சம்பந்தர் பாடல்களில் பல குறிப்புகள் உள். கோல அழிகள்
அர்த்தநாரி வடிவம். பணிந்து வழிபாடு செய்வது கடமையெனக் கட்டல்.
கோயிலுக்கு நாள்தோறும் சென்று மலர் இட்டுப் புகழ்ந்து பாடி வழிபடும்
ஸ்ரூப் தொடர விழும்பல். இயற்கையை வழிபாட்ட காலமுதல் இறையுருவை
வழிபாடு செய்கின்ற காலம் வரையில் நடைமுறையில் மாற்றம் இன்னை.

புகழ்தருமடியர் குழப் புலோவி மாநகரில் வாழுந்
திகழ்தரு மிடற்றினானே சேர்ந்தவர்க்கருணுந் தேவே
நகமதைவளைத்த நாதாநாயினேன் பிறப்பை வீட்டிச்
சுகமதையருள்ள வேண்டுஞ் சோதி வெள்விடையினானே.

(21)

சொ. பொ. வி. உ.

புகழ்தரும் அடியர் குழ - (உன்) புகழை (எல்லோரும் அறியத்)தரும்
அடியார்கள் குழந்து இருக்க
புலோவி மாநகரில் வாழும் - புலோவி (என்னும்) பெரிய நகரிலே
வாழுகின்ற
திமழ்தரு மிடற்றினானே - (கருமை) நிறம் விளங்கித்தோன்றும்
மிடற்றை உடையவனே
சேர்ந்தவர்களுக்கு - (உன்னை அடைக்கலமென) சேர்ந்த அடியாருக்கு
அருணும் தேவே - அருள் செய்கின்ற தேவனே
நகம் அதை வளைத்த நாதா - (மேரு) மலையை (வில்லாக) வளைத்த
தலைவனே
நாயினேன் பிறப்பை வீட்டி - நாயேனாகிய என்னுடை (இம்மனிதப்)
பிறப்பை நீக்கி
சுகம் அதை அருள்ள வேண்டும் - நலம் அதை தந்து அருள்ள வேண்டும்
சோதி வெள் விடையினானே - ஒளி பெயருந்திய வெளிய ஏருதை
(ஹர்தியாக) உடையவனே.

சி. நி. கு.

தேவே, நாதா, சுகம், சோதி-வடசொற்கள். அடியார்கள் குழம்
தலம் புலோவி. வழிபாட்டுச் சிறப்பு உணர்த்தல். கறைக் கண்டன்
கோவங் கூறல். மனிதப் பிறப்பை வெறுக்கும் மனதிலை.

‘யானே பிறப்பறுப்பாள் எண்ணினேன்.’(அற்புதத்திருவந்தாதி.7)
‘புலோவி மா நகர்’ நகரசிறப்புக் கூறலில் வேறுபாடு. ‘மா’ என்னும்
அடை சேர்ந்தல். பரப்பளவு சுட்டல். நகம் - மலை, கூரிய உச்சியையுடைய
மலை. ‘நாக’ என்னும் வட சொல் எனக் கொள்வாரும் உண்டு.
வீட்டுதல்-நீக்குதல். பின்னர் ஒன்று சேராதபடி அலுத்துவிடல்,
உலக வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்ற நிலை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
இறைவனைத் தஞ்சமென அடைந்தவரே அவனருள் பெறுவார். கோவ
அழகில் மிடறுஷ் ஹர்தியம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

விடைக்கொடியுயர்த்த தேவா விண்ணவர் போற்றுக்கோவே
சடைக்கிசை மதியினாயுன்றாள் வணங்குதி நாயேற்குப்
படைக்கரத் தெமனார் செய்யும் பருவரல் விலக்கிக் காப்பாய்
மடைக்கயல்வாளை பாயும் வாங்புகழிப் புலோலியானே.

(22)

ஓ. போ. வி. உ.

விடைக் கொடி உயர்ந்த தேவா - இடபக் கொடியை உடைய தேவனே
விண்ணவர் போற்றும் கோவே-வாணவர்கள் போற்றி வணங்கும் இறைவனே
சடைக்கு இசை மதியினாய் - (செஞ்) சடையிலே பொருந் திய இளம்
இறையைத் தரித்தவனே
உன் தாள் - உன்னுடைய தாள்களை
வணங்கும் அடி நாயேற்கு - (பணிந்து) வணங்கும் கிழான நாய் போன்ற
எனக்கு
படைக் கரத்து எமனார் செய்யும் - குலத்தைக் கையிலே கொண்ட எமன்
செய்கின்ற
பருவரல் விலக்கிக் காப்பாய் - (இறப்புக் காலத்தில் வரும்) துன்பத்திலிருந்து
(என்னை) விடுவித்துக் காத்து நிற்பாய்
மடைக்கயல் வாளை பாயும் - (அருகேயுள்ள) நீரோடையிலே கயலும்
வாளையும் (துள்ளிப்) பாயும்
வான் புகழிப் புலோலியானே - விண்ணவரும் புகழிந்து சிறப்பிக்கும் புலோலி
நகரில் உறைபவனே.

ஓ. நி. கு.

தேவா, எமனார் - வட சொற்கள். இறைவன்கொடிச்சிறப்பு. எல்லையற்ற
ஆற்றல்குறிப்பிடல். கோ-எல்லோருக்கும் தலைவன். எமன் தோற்றம் குறிப்பிடல்.
படை - உயிர் கவரும் ஆயுதம். இறப்புக்காலத் துன்பத்தைப் பருவரல்
எனல். எல்லோரையுமாரியிறப்புப் பருவத்தில்வந்துகுழும் துன்பம். புலோலி
நகரின் நீர் வளம். மடை - தற்காலத்தில் மதகு என வழங்கப்படுகிறது.
மதகு எனும் சொற் பயன்பாடு சிலப்பதிகாரத்தில் வந்துள்ளது.
'உழவரோதை மதகோதை' (சிலம்பு - 7 - 4 - 1) மதகு - நீர் ஒடி கடலிலே
சேரச் செய்யும் நீரோடை வழி. புலோலித் தலத்தகுகே இன்றும் உண்டு.
கோல அழகில் விடைக்கொடி. சடையின் தோற்றம். இறைவன் எமனையும்
வென்ற ஆற்றல் மார்க்கண்டேயர் புராணம் கூறும்.

ஏற்றுவாகனத்தினானே யேற்வாகனத்தினாலு
நாற்றிசை புகழுமாலு நாடருஞ் சோதியானே
போற்றி செய்யடியார் குழும் புலோவிமா நகருளானே
நீற்றனே யிளைத்தே வென்னை நீ வந்து காத்தல் வேண்டும்.

(23)

சொ. பொ. வி. உ.

ஏற்று வாகனத்தினானே - காளையை ஊர்தியாகக் கொண்டவனே
ஏறுவாகனத்தினாலும் - பருந்தை ஊர்தியாகக் கொண்டவனும்
நால் திசை புகழும் மாலும் - நான்கு திக்குகளிலும் புகழப்படுன்றதிருமாலும்
நாட அரும் சோதியானே - தேடிச் சென்றும் (காண்பதற்கு) அரிய ஒளியே
போற்றி செய் அடியார் குழும் - (உளைப்) புகழ்ந்து பணிகின்ற அடியார்கள் நெருங்கிய
புலோவி மா நகர் உளானே - புலோவியென்னும் பெரிய நகரத்தில் (தங்கி)
இருப்பவனே
நீற்றனே - வெண்ணீற்றை அணிந்தவனே
இலைத்தேன் என்னை - (உடலும் மனமும்) இலைத்துவிட்ட என்னை
தீ வந்து காத்தல் வேண்டும் - தீயே வந்து காப்பாற்றவேண்டும்.

சி. நி. கு.

வாகனம், திசை, சோதி - வட சொற்கள். ஏறுவாகனம். பருந்தின் ஏறுவாகனமாக உடையவன் எனவும் பொருள் தரும். திருமால் சிவனின் அடியைத் தேடியும் காணமுடியாத புராணக் கதை, ஆனால் சிவன் அடியாரரத் தானே வந்து காத்து அருள்வான் என்ற நம்பிக்கை. இறைவன் வெண்ணீரு அணிந்த கோலம் சுட்டல்.

'நீறாடி நெய்யாடி நீ' எனக்காரைக்காலம்மை (திருவிரட்டைமணி: 14) குறிப்பிட்டுள்ளார். இலைத்தல் - உடல் சோர்ந்து உருவம் மாறல். மனம் சோர்ந்து உருவம் மாறல். உலக வாழ்க்கையின் வெறுப்பை வெளிப்படுத்தல். இறைவன் விடையூர்ந்து வரும் கோலம் நினைக்க திருமால் பருந்தில் ஊர்ந்து வருவதை எண்ணல். வெண்ணீறனிந்த மேனி அழகு புலப்படுத்தல். சோதி வடிவான இறைவனையும் நினைத்தல். வழிபாட்டு நிலையில் சிவனது பலவேறு கோலங்களையும் நினைத்திருக்கும் பண்பு.

வேண்டுவார்க்கருஞ்வானே வினையினேனுள் பாதத்தைப்
பூண்டிடுமன்பினோடு பேற்றலுஞ் செய்யமாட்டேன்
நீண்டுதற்கரியவுன்றன் திருவுரு நினைத்தல் செய்யே
நாண்டவா புலோலி வாழுமடிகளே யாது செய்வேன்.

(84)

கொ. பொ. வி. உ.

வேண்டுவார்க்கு அருஞ்வானே - (உன்னை வணங்கி) வேண்டுதல் செய்கின்ற
வர்க்கு (விரைந்து) அருள் செய்பவனே
வினையேன் உன் பாதத்தை - (என்) தொழிற்பாட்டால் உன்னுடைய
தாள்களை
பூண்டிடும் அன்பினோடு - நெருங்கிடும் அன்போடு
போற்றலும் செய்ய மாட்டேன் - போற்றி வழிபாடு (செய்கின்ற
நடைமுறையைக்கைக்கொண்டிலேன்
தீண்டுதற்கு அரிய உன்றன் - (யாராலும்) தொடுவதற்கும் அரிய
உன்னுடைய
திருங்கு நினைத்தல் செய்யேன் - அழகிய உருவை (அடிக்கடி) நினைக்கவும்
மாட்டேன்
ஆண்டவா - (எவ்லோரையும்) ஆட்கொள்பவனே
புலோலி வாழும் அடிகளே - புலோலியிலே உறைந்திருக்கும் திருவடிகளே
யாது செய்வேன் - நான் (இனிமேல்) செய்யக்கூடியது என்னவோ.

க. நி. கு.

பாதம் வட்சொல். வழிபாட்டின் தன்மை வேறுபாடு உணர்த்தல்.
பாதத்தை அடைவதையே இலக்காகக் கொண்டு வழிபடல். உருவத்தை
நினைத்து வழிபடல். கோலவழிபாடு உலகியல் வாழ்க்கைநடைமுறைகளோடு
செய்க்கூடியது. தாள்களை வழிபடுதல், உலக வாழ்வியல் நடைமுறைகளை
விடுத்து இறைவன் வழிபாடு மட்டுமே செய்தல். உருவமற்ற வழிபாடு.
வழிபாட்டு நடைமுறைகளைத் தொடரமுடியாதிருப்பதைப் புலப்படுத்தல்.
உலகவாழ்வில் வழிபாடு தடைப்பட ஏதோ காரணம் இருந்திருக்க
வேண்டும். கோயிலில் சென்று நாள்தோறும் இறைவனைப் பாடி
வழிபட விரும்பியபோதும் செயற்படுத்த முடியாத நிலை. ‘தீண்டுதற்கு
அரிய உன்றன் திரு உரு’ எற்ற தொடர் வழிபாட்டில் இறையுருவைத்
தீண்டமுடியாத கட்டுப்பாடு நிலவுவதைச் சுட்ட முயன்றமை காட்டுகிறது.

செய்வதோன்றறியா நாயேன் தீவினைப் பிறவிநோயே
ஞுய்வதோர் வழியுக் காணேனுன்னருளதுவும் பேணேன்
மைவரு மிடற்றினானே வான் வரு மதியந்தன்னைத்
தைவருஞ் சோலை சூழுந் தண்புகழிப் புலோவிவாசா.

(25)

கொ. பொ. வி. ட.

செய்வது ஒன்று அறியா நாயேன் - செயற்பாடு ஒன்றையேனும்(தெளிவாக)
அறியாதிருக்கும் நாய் போன்ற நான்
தீவினைப் பிறவி நோயேன் - தீய செயற்பாடுகளால் (தேடிக்கொண்ட)
பிறப்பு என்னும் நோயை உடையேன்
உய்வது ஓர் வழியும் காணேன் - (அதிலிருந்து) தப்புவதற்குரிய ஒரு
வழியையும் (இன்னும்) கண்டிலேன்
உன் அருள் அதுவும் பேணேன் - உன்னுடைய (நல்) அருளாகிய இன்பத்
தையும் பேண மாட்டேன்
மை வரு மிடற்றினானே - கருமை நிறம் கொண்ட கழுத்தையுடைய
சிவனே

வான் வரு மதியம் தன்னை - விண்ணிலே தவழ்கின்ற இளம் பிறையை
தை வரும் - (தலையிற்) சூடு இருப்பவனே
சோலை சூழும் - மரங்கள் அடர்ந்து சூழ்ந்திருக்கு
தண் புகழிப் புலோவிவாசா - குளிர்மையால் புகழ்பெற்ற புலோவிப்
பதியில் வாழ்பவனே.

சி. நி. கு.

மதியம், சோலை, வாசா-வடசொற்கள். கோயிற் குழல் சுட்டும்
பண்பு. தன்னை நாயக என்னுதல். மணிவாசகர் மனதிலை ஒப்பு. மனிதப்
பிறவியை வேண்டாத நிலை. 'நாயிற்கடைப்பாட்ட நம்மையும்...' (மணிவா
சகர் திருப்பூவல்ஸி.3) இறைவனுடை கரிய மிடறு வானவர் துயர் தீர்த்த
நிலை காட்டி நிற்பதால் அடிக்கடி பாடல்களிற் குறிப்பிடப்படுகிறது.
தீவினையால் பிறவி நோய் பெறப்படுவதாகச் சுட்டல். தன்னுடைய நடை
முறை வாழ்க்கையில் வழிபாடு ஒழுங்குபட அமையாத நிலையை வெளிப்
படுத்துகின்ற முயற்சி. கோல அழகில் கரிய கண்டமும் பிறை சூடுய
சடையும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. கோயிலின் குழல் வழிபாட்டிற்கு உகந்
ததாக இருந்த போதும் 'செய்வது ஒன்று அறியா' நிலை சுட்டல். மனித
நிலையில் கட்டுப்பட்டு வாழ்ந்தமை ஊகித்துணர முடிகிறது.

வாசமார் கொன்றை மாலை வணந்திடு மெளவியானே
தேசினால் விளங்குந் தெய்வச் சீர்நகர்ப் புலோவி வாழு
மீசனேயடி யேன்றனனயேற்று நீயாளாக் கொண்டுன்
பூசனை புரியும் வண்ணம் யுண்ணியாவருள் செய்வாயே.

(26)

சௌ. பொ. வி. உ.

வாசம் ஆர் கொன்றை - நறுமணம் நிறைந்த கொன்றை (மலர்களாலான)
மாலை வணந்திடு மெளவியானே - மாலை சுற்றிய சடைமுடியை
உடையவனே

தேசினால் விளங்கும் - புகழால் விளக்கம் பெற்றுள்ள
தெய்வச் சீர் நகர் - தெய்வத்தன்மையான சீர்மை கொண்ட நகராகிய
புலோவி வாழும் ஈசனே - புலோவியிலே வாழ்கின்ற ஈசனே
அடியேன் தன்னை ஏற்று - அடியவளாகிய என்னை ஏற்று
நீ ஆளாகக் கொண்டு - நீ செம்மையான ஆளாக மாற்றி
உன் பூசனை புரியும் வண்ணம் - உன்னை வழிபடும் செயற்பாடுகளைக்
செய்யும் வண்ணம்
புண்ணியா அருள் செய்வாயே - நல்வினைகளைச் செய்யும் இறைவனே
(எனக்கு) அருள் புரிவாயே.

சி. நி. கு.

வாசம், தேசு, மெளி, ஈசன், பூசனை, புண்ணியா-வடசோற்கள்.
கொன்றை மராலை அணிந்த இறைவன் சடைமுடி சிறப்பான தோற்றம்.
தெய்வச் சீர் நகர்-நகரச்சிறப்பு, வழிபாட்டு நடைமுறைகளால் செம்மை
யான பண்பாடு உடைய நகர். தானும் இறைவழிபாடு செய்யும்
செம்மையான உள்ளமுடையளாக விழைதல்.
பூசனை - இறைவனைப் பூக்களால் சொரிந்து வழிபடால். சம்பந்தராது
பாடல்களில் மலர்வழிபாடு விரிவாய்க் கூறப்பட்டுள்ளது. குட்டுதல்,
அணிவித்தல், மிடைவித்தல், புனைவித்தல், வைத்தல், ஆர்வித்தல்,
ஶுன்னுவித்தல், சேர்ப்பித்தல், வீரவுவித்தல், தொடுப்பித்தல், கட்டுவித்தல்
முடிவித்தல், தரிப்பித்தல் எனப் பல வகைகளில் மலர்கள் வழிபாட்டிற்குப்
பயன்பட்டுள்ளன. இவற்றைச் செய்யப் பயிற்சியும் திறமையும் தேவை.
இங்கு வணதல் என ஒரு வகை பாடவிற் குறிப்பிடப்பட்டு மலர்களால் அழுபடுத்தும் முறைமை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

செய்யனே புலோவிவாசா சேர்ந்தவர்க்கருள் மீசா
பையரா வணிந்த வேணிப் பரமனே பாவிபேணித்
துய்யமாமலர்ப் பாதத்தை துணையெனக் கொள்ளுமத்தை
ஜயனேயருள் வேண்டுமன்பார் களகத் துளானே.

(27)

கொ. பொ. வி. உ.

செய்யனே - சிவந்த மேனியை உடையவனே
புலோவி வாசா - புலோவியில் உறைபவனே
சேர்ந்தவர்க்கு அருளும் ஈசா - (உன்னை வழிபாட்டால்) அனுகுபவர்க்கு
அருள் செய்கின்ற இறைவனே
பை அரா அணிந்த - படமுடைய பாம்பை இடையிலே அணிந்திருக்கும்
வேணிப் பரமனே - செஞ் சடையிலே கங்கை நதியைக் கொண்டிருக்கும்
முதல்வனே
பாவி பேணி - பாவியாகிய நான் (வழிபாடு) பேணி
துய்ய மா மலர்ப் பாதத்தை - தூய பெரிய மலர் போலும் உனது
தாள்களை
துணை எனக் கொள்ளும் அத்தை - துணையாகக் கொண்டு வாழும் நிலை
சாரும் பண்பினை
ஜயனே அருளால் வேண்டும் - என் தந்தையே எனக்கு தரல் வேண்டும்
அன்பர்கள் அகத்துளானே - (உன்மீது) அன்பு பூண்டவர்களது உள்ளத்தில்
இருப்பவனே.

சி. நி. கு.

வாசா, ஈசா, வேணி, பாவி, பாதம்-வடசொற்கள். இறைவனை வாழி
பாட்டால் உணரும் மனப்பக்குவம் வேண்டல். கோலத்தை உள்ளத்திலே
நினைத்து தாள்களில் மலரிட்டு வணங்கும் போது அத்தாள்களே
துணையென நம்பும் பக்குவம் உண்டாகவேண்டும். வழிபாட்டின்
இலக்கை உணர்த்தல். தன்னைப் பாவி என இனங்கள்டு கொண்ட
பக்குவத்தையும் கூறல். அத்தை-அத்துகின்ற நிலை-சார்கின்ற நிலை.
பாம்பை அரையில் அணிந்து சடையில் கங்கையைக் கொண்டிருக்கும்
தோற்றும் பார்வைக்கு வியப்புத்தருவது. மலர்ப்பாதம் மனத்தைக் கவர்
கிறது. கோலத்தை அகத்துள் அடக்கினால் கோயில் வழிபாடு வேண்டா.
இது இறைவனை முற்றாக உணர்ந்த அன்புநிலை. அதையே வேண்டி
நிற்றல்.

அகத்துளே நின்னைவை யேஷடியவர்க் கடியனாகேன்
சகத்தையே விரும்புவேனுன் சுடர்க்கழல் வணங்கல் செய்யேன்
மகத்தனுந்தேவர் தாழும் வணங்கிடும் புலோவி வாழ்வே
யிகத்தினிலும் மூநாயேணென் செய்வேணென் செய்வேனே.

(28)

சொ. பொ. வி. 2.

அகத்துளே நின்னை வையேன் - (என்) உள்ளத்தின் உள்ளே உன்னை
வைத்திருக்கமாட்டேன்
அடியவர்க்கு அடியன் ஆகேன் - (உன்னுடைய) அடியார்களுக்கு அடியா
னாகவும் மாட்டேன்
சகத்தையே விரும்புவேன் - (இந்த) உலக வாழ்க்கையை (மட்டுமே)
விரும்புவேன்
உன் சுடர்க்கழல் - உனது ஒளிவீசும் தாள்களை
வணங்கல் செய்யேன் - (பணிந்து) வணங்குதலையும் செய்யமாட்டேன்
மகத்தனும் தேவர்தாழும் - (தேவர்களில்) பெரியவளான இந்திரனும்
ஏனைய தேவர்களும்
வணங்கிடும் புலோவி வாழ்வே - வணங்கி நிற்கின்ற புலோவியில் வாழ்கின்ற
இறைவனே
இகத்தினில் உழலும் - இந்த உலகவாழ்க்கையிலே அலைந்து கொள்ளிடுக்கும்
நாயேன் - நாய்போன்றவளாகி நான்
என் செய்வேன் என் செய்வேனே - என்ன செய்வேன் என்ன செய்வேனோ.

சி. நி. கு.

சகம், மகத்தன் - வட்சொல். உலகவாழ்வின் துன்பம் வெளிப்படுத்தல்,
தன்னிலையை இறைவனுக்குக் கூறும்போது தன் வலியின்னமையை ‘என்
செய்வேன் என்செய்வேன்’ என்ற தொடரில் தெளிவிறப் புலப்படுத்துகிறார்.
மணிவாசகர் பாடல் ‘என் நான் செய்கேன் எம்பெருமான்’ (திருச்-
சதகம்: 59) வழிபாட்டில் மனத்தை ஒருப்படுத்த முடியாத நிலை விளக்குதல்.
இறைவனை உள்ளத்தில் நினைத்து வணங்கும் தூய்மையான வழிபாடு
தன்னால் செய்யமுடியாதிருப்பதைப் பாடலிற் புலப்படுத்துகிறார். எனவே
தேவர்களும் வணங்கும் சிவனைப் புலோவித் தலத்திலே நானும் வழிபட-
விரும்புதல்.

வெனிலான் விழையுஞ் சோலை விண்படி புலோவியானே
யனுமாயிருமாகி யுயிர்க் குயிரான் தேவா
நானுமென் புன்சொலாலே நவின்றிடும் பாடலேற்று
மானினி தேந்துங் கையா மகிழ்ந்து நீயெனைக் காலையா.

(29)

சொ. போ. வி. உ.

வெனிலான் விழையும் - (வேணிற் காலத்தின் கடவுளாகிய) மன்மதன்
(வந்து தங்க) விரும்பும்

சோலை விண்படி - அடர்ந்த மரங்கள் விண்ணைத் தொடுகின்ற
புலோவியானே - புலோவியிலே இருப்பவனே
ஊனுமாய் உயிரும் ஆகி - (எமது) ஊனுமாகி உயிருமாகி
உயிர்க்கு உயிரான தேவா (உலகத்துவாழ்) உயிர்களுக்கெல்லாம் உயிராக
இருக்கும் இறைவனே

நானும் என் புன்சொலாலே - (எனைய அடியார்களைப் போல) நானும்
என்னுடைய புல்லிய சொற்களாலே
நவின்றிடும் பாடல் ஏற்று - பண்பாகப் பாடும் பாடலை ஏற்று
மான் இனிது ஏந்தும் கையா - மானை இனிதாக ஏந்தும் கையனே
மகிழ்ந்து - மகிழ்ச்சி அடைந்து
நீ எனைக் கா ஜூயா - நீ என்னைக் காத்திட வேண்டும் ஜூயனே.

சி. நி. கு.

சோலை, தேவா - வடசொற்கள். தன் பாடல் தகுதி கூறுதல். புன்சொல் -
சிறந்த சொற்களைக் கூறுமுடியாத பொதுச் சொல். புலமை நிலையில்
தன்னைத் தாழ்த்தி நிற்றல். இறைவன் எல்லா உயிர்களுக்கும் உயிராகி
நிற்கும் நிலை விளக்கல். கோயிற் குழல் காட்டுதல். புலோவி நகரிலே
கோயில்மைந்த இடம் மரங்களடர்ந்தமை கூறல். வெனிலான் - மன்மதன்.
பருவத்திற்கு கடவுளாக கூறப்பட்டுள்ளான். நவில்தல் - பண்பாகப் பாடல்.
சம்பந்தர் முத்திரைச் செய்யுளில் குறிப்பிட்டு உள்ளார். மான் ஏந்திய
கோலம் நினைந்து இறைவனை வழிபடல். இறைவனைத் தவிர வேறு
காவல் வேண்டாத மனநிலை. கோயில் கென்று வழிபாடு செய்வதால்
பயமின்றி வாழலாம் என்ற நினைவு, இறைவனுள் எல்லாம் அடங்கும் நிலை
உணர்ந்திருத்தல். உயிர், உடல் பற்றிய தெளிவான விளக்கம் பெற்றிருந்தமை
புரிகிறது. வழிபாடுபற்றிய கருத்துத் தெளிவு பெற்றிருந்த நிலை,

ஜயவென்னையவோ வென்றாற்றிடு மடியனேனு
முய்யவென் மனத்தில் வந்தேயுறைந்தருடருதல் வேண்டுஞ்
செய்ய மென் மலர் குழ் சேக்கைச் சிறையனம் படையோடாடுந்
துய்ய நீரோடை குழுந்து நகர்ப் புலோலியீசா,

(30)

சொ, பொ. வி. உ.

ஜய - ஜயனே

என் ஜய்யவோ - என்னுடைய தந்தையே
என்று அரற்றிடும் - என்று வாய் புலம்பும்
அடியேனும் உய்ய - அடியவளாகிய நானும் உய்ந்திட
என் மனத்தில் - என்னுடைய உள்ளத்திலே
வந்தே உறைந்து - வருகை தந்து தங்கியிருந்து
அருள் தருதல் வேண்டும் - (உன்னு) அருளைத் தந்திடவேண்டும்
செய்ய மென் மலர் குழ் சேக்கை - சிவந்த மென்மையான மலர்கள்நெருங்கிய
படுக்கையிலே
சிறையனம் - சிறகுகள் கொண்ட அன்னம்
பெடையோடு ஆடும் - (தன்னு) பெடையுடன் விளையாடுகின்ற
துய்ய நீரோடை குழும் - தூய்மையான நீரோடைகளால் குழப்பட்டிருக்கும்
தூ நகர்ப் புலோலி ஈசா - தூய்மையான நகரமான புலோலியில் உறை
கிண்ற சிவனே.

கி. நி. கு.

சொ வட்சொல். நகரதீர்வளமும் கோயிற் குழலும் காட்டல், இறைவனை
வந்து தன் மனத்திலே இருக்கும்படி வேண்டல். ‘ஜயவென்னைய’ என்னும்
தொடர் இறைவனைத் தவிர வேறுயாருமற்ற தனித்த நிலையை விளக்கு
கிறது. சம்பந்தர் பாடல் போல கோயிற் குழலைப் பாடும் பண்பு.
வழிபாட்டில் இயற்கை நிலை பெற்ற இடம் சுட்டல். செய்யமென்மலர் -
செந்தாயரை. நீர்வளத்தால் நகரம் தூய்யை பெற்றதை ‘தூநகர்ப்
புலோலி’ கட்டி நிற்கிறது. ‘நீரோடை குழும்’ என்னும் தொடர் புலோலி
நகரில் நீரோடைகளிருந்தனதைக் கட்டுகிறது. கடலின் அருகேயுள்ள
நகரமாதலால் மழை நீர் ஓடிக் கடலில் சேரும் ஓடைகளிருந்தன.
அவற்றின் ஏச்சம் இன்றும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. காலக்கழிவில் நகர
அமைப்பு மாற்றும் அடைந்துள்ளமையால் பாடல் கூறும் செய்தி இன்று
விளக்கமற்றதாக இருக்கக் கூடும்.

புலோலிமா நகர்வாழும் புண்ணியனே பசுபதியே
நிலாவணியுஞ் சடையானே நீயுமெனக் காவாயேல்
உலாவிவரும் வெள்விடையா யுன்பாத நம்பியநான்
குலாவுகுழூக் காதுடையாய் கூற்றுவனுக் கேது சொல்வேன்.

(31)

கொ. பொ. வி. உ.

புலோலி மா நகர் - புலோலி (என்னும்) பெரிய நகரிலே
வாழும் புண்ணியனே - வாழ்கின்ற நல்வினனகளைச் செய்கின்றவனே
பசுபதியே - பசுபதியே
நிலா அணியும் சடையனே - பிறை நிலாவை அணிந்திருக்கும் சடையை
உடையவனே
நீயும் என்ன காவாயேல் - நீயும் என்னைக் காவல் செய்யாவிடின்
உலாவி வரும் வெள்விடையா - உலாவிவருவதற்கென வெள்ளை விடை-
யைக் கொண்டவனே
உன் பாதம் நம்பிய நான் - உன்னுடைய தாங்களையே நம்பி இருக்கும்
நான்
குலாவிய குழூக் காது உடையாய் - விளங்குகின்ற குண்டலத்தை ஒரு
காதிலே உடையவனே
கூற்றுவனுக்கு - (என் உயிரைக் கவரவரும்) கூற்றுவனுக்கு
ஏது சொல்வேன் - என்னால் என்ன சொல்ல முடியும்

கி. நி. கு.

புண்ணியன். பசுபதி, சடை, பாதம் - வட்சொற்கள். சாவுக்கு அஞ்சகின்ற
தன்மை. கூற்றுவன் - வாழ்நாளின் முடிவின் கூறை உனர்த்துவன்.
குழூக்காது - அர்த்தநாரி வடிவம் சட்டும். காதிலிருந்து தொங்கும்படி
யாக அணிதல். பசுபதி - புலோலியில் வீற்றிருக்கும் இறைவன். கோல
அழகில் இறைவன் சடையும் ஊர்த்தியும் குறிப்பிடப்படுகின்றன, கூற்று
வனை எதிர்கொள்ள வலிவேண்டுதல். அப்பர் சொல்லிய வழி.

“பார்த்துப் பாசம் பிடித்தெழு தூதுவர்
கூர்த்த வேலாற் குமைப்பதன் முன்னமே
ஆர்த்த கங்கை யடக்கும்வாட் போக்கியார்
கீர்த்தி மைகள் கிளந்துரை மின்களே” (அப்பர்: 200:7)
வழிபாட்டிற்கு ஏற்றுதென நினைத்தல்வேண்டும்.

ஏது நான் செய்வதையா விருவினையு மடர்த்திடவே
பாதகங்கள் பலசெய்தே பாவியா யழல்கின்றேன்
போதாருந் தேன்பொழில் குழ் புலோவி யெனுந் தலமுடையாய்
நீதானெனக் கிரங்கா திருப்பதுவு நின்னழுகோ.

(32)

சோ.பொ. வி. உ.

ஏது நான் செய்வது ஜயா - என்ன நான் செய்யக்கூடியது ஜயனே
இரு வினையும் அடர்த்திடவே - (எனது) பெரிய திவினைகளின்
பெருக்கத்தால்
பாதகங்கள் பல செய்தே - திமையான செயல்கள் பலவற்றைச் செய்து
கொண்டு
பாவியாய் உழல்கின்றேன் - திவினையாளனாய் அலைந்து திரிகின்றேன்
போது ஆரும் தேன் பொழில் - மலர்களிலே நிறைந்த தேன்கொண்ட
(இனிய) பூங்காவினால்
குழ் புலோவி எனும் - குழந்திருக்கின்ற புலோவி என்னும்
தலமுடையாய் - திருக்கோவிலுடையவனே
நீதான் எனக்கு இரங்காது - நீ என் பொருட்டு பரிவடையாது
இருப்பதுவும் நின் அழுகோ - இருப்பதுவும் உனக்கு அழகான பண்பாகுமோ

கி. நி. கு.

பாதகம், பாவி, தலம்-வடசெற்கள். இறைவனின் என்குணங்களில்
ஒன்றான பேரருஞ்சிடமையைக் குறிப்பிடல். எல்லா உயிர்களின் மேலும்
அன்பு கொண்ட இறைவன் தன்னை ஏன் ஆட்கொள்ளவில்லையே
என்று இரங்கிப் புலம்பும் நிலை. உணர்வு நிலையால் இறைவனை உணரும்
முயற்சி. பாவி யெனத் தன்னைத்தானே மதிப்பீடு செய்யும் பக்திநிலை.
செய்வினைகளால் துன்பம் அடைதல் தனது துன்பங்களுக்குத் தன்னுடைய
செயற்பாடே ஏதுவெனத் துணிதல்

“தீதும் நன்றும் விறர் தர வாரா” (புறநானுறு: 192) என்ற பழந்
தமிழ்ப் புலவர் கூற்றை அறிந்திருக்கும் நிலை. எனவே தனது துன்பம்
தீர தன்னை இறைவன் ஈடுபாடு கொள்ள வைத்தலே சிறந்த வழியெனக்
காணல். இந்த ஈடுபாடு வழிபாட்டால் பெருகிடும்.

அழகனே புலோலிவா மானந்தச் செழுங்களியே
குழகனே யடியேனுங் குணமொன்று மில்லாதேன்
பழவினையின் பயனாலுன் பதமலரைப் பாடுகிறேன்
தழலாடி யாங்கிதனைத் தானேற்றே யருளிடுவாய்.

(33)

சொ. போ. வி. உ..

அழகனே - அழகு நிறைந்தவனே
புலோலி வாழ் - புலோலி(த்திருத்தலத்திலே) உறையும்
ஆனந்தச் செழும் களியே - களிப்பைத்தரும் செழுமையான களியை
ஒத்தவனே
குழகனே - பிறர் விருப்புகளை நிறைவேற்றியுபவனே
அடியேனும் - அடியவளாகிய நானும்
குணம் ஓன்றும் இல்லாதேன் - நற்குணங்கள் ஓன்றையும் உடையேன்
அல்லேன்
பழவினையின் பயனால் - (எனது) பழைய தொழிற்பாட்டின் பயனால்
உன் பத மலரைப் பாடுகிறேன் - உன்னுடைய தாள்களாகிய மலர்களைப்
(பற்றிப்) பாடுகிறேன்
தழலாடி - நெருப்பைக் கையிலேந்தி நடனமாடுபவனே
ஆங்கு இதனைத் தான் - நடனமாடுமிடத்திலே இந்த என் பாடல்களை-
யுந் தான்
ஏற்றே அருளிடுவாய் - (நீ) ஏற்று (எனக்கு) அருள்செய்ய வேண்டுகிறேன்.

சி. நி. கு.

ஆனந்தம், குணம், பதம்-வடசெற்கள். தன் பழவினையால் இறைவனைப்
பாடும் வஸ்லமை பெற்றதாகக் குறிப்பிடல். இறைவன் அருட்குணங்களை
நன்கு தெளிந்திருக்கும் பண்பு 'குழகன்' என்னும் சொற்பயன் பாட்டால்
புலப்படுகிறது. அன்பினால் நெஞ்சம் குழந்து பிறர் துயர்தீர்க்கும்
கடவுட் பண்பு சுட்டப்படுகிறது. 'சடையனே தழலால்' என
மணிவாசகர் (திருவாசகம்:39) குறிப்பிட்டுள்ளார். தீயோடு நடனம்
ஆடும் இறைவனுக்கு தன் பாடல்கள் இசைநிலையில் பயன்பட விரும்
புதல். வழிபாட்டில் பாடல்கள் இடம் பெறும் பண்பு சுட்டல். தன்
பாடல்களின் எதிர் காலப்பயன்பாட்டையும் சொல்லி வைத்துள்ளார்.
பசுபதிஸ்வரர் தலச்சிறப்பில் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியும் இணைய வழி
வகுத்துள்ளார்.

- 5

இடுகாட்டி னடமாடு மிறைவனே பசுபதியே
 நடுவாதி யந்தமிலா ஞானச் செழுஞ்சுடரே
 அடியார்கண் மிகச்சுழு மல்வளஞ்சேர் புலோலிவாழ்
 வடிவடையா யுணையேத்தும் வறியனேற் கிரங்காயோ

(34)

சொ. பொ. வி. உ.

இடுகாட்டில் - சுடுகாட்டிலே
 நடனம் ஆடும் இறைவனே - கூத்து ஆடுகின்ற இறைவனே
 பசுபதி - பசுபதி என்னும் பெயருடையவனே
 நடு ஆதி அந்தம் இலா - நடு, தொடக்கம், முடிவு என்னும் வரையறை-
 களில்லாத
 ஞானச் செழுஞ் சுடரே - செயல் பக்குவம் பெற்ற செழுமையான ஓளியே
 அடியார்கள் மிகச் சூழும் - அடியவர்கள் தொகுதியாக வந்து நெருங்கும்
 அவ்வளம் சேர் புலோலி - அத்தகைய வளம் நிறைந்த புலோலியிலே
 வாழ் வடிவு உடையாய் - வாழ்கின்ற வண்ணம் உடையவனே
 உணை ஏத்தும் - உன்னைப் பாடி வணங்கும்
 வறியனேனுக்கு இரங்காயோ - வறியவளாகிய எனக்கு நீ இரங்க மாட்டாயா

தி. நி. கு.

நடனம், பசுபதி, ஆதி, அந்தம், ஞான, வடிவு - வட்சொற்கள். இடுகாடு-
 இப்பொழுது சுடு காடு என மருவியுள்ளது. இறந்தோரை ஈமத்தில் இட்டுச்
 சுடுதலும், புதைத்தலும் என இருவகைப்பட்ட முறைகளிலிருந்ததை
 உணர்த்தும் சொல், ‘எமம் இடுசுடுகாட்டகத்தே’ இறைவன் ஆடும் எனக்
 காலைக்காலம்மையார் (திருவாலங் காட்டுமுந்த திருப்பதிகம்:3) பாடி
 யுள்ளார். தொடக்கம், நடு, முடிவு அறியமுடியாத இறைவன் இயல்பு
 சைவசமயப் பழைமக்கும் சான்றாகும். இறைவனுடைய கோல அழகிலே
 மனதை ஒருநிலைப்படுத்த முயல்ல. சம்பந்தரது மனநிலைக்கொப்பாயுள்ளது.
 உலகியல் வாழ்விலிருந்து முற்றாக விடுபடாமல் இறைவன் அருளை வேண்டி
 நிற்றல். வழிபாட்டைத் தொடரும் நிலையிலும் நம்பிக்கையின்மை ஏற்படல்.
 இது மனித இயல்பு எனக் காட்டுதல்.

இரக்கமிலேன் ஞானமிலே என்றுமறஞ் செய்தறியேன்
பரப்புடைய தென்றமிழ்நூற் பல்கலையும் பயின்றறியேன்
வரக்கடவு ணீயென்றுன் மலர்ப்பாதங்கள் வணங்குகின்றேன்
புரத்தையடும் புண்ணியனே புலோவிந்கரமர்ந்தானே.

(35)

கொ. பொ, வி. உ.

இரக்கமிலேன் - (பிற உயிர்கள் மீது) இரக்கம் காட்டும் இயல்பு
ஞானம் இலேன் - (அறிவார்ந்த செயற்பாடுகளைச் செய்யும்) ஆற்றல்
இல்லாதவள்
என்றும் அறம் செய்து அறியேன் - (என் வாழ்நாளில்) என்றுமே (பிறர்
பயன் பெறும்) நற் செயல்களைச் செய்யும் அறிவையும் பெற்றிலேன்
பரப்புடைய தென் தமிழ் நூல் - மிகத் தொகுதியான தென் தமிழ் நூல்களின்
பல்கலையும் பயின்று அறியேன் - பல்வேறுபட்ட ஆக்கத்திறன்களையும் நான்
பயிலுகின்ற நிலையையும் பெற்றிலேன்
வரக் கடவுள் நீ என்று - கேட்பவற்றைத் தந்தருஞும் கடவுள் நீயே என்று
(நம்பி)
உன் மலர்ப்பாதங்கள் வணங்குகின்றேன் - உன்னுடைய மலர்கள் போன்ற
திருவடிகளையே வணங்கி-
நிற்கிறேன்
புரத்தை அடும் புண்ணியனே - முப்புரங்களையும் அழித்த நல்வினைகளைச்
செய்பவனே
புலோவி நகர் அமர்ந்தானே - புலோவி நகரிலே (விரும்பி) உறைபவனே.

சி. நி. கு.

ஞானம், வர, பாதங்கள், புரம் புண்ணியன் - வடசொற்கள், அறிவு -
விடயங்களை அறிந்திருத்தல். ஞானம் - அறிவு நிலையால் தெளிந்தவற்றைச்
செயற்படுத்துகின்ற ஆற்றல். தென் தமிழ் நூல்கள் எக்குறிப்பிடுவதால் வட
நூற் பயிற்சி பெற்றதை உணர்த்த முயல்ல. பாடல்களில் பயன்படுத்தியுள்ள
வட சொற்களும் இதற்குச் சான்று. பழந்தமிழ் இலக்கியப் பயிற்சியிருப்பின்
வட சொற்களைத் தவிர்க்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கலாம். வடமொழிக்
கல்வியின் செல்வாக்கு இவர் காலத்தில் மிக்கிருந்ததையும் உணரமுடிகிறது.
அறவாழ்வைத்தான் மேற்கொள்ளவில்லையெனக் குறிப்பிடல்.

அமையாத காதலுட னந்தாளி லருச்சித்த
அமையாரு மென்றோளாட கருளினையா லொருபாகம்
இமையோர்க டாம்பணியும் புலோவிநக ரிறையோனே
தமம்போலுங் கண்டத்தாய் தந்தருள்வா யுன்கழலே

(36)

சொ. பொ. வி. உ.

அமையாத காதல் உடன் - நீங்காத அன்புடன்
அந் நாளில் அருச்சித்த - முன் நாளிலே மலரிட்டு வணங்கிய
அமை ஆரும் - மூங்கிலை ஒத்த
மென் தோளாட்கு - மென்மையான தோள்களுடைய (உமைக்கு)
அருளினையால் ஒரு பாகம் - (அவள் அன்பு நிலை கண்டு) அருள் செய்து
(உன் உடலின்) ஒரு பாகத்தை அளித்தாய்
இமையோர்கள் தாம் பணியும் - விண்ணவர்களும் பணிந்து வணங்கும்
புலோவி நகர் இறையோனே - புலோவி நகரில் வாழ்கின்ற இறைவனே
தமம் போலும் கண்டத்தாய் - இருள் போன்ற கரிய கழுத்தையுடையவனே
தந்து அருள்வாய் - (எனக்கு) தந்து அருள் செய்வாய்
உன் கழலே - உன்னுடைய தாள்களின் அடிபில் இருக்கும் நிலையே.

சி நி, கு.

அருச்சித்த, தமம் - வடசொற்கள். உமை முன்னாளில் இறைவனை
அன்போடு வழிபட்ட வரலாறு கூறல். வழிபாட்டால் இறைவனை அடை
யலாமென அறிவுறுத்தல். இறைவன் அர்ந்தநாளி வடிவம்-உமை (தவஞ்
செய்து) வழிபட்டு இறைவன் பாதி உரு ஆயினாள். புலோவித் தலச்
சிறப்பில் விண்ணோர் வழிபாடு அடிக்கடி குறிப்பிடப் படுகிறது. இறைவன்
கழலை அடைய வழிபாட்டைத் துணையாகக் கொள்ளும் போது முன்னர்
வழிபாட்டால் இறையன்பு பெற்றோரை நினைத்தல். அதன் மூலம் வழிபாடு
செய்யும் மனவலியும் பக்குவழும் பெறல். இறைவன் கோல் அழகில்
'கரியமிடறு' தனித்துவமானது. அடியார் துயர்தீர் த்தமைகாட்டி நிற்பது.
'மறுவுடைய கண்டத்தீர்' எனக் காரைக்காலம்மையார் (அற்புத்த
திருவந்தாதி:36) பாடுவார். மலர் இட்டு வழிபாடு செய்த உழையின்
இயல்பு தனக்கும் வேண்டுமென எண்ணல். அதற்காகத் தாள்களைத் தருமாறு
வேண்டல். வழிபாடு தொடர்ந்து நீங்காத அன்புடன் செய்யப்பட
வேண்டும். சம்பந்தர் பாடல்களில் அடியார் மலர் கொண்டு வழிபாடு
செய்யும் மரபு நிலை நன்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கழல்வணங்கு அடியாரைக் கதியிலுய்க்கும் புண்ணியனே
பொழிலாரும் புலோவிவாழ் பூதகணப் படையானே
எளியேனுன் றிருக்கோயி விறைஞ்சுகிலேன் ரொண்டுசெயே
அளியுடையா யென்னை யாளாகக் கொண்டருளே.

(37)

சொ. பொ. வி. உ.

கழல் வணங்கும் அடியாரை - (உன்னுடைய) தாள்களை வணங்குகின்ற
அடியவர்களை
கதியில் உய்க்கும் - நற்பேறு அடையச் செய்யும்
புண்ணியனே - நல்வினையைச் செய்பவனே
பொழில் ஆகும் - மரங்கள் அடர்ந்த
புலோவி வாழ் - புலோவி (தலத்திலே) உறைகின்ற
பூதகணப் படையானே - பூதகணங்களைப் படையாக உடையவனே
எளியேன் உன் திருக்கோயில் - கடையேன் ஆகிய நான் உன்னுடைய
அழிய கோயிலை
இறைஞ்சுகிலேன் - (வலம் செய்து) வணங்குதலும் செய்யேன்
தொண்டு செயேன் - கோவிற் பணிகளையும் செய்யேன்
அளி உடையாய் - கொடை உள்ளாம் கொண்டவனே
என்னை ஆளாகக் கொண்டு அருளே - என்னையும் உன்னுடைய மெய்
அடியார்களில் ஒருத்தியாக ஏற்று
அருள் செய் ஜீயனே.

கி. நி. கு.

கதி, புண்ணியனே, பூதகணம்-வடசொற்கள். இறைவன் வல்லமை
கூறல். கோவில் தொண்டு பற்றிய குறிப்பு. இவர் காலத்தில் பெண்கள்
கோவிற் பணிகளில் முழுமையாக ஈடுபடமுடியாத நிலை. வீட்டுப் பொறுப்
புகளும் அதற்குத் தடையாக இருந்தன. நாளும் வந்து கோவிலிலே
இறைவனை வழிபடமுடியாத நிலையைச் சுட்டியுள்ளார். வழிபாட்டு
நிலையில் கோவிற் பணிகளைச் செய்யும் அடியாரை இறைவனே ஏற்றிருப்
பதாக என்னித் தன்னையும் அத்தகைய அடியார் கூட்டத்திற் சேர்க்கும்
படி வேண்டல். இறைஞ்சுதல் - உடம்பால் கோயிலை உருண்டு வலம் வரல்.
ஈழநாட்டுத்தலங்களில் பெண்கள் இவ்வழிபாடு செய்வது தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது
இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் தென்னாட்டுத்தலங்களில் இன்றும்
நடைபெறுகிறது. இறைவனை வழிபாடுசெய்யும் போது ஆன், பெண்
என்ற வேறுபாடு தோன்றாது.

ஆளாக வெனக்கொண்டே யருள்புரியும் புலோலிநகர்
வாழ்வானே பசுபதியே வடிவார்ந்த மணிமார்பா
வீழ்வார்கள் கொடுநரகில் விண்ணேஞார்க டம்பெருமான்
குழார் கழற்பாதம் தொழுமாட்டா வஞ்சகரே

(38)

சௌ. பொ. வி. உ.

ஆளாக எனக் கொண்டே - (தனது அடியவர்களில்) ஒருத்தியாக
என்னையும் ஏற்று

அருள் புரியும் - அருளைத் தந்திட்ட
புலோலி நகர் வாழ்வானே - புலோலி நகரத்தில் உறைபவனே
பசுபதியே - பசுபதியே

வடிவார்ந்த மணிமார்பா - வண்ணம் பொருந்திய மணிபோலும்,
மார்பையுடையவனே

வீழ்வார்கள் கொடுநரகில் - (போய்) வீழ்வார்கள் கோடிய நரீகத்தில்
விண்ணேஞார்கள் தம் பெருமான் - விண்ணவர்களுடைய நலைவன்
குழார் கழல் பாதம் - நெருங்கி வணங்கார் கழல் அணிந்த திருவடியை
தொழு மாட்டா வஞ்சகரே - வீழ்ந்து வணங்கமாட்டாத வஞ்சக நினைவு
உடைய மனிதர்களே

சி. நி. கு.

பசுபதி, நரகு, பாதம், - வடக்காற்கள். இறைவனை வணங்காதவர்.
நரகத்திலே போய் விழுவார்கள் என்பது பயபக்திநிலை சுட்டுகிறது.
நரகு - இது உலகில் பாவஞ்செய்தவர் அடையும் இடம். புராணங்கள்
தோறும் பலவகையாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இது தொகையால் இருபத்
தெட்டு, வளக்கால் நூற்றுநாற்பது, விரியால் இருபத்தெட்டுக்கோடி என
அபிதான சிந்தாமணி (ப. 931) விளக்கம் தரும். விண்ணவர்களும் வணங்கு
இன்ற பெருந்தலைவனான பசுபதியை மன்னவரும் வழிபட வேண்டும்.
தொழுதல் - தன்னை இறைவனின் அடியானாகத் தாழ்த்தி நின்று கைகூப்பி
வணங்கல். மனத்தாலும் உடலாலும் வழிபாடு செய்தல். கோல அழில்
மார்பு சுட்டப்பட்டுள்ளது. வழிபாடு செய்யாதவிடத்துப் பெறும் துன்ப
வாழ்க்கையை விளக்கும்முயற்சி. இறைவழிபாட்டு நடைமுறைகளை மக்க
ளிடையே பரப்பும் முயற்சி. சமயம் பேணும் மரபாக காரைக்காலம்மையின்
வழிகாட்டலாகத் தொடர்கிறது. சிவவழிபாட்டை முதன்மைப்படுத்தல்.

வஞ்சங்குசீச ரவணனுரங் கட்டழித்த மாயவலு
கஞ்சங்கேசர் நான்முகனுங் காணாத வடிமுடியாய்
தஞ்சம்நீ யெனவந்தேன் புலோவிவாழ் சற்குருவே
துஞ்சம்போ தென்முன்னர்த் துணைவந்து காத்தருள்வாய்

(39)

சௌ. பொ. வி. உ.

வஞ்சம் சேர் அவனன் - குழ்ச்சி நிறைந்த அசரனுடைய
உரம் கட்டழிந்த மாயவனும் - வலியைச் சிதற அழித்த திருமாலும்
கஞ்சம் சேர் நான்முகனும் - தாமரை மலரில் இருக்கும் நான்கு முகங்களை
யுடைய பிரமனும்
காணாத வடிவமுடியாய் - காணமுடியாத தோற்றமுடையவனே
தஞ்சம் நீ என வந்தேன் - (எனக்கு) அடைக்கலம் நீயே என(க்கருதி)
வந்துள்ளேன்
புலோவிவாழ் சற்குருவே - புலோவித் தலத்திலே உறையும் நல்லாசிரியனே
துஞ்சம் போது என் முன்னர் - நான் இறக்கும்போது எனக்கு முன்பாக
துணை வந்து காத்து அருள்வாய் - துணையாக நின்று (எனக்கு) அடைக்
கலம் தந்தருள்வாயே.

சி. நி. கு.

அவனர், சற்குரு - வடசொற்கள். இறப்புப்பற்றியபயம் குறிப்பிடப்படுகிறது.
அவனர் - குழ்ச்சிகளில் வல்லவர், சற்குரு - இறைவன் குருவாக வந்து அடியார்களை ஆட்கொள்ளுதல், புலோவி வாழ் இறைவனைத் தன்னை ஆட்கொண்ட சற்குருவாகக் காணல். திருமாலும் பிரமனும் இறைவன் ஆற்றலை உணராது அடிமுடி தேடியதை அடிக்கடி எண்ணல். இது சம்பந்தர் பாடற் பயிற்சியால் வந்திருக்கலாம். இறைவனுடைய முழுமையான தோற்றத்தைக் காணச் செருக்கு தடையாய் நிற்கும். கோல அழகைக் கூறும் போதும் முழுமையாகக் கூறமுடியாமல் பகுதி பகுதியாகக் கூறல், காரைக்காலம்மையார் இறைவன் கோலத்தை தான் காணும் இயற்கைத் தோற்றத்திலே அடக்கிக் காட்டியவர்.

“காலையே போன்றிலங்கும் மேனி கடும்பகவின்
வேலையே போன்றிலங்கும் வெண்ணீறு — மாலையின்
தாங்குருவே போலுஞ் சடைக்கற்றை மற்றவற்கு
வீங்கிருளே போலும் மிடறு.” (அற்புத்திருந்தாதி: 65)

இயற்கையை வழிபடும் நிலையையும் இப்பாடல் உணர்த்தும். இறைவன் உரு அவரவர் மனப்பக்குவ நிலைக்கேற்பப் பாடவில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

காத்தருள்வா யென்றுன் கழல்வணங்கு மடியேனை
நீத்துவிட நீதியுண்டோ நின்மலமாம் பரசிவமே
கோத்தமலர்க் கொன்றை மாலைச் சடையானே
தீர்த்தாதென் புலோலிநகர்த் தெய்வமே பசுபதியே

(40)

சொ. போ. உ. வி.

காத்தருள்வாய் என்று - (என்னைக்) காத்து அருள் செய்வாய் என்று
உன் கழல் வணங்கும் - உனது தாள்களை (நாள்தோறும்) வணங்கும்
அடியேனை - அடியாளாகிய என்னை

நீத்துவிட நீதியுண்டோ - நீக்கி விடுவதற்கும் (ஓரு) நெறியுண்டோ
நின் மலமாம் பரசிவமே - மலபந்தம் அற்ற எங்கும் நிறைந்த சிவமே
கோத்த மலர்க்கொன்றை - கோத்த கொன்றை மலர்களாலான
மாலைச் சடையனே - மாலையைனிற்த சடையுடையவனே
தீர்த்தா - தூய்மையானவனே
தென் புலோலி நகர்த் தெய்வமே - தென்புலோலி நகரில் உறைகின்ற
தெய்வமே
பசுபதியே - பசுபதி எனப் பெயர் கொண்டவனே

க. நி. கு.

நின்மலம், நீதி, பரசிவம், தீர்த்தன், பசுபதி - வடசொற்கள். இறைவன்
இயல்லை சிரித்தல். நின்மலன் - அழுக்கற்றவன். மணிவாசகர் 'நின்மலா
போற்றி போற்றி' எனத் திருவாசகத்தில் (5.61) பாடுவர். பரசிவன் - தூரிய
சிவன் என தமிழ்ப் பேர்கராதி(ப. 2493) கூறும். தூரியசிவன் - முழுரூத்
திகளுக்கும் அதிதமான சிவபெருமான் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. தென்
புலோலி நகர் - இப்பாடவில் கோயில் அமைந்திருக்கும் பகுதி சிழக்காக
அன்றித் தெற்கு எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'தென்' என்பது 'என்'
என மூலச் செய்யுளில் அமைந்திருக்கக்கூடும். 'கோத்த மலர்க்கொன்றை'
மாலை கட்டும் முறையை கட்டுகிறது. வழிபாட்டில் மலர் புனைவுத்திறனும்
சேர்ந்திருந்தமையை இத்தொடர் புலப்படுத்துகின்றது. பாடல் 3.26 இலும்
கொன்றை சூடிய சடை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தீர்த்தா - கங்கையைச் சடை
மீது தாங்கியதையும் குறிக்கும். நாள் தோறும் வழிபாடு செய்தல் சுட்டப்படு
கின்றது. அடியார் வரிசையில் வழிபாடியற்றிச் சேர்ந்தலர் பலர். திருத்
தொண்டர்புராணம் 63 அடியார்களின் வழிபாட்டுத்திறம் கூறும்.

பசுபதியே யுலகனைத்தும் போற்றநின்ற
 பரம்பரனே நிரம்பிய பல்வளத்தான் மிக்க
 வசையறுசீர் குலவியநற் புலோவிவாழு
 மாமணியே திருநீலகண்டா வாமத்
 திசைபயிலு மிளங்கிள்ளை யுடையாயன்ப
 ரிருதய பங்கய மலர்த்து மிரவியானோய்
 பசிமுதற் பல்பிணியகலா தென்னைக்காத்துன
 பதகமல யுகமளித்துப் பாவிப்பாயே.

(41)

சொ. பொ. வி. உ.

பசுபதியே - பசுபதியே
 உலகு அனைத்தும் போற்ற நின்ற - உலகம் முழுமையும் போற்றும்படி
 பெருமையுறுதின்றவனே.

பரம்பரனே - எங்கும் நிறைந்தவனே
 பல் வளத்தால் மிக்க - பல வளங்களும் மலிந்த
 வசை அறு சீர் குலவிய - இகழ்ச்சியற்ற சீர்மை பொருந்திய
 நல் புலோவி வாழும் - நல்ல புலோவி நகரத்திலே வாழுகின்ற
 மாமணியே திருநீல கண்டா - சிறந்த மணியே அழுகிய நிலமிடறுடையவனே
 வாமத்து இசை பயிலும் - இடப்பாகத்திலே இசை பயின்ற
 இளம் கிள்ளை உடையாய் - இளமையான கிளரியை (பார்வதியை)
 உடையவனே
 அன்பர் இருதய பங்கயம் - அன்புடையவரது உள்ளமாகிய தாமரையை
 மலர்த்தும் இரவி ஆணோய் - மலரச் செய்யும் கதிரவன் ஆனவனே
 பசிமுதல் பல் பினி அகலா - பசி தொடக்கமான பல நோய்களும் அகலாத
 என்னைக் காத்து - என்னைக் காவல் செய்து
 உன் பத கமல யுகம் - உன் தாள்களாகிய தாமரைகளை
 அளித்து பாவிப்பாயே - தந்து (என்னை) காப்பாயே.

வி. நி. கு.

பசுபதி, பரம்பரன், இருதயம், பங்கயம், இரவி, பத, கமலம், பாவித்து -
 வடசொற்கள். இறைவன் பெருமை, தலச்சிறப்பு, நோற்றுப் பொவிவு
 கூறல். பசிப்பிணியெல்ல, தீராத நோய், உண்டவுடன் குறைதலும்
 மீண்டும் தோன்றுதலும் என இயல்புடைய நோய் நோய்களில் முதலில்
 வைத்துள்ளார்.

— 6 —

பாய்திரைய கடலோத முரசினார்க்கப்
 பத்தரிருக்காதிமறை பாடிப் போற்றத
 தூய்மைதரு வானாடார கற்பகப்பூந்
 தொடைபுணைந்து பூசிப்பத் தொலைவிலாது
 வாய்கருணை மழைபொழிந்து புலோலிவாழு
 மாணிக்கமலையே யென்வைப்பே யெந்தாய்
 சேய்மைதனி வெனையகற்றே ஒுன்னையன்றிச்
 சிறியேன்மற் நொருதுணையு மறிகிலேனே.

(42)

சௌ. பொ. வி. ட.

பாம் திரைய - குதிக்கின்ற திரைகளையுடைய
 கடல் ஒதம் - கடல் வெள்ளமானது
 முரசின் ஆர்க்க - முரசு போல ஒலி செய்ய
 பத்தர் இருக்கு ஆதி மறை பாடி - அங்பர்கள் இருக்கு முதலான
 போற்ற - புகழ்ந்து வணங்க
 தூய்மைதரு வானாடார - தூய்மை விளங்கும் விண் உலகத்தவர்
 கற்பகப் பூந் தொடை புணைந்து - கற்பகப்பூந்களினாலே மாலை தொடுத்து
 பூசிப்ப - வணங்கி நிற்ப
 தொலை விலாது வாய் - குறையாது இடமெங்கும்
 கருணை மழை பொழிந்து - அருளாகிய மழையைப் பொழிந்து
 புலோலி வாழு மாணிக்கமலையே - புலோலியில் உறைகின்ற மாணிக்க
 மலையே
 என் வைப்பே எந்தாய் - என் அடைக்கலமான எந்தையே
 சேய்மைதனில் எனை அகற்றேல் - தொலைவான இடத்திற்கு என்னைச்
 செல்லவிடவேண்டாம்
 உன்னை அன்றி சிறியேன் - உன்னைவிட சிறியேனுக்கு
 மற்று ஒரு துணையும் அறிகிலேனே - வேறு ஒரு துணையையும் நான்
 அறிந்தவள் அல்லேன்.

சி. நி. கு

ஒதம், பத்தர், இருக்கு, ஆதி, கற்பகம், பூசிப்ப, கருணை - வட்சொற்கள்.
 கோயிற் கழு திலையும் வழிபாட்டு நடைமுறைகளும் இறைவன் தள்ளையும்
 புலப்படுத்தல், புலோலியை விட்டுப்போக விரும்பாமை. கோயிலின் சிறப்பு
 எங்கும் பரந்திருந்தமையை விண்ணவர் வழிபாடு மூலம் கூறல்.

அறிவில்லேன் பில்லேன் வாய்மையாதி
 யடுத்தகுண மொன்றில்லே எடியார் கூட்டஞ்
 செறிவில்லே னில்லையென வந்தபேர்க்குச்
 சித்தமிரங்கிக் கொடுக்குந் திறமுயில்லேன்
 பிறிதில்லேன் பலவினையேனா னாலுந்நின்
 பிரசமலர்ப் பதங்காட்டி யாள்வாய் கண்டாய்
 எறிவில்லார் நெடுங்கணக் வில்லாய் கல்லா
 வெழில் குலவும் புலோலி நகரிருக்குந் தேவே.

(43)

சோ. பொ. ஸி. உ.

அறிவு இல்லேன் அன்பு இல்லேன் - (நான்) அறிவு இல்லாதவள் அன்பு
 இல்லாதவள்
 வாய்மை ஆதி அடுத்த - உண்மை முதலாகத் தொடரும்
 குணம் ஒன்று இல்லேன் - குணம் ஒன்றும் இல்லாதவள்
 அடியார் கூட்டம் செறிவு இல்லேன் - அடியார் தொகுதியின் நெருக்கமும்
 இல்லாதவள்
 இல்லை என வந்தபேர்க்கு - ஏதும் இல்லை எனக் கூறி (இரந்து) வந்த
 மக்களுக்கு
 சித்தம் இரங்கி கொடுக்கும் - மனம் இரங்கி (வேண்டியன) கொடுக்கும்
 திறமும் இல்லேன் - திறமையும் இல்லாதவள்
 பிறிது இல்லேன் - பிற (வேறு ஒன்றும்) இல்லாதவள்
 பல வினையேன் ஆனாலும் - பல தீய தொழிற்பாட்டை உடையவளானாலும்
 நின் பிரசமலர்ப்பதம் காட்டி - உன்னுடைய தேன் நாறும் மலர் போன்ற
 தாள்களைக் காட்டி
 ஆள்வாய் கண்டாய் - என்னை ஆட்கொள்ளும் தகுதியுடையவனே
 எறிவில்லார் நெடும் கனக வில்லாய் - எய்கின்ற வில்லாகிய சிறந்த நெடிய
 மேருமலையை வில்லாக்கியவனே
 கல்லால் எழில் குலவும் - கல் ஆல மரத்தின் அழுகு செறிந்திருக்கும்
 புலோலி நகர் இருக்கும் தேவே - புலோலி நகரிலே உறைகின்ற இறைவனே.

கி. நி. கு.

ஆதி, குணம், சித்தம், பிரச, கனக, தேவே - வட்சொற்கள். தன்னைப்
 பற்றிய முழுமையான இயல்பு கூறல், வறுமை நிலை சுட்டல். இறைவனையே
 நம்பி இருப்பதை வெளிப்படுத்தல். தனித்த நிலையில் வழிபாடே - துணை
 யாக வாழ்தல். சிவல் மேரு மலையை வில்லாக்கியமை படைக்கலங்களில்
 தனித்துவமான படைக்கலமாகச் சிறப்புடையது என்பதைச் சுட்டல்.

தேவர் கோவறியாத தேவதேவன்
 திருவாதலூர்ப் பிறந்த தேவந்தெய்வ
 மூவர்களும் பட்டணத்துத் தேவமேனை
 முனிவர்களும் பருகிய வாரமுத வெள்ளம்
 ஏவரே யெனினுமறை வகுத்த வாற்றா
 னிறைஞ்சு வார்க்கினிய பரஞ்சுடராய் நின்றோன்
 சாவரே புலோவியினிற் கண்டு போற்றிச்
 சங்கரா வெண்ணாதார் சன்மமென்னே.

(44)

சொ. பொ. வி. உ.

தேவர் கோ அறியாத - வானவர்கள் தலைவனும் அறிய முடியாத
 தேவதேவன் - வானவர்களுக்கெல்லாம் மேலான இறைவன்
 திருவாதலூர்ப் பிறந்த தேவும் - திருவாதலூரிலே பிறந்த தெய்வத்தன்மை
 கெர்ண்ட மனிவாசகரும்
 தெய்வ மூவர்களும் - இறையருள் பெற்ற (சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர்
 என்னும்) மூவடியார்களும்
 பட்டணத்து தேவும் - பட்டினத்தடிகளும்
 ஏனை முனிவர்களும் - ஏனைய முனிவர்களும்
 பருகிய ஆர் அழுத வெள்ளம் - உள்ளத்தால் உணர்ந்து இன்புற்ற நிறைந்த
 அன்பு வெள்ளம்
 ஏவரே எனினும் மறை வகுத்த ஆற்றால் - எவராக இருந்தாலும் வேதங்-
 களிலே வகுத்துள்ள நடை-
 முன்றப்படி
 இறைஞ்சுவார்க்கு இனிய - வணங்குவார்க்கு இனிய
 பரஞ்சுடராய் நின்றோன் - பரந்த சுடராய்த் தோன்றுவான்
 சாவரே - இறப்பேரே (உறுதியாக)
 புலோவியில் கண்டு போற்றி - புலோவித் தலத்திலே சென்று வணங்கி
 சங்கரா எண்ணாதார் சன்மம் என்னே - சங்கரா என அழையாதவர் (ஏடுத்த)
 பிறப்பால் பயன்றும் இல்லை.

கி. நி. கு.

தேவர், தேவ, தேவன், தேவு, அழுத, சங்கரா, சன்மம் வட சொற்கள்.
 சிவன் அருள்பெற்றவர்களை நினைத்தல். வழிபாட்டு நடை முறைகளில் ஒரு
 மரபு பேணப்பட்டதைச் சுட்டல். 'மறை வகுத்தவாறு' என்னுந் தொடர்
 இதற்குச் சான்று. புலோவித்தலம் வந்து வழிபட அடியாரைத் தூண்டல்.
 சம்பந்தரைப் போலக் கோவில் வழிபாட்டை மக்களிடையே நிலை நிறுத்தும்
 முயற்சி.

என்னே நின்றிருவருளை யெண்ணோகி
யேழூயேன் மண்முதலீடனைகளாலே
உன்னை மறந்திருப்ப தென்பாற் பிழையாகாதோ
உமையொரு பாகத்தமர்ந்தவுயர் செம்பொன்னே
என்னை நீகைவிடலு நீதியாமே
என்னவிற்றுக் கொளொற்றி வைத்துக்கொள்வாய்
புன்னையே கமம்துறைகுழ் புலோலி மேய
போதமே நாதாந்தப் பொருளே போற்றி.

(45)

சொ. பொ. வி. உ.

என்னே நின் திருவருளை என்னேன் ஆகி - ஏனோ உன்னுடைய திருவருளை
என்னிப் பாராமல்
யேழூயேன் மண் முதல் ஈடனைகளாலே - யேழையாகிய நான் மண் மீது
கொண்ட விருப்புக்களால்
உன்னை மறந்திருப்பது - உன்னை (நினையாமல்) மறந்திருப்பது
என் பால் பிழையாகாதோ - என்னுடைய பக்கத்துப் பிழையாகுமன்றோ
உமை ஒரு பாகத்து அமர்ந்த - உமையம்மை ஒரு பாகத்திலே அமர்ந்திருக்க
உயர் செம் பொன்னே - உயர்ந்த செம்மையான பொன்போல விளங்குபவனே
என்னை நீ கைவிடலும் நீதியாமே - என்னை நீ கைவிடுதல் நீதியாகுமோ
எனை விற்றுக்கொள் - என்னை நீ விற்கலாம்
ஒற்றி வைத்துக்கொள்வாய் - ஒற்றியாகவும் வைக்கலாம்
புன்னையே கமம் துறை குழ் - புன்னை மரங்களே நிறைந்த கடற்றுறையால்
குழப்பட்ட
புலோலி மேய போதமே - புலோலியில் உறையும் அறிவே.
நாதாந்த பெருளே போற்றி - ஒளிக்கு முடிவான பொருளாய் நின்றவனே
(உன்னை) வணங்குகிறேன்

சி நி .கு.

நீதி, போதம், நாதாந்தம், - உட சொற்கள். இறைவனிடம் தன் பிழை
கூறி நீதி கேட்டல். உலகவிருப்புகளால் இறைவனை மறந்திருந்தனத் தீத்
துக் கொள்ளல். விற்றுக்கொளொற்றினை' மனிவாசகரும் (திருவாசகம்;
16:18) பாடியுள்ளார். புன்னை நிறைந்த கடற்றுறை. கோயிற் குழல்
நிலை. போதம் - அறிவு. அறிவு உருவமாக இறைவன் அமர்ந்திருத்தல்.
கோல அழகில் உடை அருகிருப்பதும், சிவன் மேளி வண்ணம் செம் பொன்
ளாய் விளங்கலும்.

போதத் சட்சமயப் பெருக்கார் வெள்ளப்
 பெருந்தி கண்டங்கியைந்து பொருந்துமின்ப
 மேதந்த அருட்கடலே யடைந்தா ருள்ளத்
 திடையுன்றி மழைபொழியு மெழிலியானோய்
 வாதங்கள் பலபுரிவார்க் கிருளே யோத
 மலிகடல் குழ் திமினின்றுசேர் வண்புலோலி
 வேதங்கள் கடந்த பரஞ் சுட்ரே யுன்றாள்
 மேவினோர்க் கென்னு மொரு குறையுண்டாமோ.

(46)

சௌ. பொ. வி. உ.

போதந்த சட்சமய - முடிவாகப் பெறப்பட்ட அறு சமயங்களின்
 பெருக்கார் வெள்ளப் பெருந்திகள் - கருத்துப் பெருக்கால் நிறைந்த
 பெருந்திகள்
 உடங்கு இயைந்து பொருந்து இன்ப - ஒன்று சேர இணைந்து நிற்கின்ற
 இன்பத்தின்
 மேதந்த அருட்கடலே - தகைமைபெற்ற அருள் என்னும் கடலே
 அடைந்தார் உள்ளத்து இடை ஊன்றி - (உள்ளை) அடைந்தவரது
 உள்ளத்தினுள்ளே காலுங்கு
 மழைபொழியும் எழிலியானோய் - அன்பு மழையைப் பொழிகின்ற மழை
 முகில் போன்றாய்
 வாதங்கள் புரிவார்க்கு இருளே - கருத்துப் போர் செய்வார்க்கு இருள்
 போல மயக்கம் தருபவனே
 ஒது மலி கடல் குழ் - திரை நிறைந்த கடல் குழந்த
 திமில் இனம் சேர வண் புலோலி - தெப்பங்களின் கூட்டம் நிறைந்த
 வளப்பழுடைய புலோலி (உறையும்)
 வேதங்கள் கடந்த பரம் சுட்ரே - மறைகளையும் கடந்த பரந்த ஒளிவடிவே
 உன் தாள் மேவினோர்க்கு - உன்னுடைய தாள்களைச் சேர்ந்தவர்க்கு
 என்னும் ஒரு குறையுண்டாமோ - ஏதும் ஒரு குறை இருக்குமோ (இல்லை)

சி. நி. கு.

சட்சமய, வாதம், வேதங்கள் - வட்சொற்கள். அறுவகைச் சமயங்களான
 சௌவம், வைணவம், சாக்தம், சௌரம், காணபத்தியம், கெளமாரம் என்பன
 சிவன் என்னும் இறையில் அடக்கப்பட்டன. வழிபாட்டு நடைமுறைகளும்
 ஒன்றாய் இணைந்தன. 6 பேராறுகள் ஒரு கடலுட் சேர்வதை ஒத்தன
 சமயப் பூசலற்ற சிவவழிபாடு கூறல், புலோலி நகர்வளம் கடல்துறை நிலை
 யால் பெருக்கம் பெற்றிருந்தமை.

உண்டாமோ குறையென்ப தனுவுமென்னை
 யுடையானை யுயர்பவளக் குன்றே போலக்
 கண்டார்கண் களிக்க மலைக் கொழுந்தினோடுங்
 கந்தனோடு மழவிடை மேலேறிக் கூற்றந்
 திண்டாட வபய வரதங் கடந்து
 திருவருள் செய் பரசிவனைத் தேவதேவைக்
 கொண்டாடும் புலோவியினிற் கண்டு போற்றிக்
 கும்பிட்டுத் தொண்டு செயும் பூட்கையேற்கே.

(47)

சொ. பொ. வி. 2.

உண்டாமேர் குறை என்பது அனுவும் - உண்டாகக் கூடிய குறை என்பது
 (எதுவும்) அனுவளவும்
 அனுகாது.

என்னை உடையானை - என்னை ஆட்கொண்டவனை
 உயர் பவளக் குன்றே போல - உயர்ந்த பவளக்குன்று போல
 கண்டார் களிக்க - காண்பவர் (உள்ளம்) களிப்புற
 மலைக் கொழுந்தினோடும் - இமயமலையரசன் மகளோடும்
 கந்தனோடு மழவிடை மேலேறி - கந்தனோடு இளவிடை மேலேறிடும்
 கூற்றந் திண்டாட - கூற்றுவனும் திகைத்து நிற்க
 அபயவரத கரங்கள்தந்து-அடைக்கலமும் அருளும் தருகின்றகரங்களைத்தந்து
 திருவருள் செய் பரசிவனை - அருள் செய்கின்ற எங்கும் நிறைந்த சிவனை
 தேவதேவைக் கொண்டாடும் - தேவர்களுக்கு இறைவனைப் போற்றும்
 புலோவியினிற் கண்டு போற்றி - புலோள்த் தலத்திலே கண்டு போற்றுதல்
 செய்து
 கும்பிட்டு தொண்டு செய்யும் - கும்பிட்டுத் தொண்டுகள் செய்யும்
 பூட்கையேற்கே - உறுதிபெற்றவற்றுகே. (உள்ளமுடையவற்றுகே).

சி.நி. . கு.

அனு, தேவதேவை, அபயவரத - வட சொற்கள். கூற்றம் திண்டாட
 மார்க்கண்டேயருக்கு அருளியது. இறைவன் கந்தனோடு எழுந்தருளி வரும்
 கோல அழகு கூறல். அடியவர்கள் மகிழும் கோலம். கோவில் தொண்டில்
 உள்ளம் உறுதிபெற்றமை. சிவன் அருளை உறுதியோடு இருந்து பெற்ற
 மார்க்கண்டேயர் வரலாறு சிவவழிபாட்டின் பயன் காட்டி நிற்பதை
 உணர்த்தல். அபயவரதகரங்கள் பற்றிய குறிப்பு முன்னரும் வந்துள்ளது,
 மலைக்கொழுந்து - பார்வதியின் இளமையழகுக்கோலம் உணர்த்தப்
 பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஏற்றுணை நீயல்லாற் பற்று வேறொன்
 ரெண்ணேன் மற்றெண்ணியவும் வெல்லாம் வீணே
 போற்றுமனுபவ மிதற்குச் சாக்ஷியாகும்
 பொருந்துபல கலைநெறியாற் பொருத்தல் வேண்டா
 கூற்றுத்தத்து மார்க்கண்டற் கருஞுமந்தக்
 கோலமே யெந்தானுங் குறிக்க வாராய்
 சேற்றிதழிப் பைங்கமல மிசையன்னங்குலர்வும்
 திருந்து புலோலித் தளியிலிருந்த தேனே.

(18)

சௌ. பொ. வி. உ.

ஏற்ற துணை நீ அல்லால் - (எனக்கு) ஏற்ற துணை நீயே அல்லாது
 வேறு ஒன்று எண்ணேன் - வேறு ஒன்றையும் (நான்) எண்ணேன்
 மற்று எண்ணிய - பிறவாக எண்ணிய
 எல்லாம் வீணே - எல்லாம் வீண் எண்பதை (உணர)
 போற்றும் அநுபவம் - எனது உண்மையான அநுபவம்
 இதற்குச் சாக்ஷியாகும் - இதற்குச் சான்றாகும்
 பொருந்து பல கலை நெறியால் - கற்கின்ற பல்வேறு கலை நெறி முறை
 கலால்
 பொருத்தல் வேண்டா - பொருத்திப்பார்க்க வேண்டியதில்லை
 கூற்று உதைத்து - காலனைக் காலால் உதைத்து
 மார்க்கண்டர்க்கு அருஞும் அந்த - மார்க்கண்டனுக்கு அருள் செய்த அந்த
 கோலமே எந்தானும் குறிக்க வாராய் - கோலத்துடன் எந்தானும் நாம்
 கானும்படியா வாராய்
 சேற்று இதழிப் பைங் கமலமிசை - சேற்றிலே படுகின்ற இதழிகளை உடைய
 சிறந்த பசிய தாமரையின் மேல்
 அன்னம் குலாவும் திருந்து புலோலி - அன்னங்கள் (விளையாடி) மகிழும்
 புலோலி நகரின்
 தளியில் இருந்ததேனே - கோயிலில் வீற்றிருக்கும் (ஆனந்தமான) தேனே

கி. நி. கு.

அனுபவம், சாக்ஷி - வட சொற்கள். உலக அனுபவம் கூறல். வழிமாட்டால்
 வர்மிவு சிறப்பதை எண்ணுதல். மார்க்கண்டேயருக்கு இறைவன் செய்த
 அருள் ஒப்பற்றது. எனவே அக்கோலத்திலே இறைவனை வழிபட விரும்பல்.
 ஆஸயச் சூழ்நிலை சிறப்பு. தண்மையான குளமிருந்ததை உணர்த்தல், தளிகலை
 கட்டப்பட்ட கோவில்.

தேனைய ரசம்பெருக்கிப் பதங்கடோறுந
 தித்திக்க வர்னந்த வெள்ளமூற
 நான்மறையின் பொருள் விளங்க இருள்களோட
 நால்வர் புகழிசைக்குடு நம்பியார் தண்
 வாளமிகு பயன்குன்றாப் புலோலிமேய
 மாணிக்கத் தியாகேச வள்ளலாரென்
 கோனு மனத்திருள் கலந்து படிறுசொட்டுங்
 குணமில்லாத் தமிழிசையுங் கொள்ளுவாரே.

(49)

சௌ. பொ. வி. உ.

தேன் அனைய ரசம் பெருக்கி - தேன் போன்ற (இனிமையான) கலை
 பெரும்படி செய்து
 பதங்கள் தோறும் தித்திக்க - சொற்கள் தோறும் இனிக்கும்படியாக
 ஆனந்த வெள்ளம் ஊற - மகிழ்ச்சி வெள்ளம் ஊறி வர
 நான்மறையின் பொருள் விளங்க - நான்கு மறைகளிலே கூறப்பட்ட
 பொருள் தெளிவு பெற
 இருள்கள் ஒடு நால்வர் புகழ் இசை - அறியாமை இருள் விலக(சமயகுரவர்)
 நால்வரும் இறைவனைப் புகழ்ந்து
 பாடிய பாடல்களாய்மானவையை
 குடு நம்பியார் - குடுகின்ற நமது பிரான்
 தண் வான மிகு பயன் குன்றாப் - குளிர்மையான மழையின் (மிகுபொழி
 வால் நிறைந்த) பயன் பெறும்
 புலோலி மேய மாணிக்க - புலோலியில் வந்து உறையும் மாணிக்கமான
 தியாகேச வள்ளலார் - தியாகேசன் எனப்பெறும் கொட்டயாளன்
 என் கோனுமனத்து இருள் கலந்து - எனது உறுதியற்ற உள்ளத்தால்
 குழப்பம் மிகுந்து
 படிறு சொட்டும் குணம் இல்லா - தவறு நிறைந்த நன்மை இல்லாத
 தமிழிசையும் கொள்ளுவாரே - தமிழ்ப்பாடல்களையும் ஏற்றுக் -
 கொள்வாரே.

கி. நி. கு.

ரசம், பதங்கள், ஆனந்த, தியாகேச - வட சொற்கள். சமயகுரவர்
 நால்வர்களுடைய பாடல்களோடு தண் பாடல் ஒப்பீடு. இறைவனைப்பற்றிய
 மறைகள் கூறியவற்றைத் தேவார, திருவாசகம் தமிழில் தெளிவாய்
 விளக்கல். தண் பாடல் நோக்கம் கூட்ட முனைதல்.

கொள்ளாரிய சதுரவேதப் பிரணவார்த்த
 கோமள சந்திரவதன லளிதாநாத
 தெள்ளுதிராவிட கானப்பிரியமோக
 நிவாகர சந்திர மெளலீசுவரயோக
 ருள்ளுயர் சுந்தரமதன ரூபனாக
 பூஷண வுத்தண்ட மதநாசவீர
 வள்ளலருள்வாய் புத்திசாஞ் சஸ்யத்தால்
 வருபிறவித் துயரறுத்துப் புலோலியானே.

(50)

சொ. பொ. வி. உ.

கொள்ளாரிய சதுர வேத - உயர்ந்த நான்கு வேதங்களாயுள்ளவனும்
 பிரணவார்த்த - பிரணவப் பொருளாய் விளங்குபவனும்
 கோமள சந்திரவதன - அழகான சந்திரனைப்போன்ற முக அழகைக்
 கொண்டவனும்
 லளித நாத - பார்வதியின் கணவன் (ஆளவனும்)
 தெள்ளு திராவிட - செந்தமிழ்
 கானப் பிரிய - இசையில் விருப்பமுடையவனும்
 மோக - பிறர்கண்டு விரும்பத்தக்கவனும்
 திருவாகர சந்திர - சூரிய சந்திரர்களுடன் கூடிய
 மேளலீசுவர - சடையையுடையவனும்
 யோகர் உள் உயர் - முனிவர்கள் நினைக்கின்ற உயர்ந்த
 சுந்தர மதன ரூப - அழகான மன்மதன் போன்ற வடிவுடையவனும்
 நாக பூஷண - நாகத்தை அணிகலனாகக் கொண்டவனும்
 உத்தண்ட - உத்தாண்டத்திற்குரியவனும்
 மதநாச வீர - மதத்தை அழிக்கின்ற வீரனும்
 வள்ளல் அருள்வாய் - (பெரு) வள்ளலுமாகியவனே (எனக்கு நீ) அருள்செய்வாய்
 புத்தி சாஞ்சல்யத்தால் - அறிவு நிலையின்மையால்
 வருபிறவித்துயர் அறுத்து - வருகின்ற மறு பிறப்பாகிய துயரத்தை முற்றாக
 நீக்கி
 புலோலியானே - புலோலியில் உறைகின்ற இறைவனே.

சி. நி. கு.

இப்பாடல் ஆசிரியரின் வடமொழிப்புலமையை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதா
 புள்ளது.

ஆனே நெழுதிய கொடியா யடல்புனை குலப்படைதனையுடையானே
மானேயமர் தருகையாய் மன்னு புலோலிப்பதியமர் மாமணியே
நானேயினியுனை நாடித்துதிசெய நல்காமொருவரம் நல்காயே
கானே கம்தரு குழலா ஞமையொரு பாகந்தனிலுறை பெருமானே.

(51)

சௌ. பொ. வி. உ.

ஆன் ஏறு எழுதிய - கொடியாய் - பச ஏற்றை எழுதிய, கொடியுடையவனே
(இடபக்கொடி)

அடல் புனை குலப்படை தனை உடையாய் - வெற்றி குடும் குலப்
படையை உடையவனே
மானே அமர்தருகையாய் - மான் அமர்ந்திருக்கும் கையையுடையவனே
மன்னுபுலோலிப்பதி - நிலைபெற்ற புலோலி என்னும் தலத்திலே
அமர் மாமணி - (விரும்பி) அமர்ந்திருக்கிற பெரிய மணியே
நானே இனி உணை நாடி - நான் இனி உன்னை நாடி வந்து
துதிசெய நல்காய் ஒருவரம் நல்காயே - துதித்து வணங்க (எனக்கு) ஒரு
வரத்தை அருள்வாயே, அருள்வாயே
கானே கம்த தரு குழலான் - நறுமணம் வீசும் சுந்தலையுடைய
உயை ஒரு பாகந்தனில் - உமையம்மை (உனது) ஒரு பக்கத்திலே
உறை பெருமானே - நிலையாக இருக்கின்ற அர்த்த நாரி வடிவ இறைவனே.

வி. நி. கு.

குலம், துதி - வட சொற்கள். இறைவன் உமையோடு வீற்றிருக்கின்ற
கோலத்தை புலோலித்தலத்தின் சிறப்பாக்கல். வழிபாட்டைத் தொடர்ந்து
செய்து வரம் பெற எண்ணல். இறைவனை நாடிச் செல்கின்ற மனப் பக்குவம் கூட்டல். மாமணி - புலோலி நகரத்திற்கே ஓளி வீசும் மணி. கோயில்
வழிபாட்டில் உருவ வழிபாடு இடம் பெறும் நிலை. விளக்கல். இறைவன்
கோலங்களை வண்ணச் சித்திரங்களாகவும் வடிவுகளாகவும் அமைத்தல்.
அவற்றையே பாடல்களில் பதிவு செய்தல். பூராண வரலாறுகளைக் கோயிலை
வழிபடச் செல்வோர் தெளிவாக அறிய இம்முறை பயன்பட்டது. உருவத்
தைக் கண்களால் கண்டு உள்ளத்திலே பதிக்க உரிய பயிற்சியாகவும் இது
அமைந்தது. கோயிலிலே பல கனவுகளும் வளரவும் நிலை பெறவும் இவ்
வழைப்பு உதவியது.

பெருமா னனவடி யாரே துதிசெயப் பேணித் தனியருள் செய்வானே
யருணாடக வனையன்பால் வழிபடுமடியேற் குயர்க்கியருளாயே
மருமா மலர்சேர் புலோவிப் பதியமர் வாழ்வே யொரு திருநீறாடும்
கருணாகர திருமாலார் பணித்துபத பங்கய மலருடையானே.

(52)

கொ. பொ. வி. உ.

பெருமான் என அடியாரே துதி செய - (எம்) தலைவனே என அடியார்கள்
வணங்கி நிற்க

பேணித் தனியருள் செய்வானே - (அவர்களைக்) காத்து தனிப்பட அருள்
செய்பவனே

அருள் நாடக உனை அன்பால் - அருள் செய்யும் கூத்துபை உன்னை
அன்பால்

வழிபடும் அடியேற்கு - வழிபாடு செய்யும் அன்பர்களுக்கு
உயர்க்கி அருளாயே - உயர்ந்த நிலையை அருள வேண்டும்
மருமா மலர்சேர் புலோவி - மருக்கெடியின் பெரிய மலர் மலர்ந்திருக்கும்
புலோவி (யிலுள்ள)
பதி அமர் வாழ்வே - தலத்திலே வீற்றிருக்கும் (பெரு) வாழ்வே
இநு திரு நீறாடும் கருணாகர - பொருந்திய திருநீற்றை (மேனியெங்கும்)
பூசிய அருள் பொருந்திய வள்ளலே
திருமாலார் பணித்து - திருமால் பணிந்து வணங்கி நிற்கும்
பதபங்கய மலருடையானே - தாள்களாகிய தாமரை மலர்களுடையவனே

கி. நி. ரு.

துதி, நாடக, பதி, கருணாகர, பத, பங்கய - வடசோற்கள் இறைவன்
கூத்து அடியாரை அருள் நாட்டம் கோள்ளச் செய்வது. வழிபாடு அன்புடன்
தம்பிக்கையொடு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும், பெருமான் - உயர்ந்த
தலைமைத்துவமுடையவன். தள்ளன அன்போடு வழிபாடு செய்கின்ற அடியார்களை
உகை வாழ்க்கைத் துன்பங்களினின்றும் காத்துச் சிறப்பாக அருள்
புரியும் தன்மை முன்னைய அடியார்களில் வரலாற்றால் உணரப்பட்டது,
காத்து நிற்கும் இறைவன் அடியவர்க்கு உயர்ந்த நிலையையும் அருள்பவன்-
திருமாலும் பணிந்து வளங்குதல் இறைவனுடைய பேராற்றல் கட்டுகிறது.
கோல் அழகில் வெண்ணீரு அணிந்த கோலத்தை என்னுதல் சம்பந்தர்
நீற்றின் பெருமை பற்றி ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார்,

பங்கய மாமலராயிர மிட்டுன் பாதம் - வணங்கிடு மாலாற்கே
துங்கமி குத்துயர் நின்னருளைத்தரு தூயபெருங் கருணைக்கடலே
யிங்கெண யாண்டுன தின்னரு ஸ்குல தென்றுகொவினிய புலோவிவளர்
சங்கர சங்க மணிக்குழை தாங்கிய தற்பரமான தயாநிதியே.

(53)

சௌ.பொ. வி. உ..

பங்கய மா மலர் ஆயிரம் இட்டு - தாமரையின் பெரிய மலர்கள் (தொகை)
ஆயிரம் வைத்து

உன் பாதம் வணங்கிடும் மாலாற்கே - உன் தாள்களைப் (பணிந்து) வணங்கு
கின்ற திருமாலுக்கு

துங்கம் மிகுந்து உயர் - பெருமை பொருந்த உயர்ச்சியான
நின் அருளைத் தரும் - உன்னுடைய பேரருளை வழங்குகின்ற
தூய பெருங் கருணைக்கடலே - தூய்மையான பெரிய அருட்கடலே
இங்கு எனை ஆண்டு - இங்கு என்னை ஆட்கொண்டு
உனது இன் அருள் - உன்னுடைய இனிய அருளை
சுகுவது என்று கொல் - எனக்குத் தருவது ஏன்றோ
இனிய புலோவி வளர் சங்கர - (இனிய இடமாகிய) புலோவியிலே வாழ்
கின்ற சங்கரனே

சங்கமணிக் குழை தாங்கிய - சங்கும் மணியும் சேர்ந்த காதனி தாங்கிய
தற்பரம் ஆன தயாநிதியே - பேராற்றல் கொண்ட பெரு அருள் செல்வமே.

சி. நி. கு.

பங்கயம், ஆயிரம், பாதம், துங்கம், கருணை, சங்கர, தற்பரம், தயாநிதி -
வட்சொற்கள். திருமாலின் வழிபாட்டுமுறை கட்டல். ஆயிரம் பெயர்களைக்
கூறி வணங்கும்போது ஆயிரம் தாமரைமலர்களை இறைவன் தாள்களில்
இட்டு வணங்கல், சங்கரன் - நலம் செய்வன். தற்பரம் - எல்லையற்ற
ஆற்றல் தனித்துவம். தயாநிதி - தயவு செய்யும் செல்வம். இறைவன்
பெருமைகளைப் புலப்படுத்த வட்சொற்களைப் பயன்படுத்தல் தமிழர்
வழிபாட்டில் வட்சொற் செல்வாக்கு நிலை காட்டுகிறது. கோயில் வழி
பாட்டில் ஆரிய நடைமுறைகள் வகயாளப்பட்ட போது ஆரிய மொழிப்
பயன்பாடு இணைந்தது, தமிழில் இறைவனைப் பற்றிப்பாடும்போது வட்சொற்
கலப்பைத் தவிர்க்கமுடியாத நிலை இனிய புலோவி புதிய விளக்கம்
வாழ்வதற்குரிய இனிமையான ஊர். நீர் நிலவளம் கொண்டது,

தற்பரனேவிடை மீதிலுவந்துறை சற்குணனான தனிப்பொருளே
யற்புத் ஞான நடம்புரியும் பரவன்பு பொருந்து புலோவிவளர்
சிற்பரனே யுமையாளாரு பங்குறை சின்மயமான செழுங்கனியே
சிற்றறி வேணனக்குன் பதந் தந்தருள் சீர்மிகு ஞான மருச்சட்டரே.

(54)

சௌ. போ. வி. உ.

தற்பரனே - (எல்லையில்லாத) தனிப்பொரும் ஆற்றலுடையவனே
விடைமீதில் உவந்து உறை - இடப ஊர்வதியிலே விரும்பி அமரும்
சற்குணன் ஆன தனிப்பொருளே - சீர்மயமான இயல்பு கொண்ட தனிப்
பொருளே

அற்புத் ஞான நடம் புரியும் - வியக்கும் அறிவு முதிர்ந்த கூத்தை ஆடுகின்ற
பர அங்பு பொருந்து - பரந்த அங்பு பொருந்திய
புலோவி வளர் சிற்பரனே - புலோவியில் வாழ்கின்ற (எமது) அறிவுக்கு
எட்டாத கடவுளே

உமையாள் ஒரு பங்கு உறை - உமையவள் ஒரு பக்கத்திலே பொருந்தி
இருக்கின்ற

சின்மயமான செழும்கனியே - தெளிவான அறிவுடைய செழுமையான கனி
போன்றவனே

சிற்றறிவினேன் எனக்கு - சிறிய அறிவுடையவளாகிய எனக்கு
உன்பதம் தந்தருள் - உன் தாள்களைத் தந்து அருள்வாய்
சீர்மிகு ஞான மருச்சட்டரே - சிறப்பு மிக்க எரியின் சடர்வடிவானவனே.

சி. நி. கு.

தற்பரனே, சற்குணன், அற்புத, சிற்பரனே, சின்மயம், பதம் - வட-
சொற்கள். இறைவன் கூத்துச் சிறப்பு. அவன் அறிவை உணர்ந்து வியத்தல்
அதனால் தன் அறிவைச் சிற்றறிவென மதிப்பிடல். செழுமையான கனியை
இறைவனுக்கு ஓப்பிடல் இறைவன் கோல அழகும் குண இயல்பும் சுட்டக்
கனியைப் பயன்படுத்தல் “களிதனை களிந்தவரைக் கலந்தாட்கொள்ளும்
முனிதனை...” எனச் சம்பந்தர் குறிப்பிடுவர் (80:3) இறைவன் இயற்கை
வடிவில் எரியின் சடராக விளங்குவது சுட்டல். மருச்சகன் - அக்ணி ஞானம்
மருவிய சடர் எனவும் பொருள் காண இருமண்டு. அறிவின் செயற்பாடு
கற்றள உடைய சடர் வடிவானவன்.

மருக்கமழுந் திருத்துளசி மணங்கமழ் தருகுஞ்சித மலர்ப் பதவானூ
ரருக்களெனச் சுடர் வீசிடு தென்கயிலாச வரைப்பினி லார்வோனே
பொருப்பினை யொக்க உயர்ந்து பொலிந்திடு கோபுரமேவு புலோவிதவில்
விருப்புடன் மேவி யுவந்துறை மேலவ வள்ளரு ளன்றனக் காகாதோ.

(55)

சொ. பொ. வி. உ.

மரு கமழும் - மரு மலர் மணம் வீசும்
திரு துளசி மணம் கமழுதரு - சிறந்த துளசியின் மணம் வீசுகின்ற
குஞ்சித மலர்ப்பதம் - (கூத்தாட்டத்தில்) வளைந்த மலர்போன்ற தாணவ
யுடையவனே

வான் ஊர் அருக்கன் என - விண்ணில் இயங்கும் கதிரவன் போல
சுடர் வீசிடு தென் கயிலாச - ஒளி காலுகின்ற தெற்குக் கைலாய
வரைப்பினில் ஆர்வோனே - மலையிலே இருப்பவனே
பொருப்பினை ஓக்க உயர்ந்து - மலையை ஒத்ததுபோல உயர்ந்து
பொலிந்திடு கோபுரம் - பொலிவாகத் தோன்றுகின்ற கோபுரம்.
மேவு புலோவி தனில் - பொருந்தியிருக்கும் புலோவி நகரிலே
விருப்புடன் மேவி உவந்து உறை - விருப்பமுடன் பொருந்தி மகிழ்ந்து
உறைகின்ற

மேலவ உன் அருள் என்றனக்கு ஆகாதோ - எல்லோருக்கும் மேலால்
இறைவனே உன்னுடைய
திருவருள் எனக்கும்
கிடைக்காதோ.

சி. நி. ரு.

குஞ்சித, அருக்கன், கயிலாச - வடசொற்கள். இறைவனுடைய கூத்தாடும்
கோலம் காட்டல், கைலாசமலையின் இயற்கையான தோற்றுத்தை இயற்கை
யிலே காணவைக்கும் பண்பு. தென்கைலாயமலை வழிபாட்டுக்குரிய மலை
யாகச் சிறப்புப்பெற்றது. இராவணன் தூக்க முயன்ற மலை. புலோவித்
தலத்தின் கோபுரச் சிறப்பு. மலையைப் போல உயர்ந்து நிற்கும் நிலை.
'கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்' என்ற வழக்கும் உண்டு. தொலைவிலே
யே கோயில் இருப்பதை அறிய கோபுரம் வழிகாட்டி நிற்கும். கோயில்
அமைப்பில் கோபுரம் இன்றியமையாதது. இயற்கை வழிபாட்டிடங்களின்
வளர்ச்சி நிலையையும் கோயிற் கோபுரங்கள் காட்டி நிற்கும்.

ஆகாயந்தனே யடியே னும்பிரு மன்போட்டநுதினம் பூசித்தே
யாகா மிகமிகக் கெட்டேன் புலோவிபிலையா வரமருள் கையோனே
யாகா யந்தனின் மேவந் திருநதி நோயுஞ் சடைமுடியடையாய்தீம்
பாகேயெனு மொழி யுமையா ளோருதனிப் பாகத்தனிலுறை மாமணியே.

(56)

சொ. பொ. வி. உ.

ஆகாயந்தனை அடியேனும் - ஆ! எனது உடம்பினை அடியேனும்
மிகு அன்போடு - பிக்க அன்புடனே
அநுதினம் பூசித்து - நாள்தோறும் பேணி

ஆகா மிக மிகக் கெட்டேன் - நான் மிக மிகக் கெட்டுவிட்டேன்
புலோவியில் ஜயா - புலோவிபில் உறைகின்ற என் ஜயனே
வரம் அருள் கையோனே - வரந் தருகின்ற வரத சரமுடையவனே
ஆகாயந்தனில் மேவும் - ஆகாயத்திலே இருக்கின்ற
திருநதி தோயும் - அழகிய நதி பாய்கின்ற
சடைமுடியாய் - சடை முடியை உடைவனே
தீம்பாகே எனும் மொழி - இனிமையான பாகு போன்ற மொழி பேசுகின்ற
உமையாள் ஒரு தனிப்பாகம் தனில் - உமையம்மை ஒரு பாகமாக
உறை மாமணியே - (பொருந்த) உறைகின்ற மாமணியே,

சி. நி. கு.

அநுதினம், பூசித்து, வரம், ஆகாயம் - வட சொற்கள். ஆ! காயம் எனது
தன்னுடைய உடலைப் பெணுவதைக் குறிப்பிடல் ஆகா! வியப்புக்குறி
ஆகாயம் - வின். முதல் மூன்று அடிகளிலும் சொல்லமைப்பில் ஒரு தனீச்
சிறப்பைக் காட்டல் ஆ! காயம், ஆகா! ஆகாயம் என அமைத்துள்ளார்.
இறை வழிபாட்டைக் கைவிட்டு உலக வாழ்க்கையிலே ஈடுபட்டுமையைத்
தாளாகவே உணர்ந்த நிலை.

“பண்புனர் மாட்டேன் நான் நீயே பணித்துக்கான
கண்புணரும் நெற்றிக் கறைக்கண்டா.....” எனக் காரைக்காலம் ஸமம்
யார் (அற்புதத்திருவந்தாதி: 59) வேண்டுவார். இறைவன் கோல் அழகில்
உமையோடிருக்கின்ற தோற்றும் காட்டல். உமையின் சொல்லழகு சுட்டல்
யொழியினிமை இறைவன் கணியின் இனிமையை ஒத்தவன். இறைவன் மொழி
தீம்பாகை ஒத்தது. கணியும் கணிச்சாறும் பாகும் என இனிமையின் அளவைப்
பற்றி என்னியுள்ளமை புலப்படுகிறது.

மாமணி யுந்திருப் பூதிய மேயுடன் மன்னிடவன்பு பொருந்திடுநின்
நாமமதைத்தனி நாவு முரைத்திட நன்மன நினைந்திடவே
காமரு மென்பத தாமரை மென்மலர் கண்டு களிப்பது மெந்நாளோ
பூமலி மென்பொழில் சூழ்தரு தென்புலோ விப்பதி வாழ்தரு பூரணே.

(57)

சோ. பொ. வி. உ.

மாமணியும் - உருத்திராக்க மாலையும்
திருப்பூதியும் - அழகு பொருந்த சாம்பற பொடியையும்
உடன் மன்னிட - சேர்த்து அணிந்திருக்கும் நிலையோடு
அன்பு பொருந்திடு - அன்போடு சேர்ந்த
உன் நாமம் அதை - உன்னுடைய (அழகிய) பெயர்களை
தனி நாவும் உரைத்திட - மட்டும் நா உரைத்திட
நன் மன நின்னை நினைந்திட - நல்ல உள்ளம் உன்னை நினைத்து வழிபட
காமரு மென்பத தாமரை - நறுமணம் கமமும் மென் தாள்களாகிய தாமரை
(என்னும்)
மென் மலர் கண்டு - மென்மையான மலர்களைக் கண்ணாரக்கண்டு
களிப்பது எந்நாளோ - உள்ளம் களிப்பு எய்துவது எந்நாளோ
பூமலி மென் பொழில் - பூக்கள் நிறைந்த இளம் பூங்காக்கள்
சூழ்தரு தென் புலோலிப்பதி - சூழ்ந்திருக்கின்ற தென் புலோலியிலே உள்ள
கோயிலிலே
வாழ்தரு பூரணே - வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நிறைவான சிவனே.

சி. நி. கு.

பூதி, நாமம், பத, பூரணே - வடசோற்கள். இறைவன் கோலம்
உருத்திராக்க மாலையணிந்து பொடிபூசிய துறவியின் தோற்றம் வழி
பாட்டு நிலையிலே மனிதர் தம்மைத் துறவித் தோற்றத்துக்கு உட்படுத்தி
அன்புடன் இறைவன் பெயர்களை உச்சரிக்கும் நடைமுறையும் சுட்டப்படு
கிறது. கோல அழகில் இறைவன் தாள்களை மென்மையான தாமரை
மலர்களாக்க கண்டு களித்தல். கோவிற் சூழலிலே பொழில்கள் அழைக்கப்
யட்டிருந்தமை வழிபாட்டிற்கென மலர்கள் அந்நாளில் பேணப்பட்டனதை
உணர்த்தல். இப்பாடலிலும் தென் புலோலி எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
— 8

ஏகமெனுந்தனி நாயகனே யோளிர் ஞான சுயம்பிரகாசமதாய்ப்
பூகவனம்புடை குழ்தரு தென்புலோலிப்பதி வாழ்தரு பூரணவென்
நாகம தைத்துயராக வடர்த்திடு மைம்புல வாயுழலிடபேனுஞ்
குரர மாகியம் மான் முன்நீதெடிய தொல்பத மேவுவதென்நாளோ.

(58)

சொ. பொ. வி. உ.

ஏகம் எனும் தனி நாயகனே - ஒப்பற்றவன் எனும் தனிச் சிறப்புடைய
தலைவனே

ஓளிர் ஞான - ஓளிவீசுகின்ற அறிவின் செயற்பாடாக
சுயப் பிரகாசமதாய் - அதன் தனித்துவமான ஓளி வீச்சாக இருக்கும்
பூக வனம் புடை குழ்தரு - கமுகந் தோப்பு பக்கமெல்லாம் குழ்ந்து இருக்கும்
புலோலிப் பதி வாழ்தரு - புலோலி எனும் கோயிலிலே (வீரும்பி)
வாழ்கின்ற

பூரண - நிறைவானவனே

என் ஆகம் அதை - எனது உள்ளத்தை

துயராக அடர்த்திடும் - துயரத்தாலே நிறையச் செய்திடும்

ஜம்புல வாய் உழல் - ஜம்புலன்களின் வயப்பட்டு அலைகின்ற

அடியேனும் - அடியேனாகிய நானும்

குரம் ஆகிய - பன்றி ஆகிய

அம்மான் முனம் தேடிய - அந்த விவங்கு முன்னரே தேடிச்சென்ற

தொல் பதம் - தொன்மையான (உனது) தாள்களை

மேவுது என் நாளே - (நான்) வந்து அடைவது எந்த நாள் ஆகுமோ.

சி. நி. கு.

ஏகம், நாயகன், ஞான, சுயப்பிரகாசம், பதி, பூரண, குரம் - வட
சொற்கள். இறைவன் தலைமைத்துவம் அவன் அறிவின் செயற்பாடான
ஞானத்தின் தோற்றமாக ஓளிச்சுடராக இருப்பதை உணர்தல் மிகவும்
கடினம். இறைவனது தனித்துவமான அப்பண்பினைச் சொற்களால் வெளிப்
படுத்த வட சொல்லைப் பயன்படுத்தல். ‘சுயப்பிரகாசம்’ ஓளியின் வீச்சைக்
கானும் பக்குவம். பின்னர் அதன் மூலத்தைத்தேடிக் கானுதல். ஓளியின்
பொருளைத் தெளிதல். அதுவே இறைவனைத் தெளிவாக உணர்ந்த
நிலை, மான் இறைவனைச்சேர எடுத்த முயற்சி பற்றி என்னுதல்.
ஜம்புலன்களை அறிந்தாலும் அவற்றை உணர்ந்து அதனால் ஏற்படும்
துயரத்தை நீக்க இறைவழிபாட்டைத் தொடர்தல்.

என்னே மாணிடர் தம்மீ தேகவியினிதா முறையொடு நனிபாடி
யன்னோர் தமதுபிள் னாலே திரிதரு மந்தக் கொடுவினை யுடையிரே
மின்னேர் தருமிடை யாளோர் கூறுடை விகிர்தன் புலோவிப் பதியானைத்
தன்னே றிலாதசெந் தமிழான் மாலைகள் சாற்றிச் சிவகதி சார்விரே.

(59)

கோ. பொ. வி. உ.

என்னே மாணிடர் - எத்தகைய மாணிடரோ
தம்மீதே கவி இனிதாய் - தம்மைப்பற்றியே பாடல்கள் இனிமையாக இயற்றி
முறையொடும் பாடி - அவற்றைப் பல்வேறு முறையாகப் பாடி
அன்னோர் தமது பின்னாலே - அத்தகைய மனிதர்கள் பின்னாலே
திரிதரும் அந்தக் - திரிகின்ற அந்த
கொடுவினையுடையிரே - கொடிய தொழிலைச் செய்கின்றவர்களே
மின் நேர் தரும் இடையாள் - மின்னாற் கொடியை ஒத்த மெல்லிய அழகிய
இடையை உடையவளாகிய
ஓர் கூறு உடை விகிர்தன் - (உமையை) தன்னுடவின் ஒரு கூறாக உடைய
கடவுளை
புலோவிப் பதியானை - புலோவியில் அமைந்த கோயிலில் உறைவானை
தன் நேரில்லாத - தன்னோடு (பிறமொழிகள்) ஓப்பாக மாட்டாத
தமிழால் மாலைகள் சாற்றி - தமிழ்மொழியாலே (சொல்மாலையான)
பாடல்களை பாடி இறைவனுக்குக்
கொடைப் பொருளாக்கி
சிவகதி சார்விரே - சிவனுடைய அடைக்கலமான இடத்தைச் சாருங்கள்
(மனிதர்களே)

கி. நி. கு.

கவி, விகிர்தன், பதி, கதி - வட சொற்கள். மனிதர்களின் பாடற் பொருள்
பற்றிய குறிப்பு. ஆசிரியர் காலத்தில் பிறரைப் புகழ்ந்து பாடி தம் செயல்
களை நிறைவேற்றியும் பண்பிருந்தமை சுட்டல். ‘பின்னால் திரிதரல்’ என
அதை என்னினகையாடுதல். அவர்கள் கொடிய தொழில் செய்வதாகச் சாடு
தல். துணிவுடைய குறிப்புரை. இறைவனைப் பற்றிப் பாடுங்கள் என
வழிபாட்டுக்கு வழி கூறல். நாயன்மாரது இறைவன் பற்றிய பாடல்களின்
தோற்றத்தை நன்கு உணர்ந்த நிலை. சம்பந்தர் முத்திரைக்கவியின்
செல்வாக்கு. ‘தமிழால் மாலை சாற்றி’ தமிழில் பற்று.இன்னும் பிறசமயப்
பாடல்களின் (கிறிஸ்தவ) மொழிப்பயன்பாடு, ஆங்கிலம், வத்தின்
மொழிப்பாடல்களின் அறிமுக நிலை.

வியே கமழ் தருபாதம் படிமிசை மேவுப் பரவையர் தம்பாலே
போயே தாதுசொல் பெரியாய் புலோவிப் பதியாய் மாசறு மாமணியே
நாயே னும்மிக நெந்திட வேயொரு கூற்றுவ னார் விடுதுதுவர்தம்
வாயே யழல் தருமுன்னே யுனதிரு வார்கழறந்தெனை யாண்டருளே.

(60)

கொ. பொ. வி. உ.

வியே கமழ் தரு பாதம் - மலரின் நறுமணம் வீசிகின்ற தாள்
படிமிசை மேவ - மண்ணின் மீது படும்படி
பரவை தம்பாலே - பரவை நாச்சியார் வீட்டிற்கு
போயே தாது சொல் பெரியோய் - (நேரே) சென்று (சந்தரருக்காக) தாது
பேசிய பெரியவனே
புலோவிப்பதியாய் - புலோன் என்னும் நகரில் உறைபவனே
மாச அறு மா மணியே - குற்றம் அற்ற பெரிய மணியே
நாயேனும் மிக நெந்திடவே - நாய் போன்ற அடியவளாகிய நானும் மிகவும்
நலிந்திடவே
ஒரு கூற்றுவனார் விடு தாதுவர் - உயிரைக் கவரும் கூற்றுவன் ஓருவன்
அனுப்புகின்ற தாதர்கள்
நம் வாயே உழல் தருமுன்னே - தருகின்ற துன்பத்தால் உலையும் முன்னே
(என்னை)
உனது இரு வார் கழல் - உன்னுடைய இரு நீண்ட தாள்
தந்து எனை ஆண்டு அருளே - அருகே இருக்க எனக்கு அருள் செய்து உன்
அடைக்கலமாக்கு.

கி. நி. கு.

பாதம், பதி - வட்சிசாற்கள். சந்தரருக்கும் பரவைக்குமிடையே ஏற்பட்ட
ஊட்லைத்தீர்க்க சிவன் பரவையாரிடம் தாது போன வரலாற்றைப்
பெரியபூராணம் கூறும். கூற்றுவன் தாதுவரது வேறுபட்ட நிலை கட்டல்.
உயிரைக் கவரத் தாதுவரைக் கூற்றுவன் அனுப்புவான். ஆனால் இறைவன்
கழல் சேர்ந்தால் கூற்றுவன் தாதுவர் அனுகழுதியாது. இங்கு மார்க்கன்
டேயருக்காக தன்காலால் கூற்றுவனை உதைத்த சிவன் கோலத்தை
நினைத்தல். அதனால் ‘இருவார்க்கழல்’ வேண்டல். உலகவாழ்க்கையில்
இறப்பு அஞ்சல் என்னி இறைவனை அடைக்கலம் வேண்டல். வழிபாட்டின்
முக்கிய நோக்கம் புலப்படுத்தல்.

அருளுரு வாகப் புலோவிமாநகரி
 லமர்தரு மாணிக்க மலையே
 யொருதனி யன்பன் செருப்பினா ஹதைக்க
 வாங்கதை யேற்றுகந் தருளுந
 திருமுடி யுடையாய் சிறியனேன் கவிதை
 சீரில் வெனினு மாங்கவற்றைப்
 பொருவிலா நினது பொன்னடி மலர்க்கே
 பொருந்திடு மணியெனக் கொள்ளோ.

(61)

சொ. பொ. வி. உ.

அருள் உருவாக - அருளின் வடிவாக
 புலோவி மாநகரில் அமர்தரு - புலோவி(யெனும்) பெரிய நகரத்தில்
 வீற்றிருக்கின்ற
 மாணிக்கமலையே - மணிக்க மலையே
 ஒரு தனி அன்பன் - தனித்த ஒருவனாகிய கண்ணப்பன்
 செருப்பினால் உதைக்க - (தன்னுடைய) காற்செருப்பினாலே உண்ணத்
 தின்ட
 ஆங்கு அதை ஏற்று - அவ்விடத்தில் (அவன்) அச்செயலையும் (நீ) ஏற்று
 உகந்து அருளும் - மனம் உவந்து (அவனுக்கு) அருள் செய்த
 திருமுடியை உடையாய் - அழகிய முடியை உடையவனே
 சிறியனேன் கவிதை - சிறியவளாகிய எனது கவிதை
 சீர் இல எனினும் - சீர்மையுடையது அன்று எனினும்
 ஆங்கு அவற்றை - அத்தகை அக் கவிதைகளை
 பொருவிலா நினது - ஓப்பில்லாத உண்ணுடைய
 பொன் அடி மலர்க்கே - பொன் போன்ற (ஓயியுடைய) தாள்களுக்கே
 பொருந்திடு மணி எனக் கொள்ளோ - மேலும் பொருந்தி (அழகு செய்
 கின்ற) நிற்கும்மணி எனக் கொண்டருள்வாயே.

சி. நி. கு.

இறைவன் திருவுருவத்தைச் செருப்பால் திண்டிய கண்ணப்பர் வரலாறு
 திருத்தொண்டர் பெரிய புராணத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. தன்னுடைய
 கவிதை பற்றிய மதிப்பீடு. இறைவழிபாட்டில் இறைவன் மீது பாடல்கள்
 பாடுவதும் காரைக்காலம்மையார் காலந்தொட்டு மரபாக இருந்துள்ளது.
 அம்மரபு இவர் தொடர எண்ணியமை புலப்படுகிறது.

அனிமலர் கமழு மற்கருங் கூந்த
 வண்டை வேய்புரை மென்றோட்
 பினிமுக மதனைப் பொருவுமென் சாயற்
 பிறைநுதற் கெளரிபங்கா நின்
 வினையடி மலர்க்கே யென்று மாறாத
 வன்பு பூண்டொழுகிட வருள்வாய்
 தணிவுறு மனத்தார் வாழ்த்தரும் புலோலிச்
 சச்சிதானந்தமாஞ் சிவனே

(6.2)

சோ. போ. வி. உ.

அனி மலர் கமழு - அனிந்திருக்கும் மலர்களின்நறுமணைம் வீசும்
 அறல் கருங் கூந்தல் - சுருண்ட கரிய கூந்தலும்
 அன நடை - அன்னம் (போன்ற) நடையும்
 வேய் புரை மென் தோள் - மூங்கிலை ஒத்த மென்மையான தோள்களையும்
 பினிமுகம் அதணை - மயில் என்னும் அழகிய பறவையை
 பொருவும் மென் சாயல் - ஒத்த மென்மையான சாயலையும்
 பிறை நுதல் கெளரி பங்கா - (மூன்றாம்) பிறை போன்ற நெற்றியையும்
 உடைய கெளரியின் அருகிலிருப்பவளே
 நின் இணை அடி மலர்க்கே - உன்னுடைய இரு தாள்களாகிய மலர்களுக்கு
 என்றும் மாறாத அன்பு பூண்டு - என்றுமே மாறாத அன்பு செலுத்தி
 ஒழுகிட அருள்வாய் - நான் வாழ்ந்திட அருள் செய்வாய்
 தணிவுறு மனத்தார் வாழ்த்தரும் - இசைந்து வாழும் மனமுடைய
 (அன்பர்கள்) வாழ்கின்ற
 புலோலி - புலோலியில் (அமர்ந்துள்ள)
 சச்சிதானந்த மாஞ் சிவனே - உண்மை, அறிவு, ஆனந்தம் என்னும்
 முப்பொருள்களையுடைய சிவனே

சி. நி. கு.

கெளரி, சச்சிதானந்தம் - வட்சொற்கள். இறைவியின் கோலஅழகு கூட்டு
 தல், இறைவனடிகளைபே வழிபடும் பேறுவேண்டல், புலோலியில் வாழும்
 மக்கள் குணவிபல்பு கூறல், ‘தணிவுறுமனத்தர்’ என்னும் தொடர் பிறிது
 ஒரு பொருளில் உலக இன்பங்களில் கடுபாடற்ற இறைவனடியார்கள்
 எனவும் அமையும். இறைவனை உணர்ந்தவர் வாழும் புலோலி.

ஆனந்தக் கொடிகண் மேகமேற் றாவு
 மணியெயிற் புலோலியா லயத்தா
 யானந்த வெள்ளத்திடைதிளைத் தாடு
 மடியவர்க் கடியனா மாறென்
 னானங்க ஹர்த்தே யுனதரு ளாகு
 மொப்பிலா விரு நிதியீவாய்
 ஞானமா மறைகள் போற்றிட நடஞ்செய்
 நாதனே நம்பெருமானே.

(63)

சொ. பொ. வி. உ.

ஆனந்தக் கொடிகள் - மகிழ்ச்சி தரும் கொடிகள்
 மேக மேல் தாவும் - விண்ணுக்கு மேலே தாவுகின்ற
 மணி எயில் - அழிய மதிலையுடைய
 புலோலி ஆலயத்தாய் - புலோலி கோவிலில் உறைபவனே
 ஆனந்த வெள்ளத்திடை - (உனது அருள் என்னும்) மகிழ்ச்சி வெள்ளத்திலே
 திளைத்து ஆடும் அடியவர்க்கு - மூழ்கி ஆடுகின்ற உன் அன்பர்களுக்கு
 அடியனாமாறு என் - அடியாளாக ஆகுமாறு என்
 னானங்கள் தீர்த்தே - குறைபாடுகளிலிருந்து (என்னை) நீக்கியே
 உனது அருளாகும் - உன்னுடைய அருளாகிய
 ஒப்பிலா இரு நிதி ஈவாய் - ஒப்பற்ற பெரும் செல்வத்தைத் தந்து அருள்வாய்
 ஞான மாமறைகள் போற்றிட - செயற்பாட்டுத்திறன் வாய்ந்த பெரிய
 மறைகள் புகழ்ந்து இயம்ப
 நடஞ்செயும் நாதனே - ஆடல் செய்கின்ற தலைவனே
 நம் பெருமானே - எம்முடைய பெருந்தலைவனே.

சி. நி. கு.

ஆனந்த, மேக, ஆலயத்தாய், நிதி, ஞான - வடசோற்கள். கோயில் மதில்
 பற்றிய சிறபான செய்திகூறல். உயர்ந்த கொடிகள் சட்டட்டட்டிருந்த
 காட்சி. இன்று இக்காட்சி இல்லை. கொடி கட்டும் மரபு முன்னர் இருந்து
 வழுமையற்றுப் போயுள்ளது. தன்னுடைய குறைபாட்டால் இறைவனுக்கு
 முழுமையான அடியாள் அல்ல என்பதை உணர்த்தல். செல்லங்களில்
 சிறந்த செல்வமாக இறையருளை எண்ணல். வள்ளுவரும் (அருளுடைமை: 1)
 “அருட்செல்வம் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
 பூரியார் கண்ணுமுள்.” என்றார். இறைவழிபாட்டால் பெறும்
 உச்சமான பலனை உணர்த்திருப்பது புலப்படுகிறது.

நம்பநின் ஊருவை மேனாள் நலம்பெற
 அருச்சித்த நம்பியின் மீது
 வெம்பி யதறுகட் காருடற் பேழ்வாய்க்
 கடாமிசை மேவும் வெங்கூற்றை
 யம்புவி மீதில் வீழ்ந்திறந் திடவே
 யடர்த்த சீர்க் கமல பாதங்கள்
 நம்பினேன் வினைக ஹர்த்தருள் புரிவாய்
 புலோலிமா நகரமர் வாழ்வே.

(64)

வொ. பொ. வி. உ.

நம்ப நின் உருவை - இறைவனே உன்னுடைய (விங்க) உருவை
 மேல் நாள் நலம் பெற - தன்னுடைய வாழ்நாள் நலம் பெற்று நீள
 அருச்சித்த நம்பியின் மீது - மலர்களிட்டு வழிபட்ட (பதினாறுவயது)
 மார்க்கண்டன் மீது
 வெம்பிய தறுகண் - சின்துடுடன் (கூடிய)கொடிய
 கார் உடல் பேழ் வாய் - கரிய உடலும் பிளந்த வாயுமுடைய
 கடாமிசை - ஏருமைக் கடா மீது
 மேவும் வெங்கூற்றை - ஏறி வந்த கொடிய கூற்றுவனை
 அம்புவி மீதில் - அழகிய இந்த மணமேலே
 வீழ்ந்து இறந்திடவே - வீழ்ந்து இறக்கும்படியாக
 அடர்த்த - நெருக்கி உதைத்த
 சீர்க் கமல பாதங்கள் - சீர்மையான தாமரை(போன்ற) தாள்களை
 நம்பினேன் - (நான் பற்றுக் கோடாக) நம்பியிருக்கிறேன்
 வினைகள் தீர்த்து அருள்புரிவாய் - (நான் செய்த கொடிய) வினைகளைத்
 தீர்த்து எனக்கு அருள் செய்வாய்
 புலோலி நகர் அமர் வாழ்வே - புலோலி நகரத்திலே உறையும் எழுமுடைய
 வாழ்வுக்கு அடைக்கலமே.

கி.நி. . கு.

அருச்சித்த, புவி, கமல, பாதங்கள் - வட சொற்கள். மார்க்கண்டேயர் வாழிபாட்டின் மூலம் இறையருள் பெறலாம் என நம்பியிருந்தவர். அந்த நம்பிக்கையைத் தானும் உணர்ந்து பிறர்க்கும் உணர்த்த விரும்பல். இறையடியார்கள் பெருந்தொண்டு இதுவே. காரக்கலம்மை தொடக்கம் சிவனை நம்பி வாழ்தலை எல்லா அடியார்களும் பாடியுள்ளனர். இறைவன் தாள்களில் ஈடுபாடு கொள்ளும் மனப்பக்குவமே மனிதனுக்குத் துன்பங்களில் இருந்து விடுபட ஏற்ற வழியெனக் காட்டி வழிபாட்டை நிலைக்கவைத்தனர்.

வாழ்வெனும் பொருளே மாசிலா மணியே
 வரமருள் புலோலியின் பரனே
 தாழ்வெலா மகற்றுந் தயையுடையானே
 தற்பரா வனதரு என்றோ
 கேழலங் குருளைக் கண்ணயாய் முலைப்பா
 வளித்ததுங் கேடுறு மதியாற்
 ராழ்வினை புரிந்த வந்தணன் பாவந்
 தணையொழித் தவணை யாண்டதுமே.

(65)

கொ. பொ. வி. உ..

வாழ்வ எனும் பொருளே – வாழ்க்கை என்பதன் பொருளாய் விளங்குபவனே
 மாசிலா மணியே – சூற்றமில்லாத மணியே
 வரம் அருள் புலோலியின் பரனே – கேட்டவற்றை அருளுகின்ற புலோலி
 யில் உறைகின்ற (எங்கும் நிறைந்த)
 சிவனே
 தாழ்வு எலாம் அகற்றும் – (மனிதருக்கு வருகின்ற) தாழ்வான நிலைகள்
 எல்லாவற்றையும் அகற்றி விடுகின்ற
 தயை உடையவனே – கொடையுள்ளம் கொண்டவனே
 தற்பரா – (எல்லையில்லாத) ஆற்றல் உடையவனே
 உனது அருள் அன்றோ – உன்னுடைய அருளினாலே அன்றோ
 கேழல் அம் குருளைக்கு அன்னையாய் – பன்றியின் அழிய குட்டிகளுக்கு
 தாயாகி
 முலைப்பால் அளித்ததும் – முலைப்பால் ஊட்டியதும்
 கேறுறு மதியால் – அழிவு நிலை கொண்ட அறிவால்
 தாழ்வினை புரிந்த அந்தணன் – கீழான தொழிற்பாட்டைச் செய்த
 பிராமணனுடைய
 பாவம்தனை ஒழித்து – தீவினை அழித்து
 அவனை ஆண்டதுமே – அவனை ஆட்கொண்டதுமே

கி. நி. கு.

தயை, தற்பரா, பாவம் – வடசொற்கள். இறைவன் பன்றிக்குட்டிகளுக்கு
 தாய்ப்பன்றியாகச் சென்று பாலுட்டியதை திருவிளையாடற் புராணம்
 கூறும். அறிவு கெட்டு தீவினை செய்பவரையும் இறைவன் ஆட்கொள்
 வதை உணர்த்தல். வழிபாட்டிலே இறைவன் அருள் செய்யும் திறத்தை
 அறிவதும் இடம் பெற்றுள்ளது. இறைவன் அருட் செயல்களை நினை
 யூட்டும் திருவிழாக்கள் இன்றும் கோயில்களில் நடத்தப்படுகின்றன.

ஆனுமரு வொருபாற் பெண்ணுமரு வொருபா
வாகவே புலோலிமா நகரிற்
காணலா மாறு திருவுருக் கொண்டே
கலந்தரு டெய்வநா யகனே
பாணனார்க் கிரங்கி விறகினைச் சுமந்து
பாடலா ஹுலகெலா மயக்கும்
யாணரார் கான லோலனே நாயேற்
குன்பதந் தருவதெந் நாளோ.

(66)

சே. பொ. வி. உ.

ஆண் உரு ஒரு பால் - ஆணின் வடிவம் ஒரு பாகம்
பெண் உரு ஒரு பால் ஆகவே - பெண்ணின் வடிவம் மறுபாகம் ஆகவே
புலோலி மா நகரிள் - புலோலி என்னும் பெரிய நகரத்துக் கோயிலிலே
காணலாம் ஆறு திரு உருக்கொண்டே - (நாம்) காணும்படியாக
ஆழகான வடிவத்தைக்
கொண்டு

கலந்து அருள் தெய்வ நாயகனே - ஒன்றாக இனைந்து அருள்செய்கின்ற
பாணனார்க்கு இரங்கி - (இசைவல்ல) பாணன்மேல் இரக்கமுற்று
விறகினைச் சுமந்து - விறகு வெட்டி வேடம் பூண்டு விறகினைச் சுமந்து
பாடலால் உலகு எலாம் மயக்கும் - இசை வல்லாளனாய் பாடலால் உலக
மெல்லாவற்றையும் மயங்கவைத்த
யாணர் ஆர் கானலோலனே - புதுவருவாய் நிறைந்த கானல் (குழந்து
இருக்க) உறைபவனே

நாயேற்கு உன் பதம் - நாய் போன்ற எனக்கு உன்னுடைய மலர்த்தாள்களை
தருவது எந்நாளோ - தந்து அருள் செய்வது எந்த நாளோ.

கி. நி. கு.

தெய்வ, நாயகனே, பதம் - வடசொற்கள். இசைவல்ல பாணபத்திரன்
பொருட்டு இறைவன் விறகுவெட்டியாகி விறகு சுமந்த திருவிளையாடலை
திருவிளையாடற் புராணம் கூறும். இசை வழிபாட்டில் இன்றியமையாததை
உணர்த்தல். இறைவன் கோல அழகில் அர்த்தநாரி வடிவம் குறிப்பிடல்.
புலோலித் தலத்தில் இறைவனும் இறைவியும் கலந்திருந்து அடியவர்க்கு
அருள் செய்கின்ற தன்மை கூறல். தன்னை நாய் என இழித்துக் கூறல்.
இறைவன் தாள் சேர்தலே எண்ணமாயிருக்கும் நிலை.

நாளெல்லா முலர்ந்த நாயினேனுன் து
 நல்லருட் கயவினேனாகிக்
 கோளெல்லா மிழூத்து மாயையாங் கடலுட்
 குளித்தனன் பாவியா யுழன்றே
 யாளெனக் கொண்டே யடியனேற் குன்ற
 னருளினை யீந்தினிக் காப்பாய்
 வாஞ்சுவாங் கண்ணா ஞமைமொரு கூறா
 வளமலி புலோலிமா மணியே

(67)

சௌ. பொ. வி. உ.

நாள் எலாம் உலர்ந்த நாயினேன் - நாள் தோறும் (துன்பங்களால்)
 வாடிய நாயேன்

உனது நல் அருட்கு - உன்னுடைய நல்ல அருளுக்கு
 அயல் இல்லேன் ஆகி - அருகே உள்ளவளாக இல்லாமல்
 கோள் எலாம் இழூத்து - பொய்மை எல்லாவற்றையும் செய்து
 மாயையாம் கடலுள் - பொய்த்தோற்றமான கடலின் உட்புகுந்து
 குளித்தனன் - குளித்துக் கொண்டிருந்தேன்
 பாவியாய் உளம் தேயாள் - தீமை செய்தாலும் உள்ளத்திலே இறைநினைவு
 கெடாதவள்
 எனக் கொண்டே - என்று (என்னைக்) கணித்தே
 அடியனேற்கு உன்றன் அருளினை - அடியவளாகிய எனக்கு உனது
 அருளையே
 ஈந்து இனிக் காப்பாய் - தந்து இனிமேலாவது (என்னைக்) காப்பாய்
 வாஞ்சுலாங் கண்ணாள் உமை - வாள் போன்ற கூரிய ஒளியுடைய
 கண்ணாளகிய உமையம்மை
 ஒரு கூறாக - ஒரு பாகமாக (பொருந்தி) இருக்க
 வளமலி புலோலி மா மணியே - செழுமை நிறைந்த புலோலியில்
 பொருந்தியிருக்கும் (பேரோளி வீசம்)
 மணியே

சி.நி.கு.

மாயை, பாவி - வட சொற்கள். தன்னுடைய வாழ்வியல் நடைமுறை
 தீமையானதென்பதை நன்கு உணர்ந்திருத்தல். இறைவன் கோவத்தில்
 அர்த்தநாரி வடிவம். உமையம்மையின் கண்ணொளிச் சிறப்புக் கூறல்.
 தன்னைப் பாவி எனல். மணிவாசகர் (திருச்சதகம் : 54)
 “பலமா முனிவர் நனிவாடப் பாவியேனைப் பணி கொண்டாய்” என்பர்.

மாமணி யொளியே வான்றரு சதையே
 மணங்கமழ் தருநெறிக் கூந்தற்
 கோமளக் கிளியா முமையொரு பாவின்
 கோலமார் பவள மேனியனே
 பூமலி பொழில் குழ் மாநகர்ப் புலோலி
 பொருந்திய புண்ணியா நினது
 தாமரைப் பதமே சதுமெனக் கொண்டேன்
 மனத்திடைக் கணித்துவைத் தனனே.

(68)

சொ. பொ. வி. உ.

மாமணி ஓளியே - பெரிய மணியினது பேரொளியே
 வான்தரு சதையே - விண்ணிலிருந்து வரும் அழுதமே
 மணம் கமழ்தரு - (நறு) மணம் வீசுகின்ற
 நெறிக் கூந்தல் - அழுகிய கூந்தலுடைய
 கோமளக் கிளியாம் - பசங்கிளி போன்ற
 உமை ஒரு பாவின் - உமையம்மை ஒரு பக்கம் விளங்கும்
 கோலம் ஆர் பவள மேனியனே - அழுகு நிறைந்த பவளம் போலச் சிவந்த
 உடலையுடையவனே
 பூமலி பொழில் குழ் - பூக்கள் நிறைந்த பொழில்கள் குழந்த
 மாநகர்ப் புலோலி - பெரிய நகரமாகிய புலோலியிலே
 பொருந்திய புண்ணியா - இசைந்து உறைகின்ற நல்வினையாளனே
 நினது தாமரைப் பாதமே - உன்னுடைய தாமரை போன்ற (அழுகிய)
 தாள்களையே
 சதம் எனக் கொண்டேன் - நிலையானது எனக் கொண்டேன்
 மனத்திடைக் கணித்து வைத்தனனே - (என்னுடைய) மனத்தினுள்ளும்
 கணித்து வைத்துள்ளேனே.

ச. நி. கு.

சதை, கோமளம், புண்ணியா, பதமே, சதம் - வடசொற்கள். இறைவனை
 மணியொளி யெனவும் அழுதமெனவும் கூறல். ஐம்புலன்களால் இறைவன்
 கோலத்தை உணர்ந்திருக்கும் பண்பு. புலோலி நகரப்பரப்பைச் சிறப்பித்
 தல். மாநகா தற்போதும் புலோலி நான்கு திசைப் பெயர்கள் இணைந்து
 குறிச்சிகளாக விளங்கல். பலகிராமங்களை உள்ளடக்கிய நகரம். தாமரைத்
 தாள்களே நிலையானவை என்பதை வற்புறுத்தி உருவ வழிபாட்டை
 விளக்கல்.

கணிப்பரும் பூத கணம்புடை குழக்
 கருணையே யுருவமாகக் கொண்டே
 யணிக்கணியாகக் கயிலைமால் வரையி
 ஸமர்தரு கோலங் கண்காணத்
 தணிப்பரும் வேட்கை கொண்டுனை யடைந்த
 தொண்டனுக் குன்னருடந்தாய்
 மணிக்கரு மிடற்றாய் புலோலியின் வாழ்வே
 வஞ்சனேற் செறுப்பது மிசைவோ.

(59)

சொ. பொ. வி. உ.

கணிப்பு அரும் பூத கணம் - கணக்கிடுவதற்கு அளிய பெருந்தொகையான
 பூதகணங்கள்
 புடை குழ - நாலாபக்கமும் குழந்துவந்திட
 கருணையே உருவமாகக் கொண்டே - அருளையே (தனது) தோற்ற
 மாகக் கொண்டு
 அணிக்கு அணியாக - அழகுக்கு (மேலும்) அழகுசேர்ப்பதுபோல
 கயிலை மால் வரையில் - கயிலை என்னும் பெரிய மலையிலே
 அமர்தரு கோலம் கண் காண - அமர்ந்திருக்கின்ற (அழகான) கோலக்
 காட்சியைக் கண்ணால் காண
 தணிப்பு அரும் வேட்கை - தடுக்கமுடியாத பேரவா
 கொண்டு உனை அடைந்த - மீதூரப் பெற்று உனை அடைந்த
 தொண்டனுக்கு - அடியவனுக்கு
 உன் அருள் தந்தாய் - உன்னுடைய அருளை நல்கினாய்
 மணிக் கருமிடற்றாய் - நீல மணிபோன்ற கரிய கழுத்தையுடையவனே
 புலோலியின் வாழ்வே - புலோலியில் அமர்ந்திருப்போனே
 வஞ்சனேன் செறுப்பதும் இசைவோ - தீவினையேனாகிய என்னை (உன்
 னிடம் வரவிடாது) தடுத்தலும்
 பொருந்துமோ.

சி. நி. கு.

பூத, கண, கருணை, கயிலை, - வட சொற்கள். இறைவனைக் கயிலை
 யிலே காண வேண்டி தலையால் நடந்து சென்ற காறைக்காலம்மை. அவரு
 டைய உள்ளத்து உறுதி எண்ணல், பதிற்றுப்பத்தந்தாதிப் பாடல் தோன்ற
 காரைக்கலம்மையின் அன்பு நெறி வழிகாட்டியுள்ளது தானும் அவ்வாறு
 பாடி. இறைவன் தாள் சேர எண்ணல். பெண்ணடியார் மரபு. பேணும் நிலை.
 இறைவன் கோல அழகில் வீற்றிருக்கும் கோலம்.

இசைமலி வேத நான்குநின் ரேத்த
 வெழின்மிகு புலோவியம் பதியி
 னசையுடன் மேவு ஞான நாயகனே
 நாடரு நின்னரு ளன்றோ
 வசைதரு புழைக்கை யத்தியே முதலா
 யெறும்பினை யீறதாய்க் கொண்ட
 வகையிலாச் சீவ ராசிக ளனைத்தும்
 வாழ்ந்திடச் செய்வது மாதோ.

(75)

சௌ. பொ. வி. உ..

இசைமலி வேதம் நான்கும்-இசைப்பண்பு நிறைந்த வேதங்கள் நான்கினையும்
 நின்று ஏந்த - நின்று வணங்கிப் பாட
 எழில் மிகு புலோவி அம் பதியில் - அழகு நிறைந்த புலோவி என்னும்
 இனிய கோவிலிலே
 னசையுடன் மேவும் - விருப்பத்துடனே வந்து உறைகின்ற
 ஞான நாயகனே - அறிவாற்றல் நிறைந்த செயற்பாட்டின் தலைவனே
 நாடு அரும் நின் அருள் அன்றோ - தேடுதற்கு அரிய உன்னுடைய அருளி
 னால் அல்லவா
 அசைதரு புழைக்கை - அசைகின்ற துதிக்கையையுடைய
 அத்தியே முதலாக - யானை முதலாக
 எறும்பினை சுற்றாய்க் கொண்ட - எறும்பு இறுதியாகக் கொண்ட
 வகையிலாச் சீவராசிகள் அனைத்தும் - என்னைற்ற உயிரினங்கள் எல்லா
 வற்றையும்
 வாழ்ந்திடச் செய்வது மாதோ - உயிர் வாழ்ந்திடச்செய்யும் ஆற்றலாய் நீ
 இருப்பதன்றோ.

சி. நி. கு.

வேதம், ஞான, நாயகனே, அத்தி, சீவராசி - வட்சோற்கள். தேற்றத்தில்
 மிகப் பெரிய யானை தொடக்கம் மிகச் சிறிய எறும்பு வரை உள்ள உயிரினங்களை வாழச் செய்யும் பேராற்றல். அதனால் இறைவனே எல்லா உயிர்க்கும் அடைக்கலம், புலோவிப்பதியில் வேதவழிபாடு நடைபெற்ற தைக் சட்டல். இறைவன் அருட்சிறப்புக் கூறும் இலக்கியப் பயிற்சி வெளிப் பாடு. இது புலமைச் சிறப்புக்கு அடிப்படையாய் இருந்துள்ளது. அந்தாதி பாடும் ஆற்றல் தந்துள்ளது.

மாதர் கங்கை மடந்தை சடையினுஞ்
சீத ரன்பிற் றிருவிடப் பாலினுங்
காதலான் மேவிடத் தென்புலோலி வாழ்
போத வென்மனப் புன்மையைப் போக்குவாய்.

(71)

சொ. பொ. வி. உ.

மாதர் கங்கை - பெண்ணொருத்தியான கங்கை (என்னும்)
மடந்தை சடையினும் - இளம் பெண்ணைச் சடைமேலும்
சீத அன்பின் - குளிர்மையும் அன்பும் (கொண்ட)
திரு இடப் பாலிலும் - அழகிய உமையை இடப்பாகத்திலும்
காதலால் மேவிட - (பெருகிய) அன்பினாலே கொண்டிருக்கும்
தென் புலோலி வாழ் - தென்புலோலியிலே தங்கி அமர்ந்திருக்கும்
போத - அறிவாற்றல் நிறைந்தவனே
என் மனப் புன்மை போக்குவாய் - என் உள்ளத்து (தோன்றும்) இழிந்த
எண்ணங்களைக் களைந்தருள்வாய்.

சி. நி. கு.

மாதர், கங்கை, சடை, சீத, போத - வட சொற்கள். பெண்கள் இருவரை இறைவன் வைத்திருப்பது பற்றிய உலகியல் நிலையான எண்ணத்தை 'மனப்புன்மை' எனல். இடப்பாக உமையின் அன்பைச் சிறப்பித்துக்கூறல். பெண் என்ற நிலையில் சமநிலை காட்டும் உமையின் அன்பு உலகோருணர வேண்டியது. இறைவன் அறிவாற்றல் முழுமையாக வெளிப்பட அருகிலிருக்கும் உமையின் குணநலம் துணையாவதைக் கட்டல். உமையின் தோற்றப் பொலிவுடன் அன்பு நிலையின் அழகையும் இணைத்து 'சீத அன்பின் திரு' என விளக்குதல். இத்தகைய உருவ வழிபாடு உள்ளத்தை ஆறுதற்படுத்தும் என எண்ணி வழிபடல். புலோலியில் கோயில் அமைந்திருக்கும் குறிச்சி கட்டல். 'தென் புலோன்'. புலோலி கிழக்கு - கீழைப் புலோலி, புலோலி மேற்கு - மேலைப் புலோலி எனவும் வழங்கப்படுகின்றன. 'மனப்புன்மை' வாழ்வியலில் மக்கள் கொள்ளும் பிழையான கருத்து. இறைவழிபாட்டின் இடைஞ்சல் நிலையை விளக்க முற்படல். உலகியல் நிலையில் இறைவன் கோல அழகில் இரு மடந்தையர் இணைந்திருப்பது இன்றும் வினாவாக இருக்கின்றது.

வாயி னாலுன்றனாமம் வழுத்திடேன்
றாய நின்பத முந்தொழு கின்றிலேன்
சேய தென்புலோவிப் பதிசேருவாய்
நாயி னேனுய்வ தென்று கொனம்பனே.

(72)

சௌ. போ. வி. உ.

வாயினால் - (என்னுடைய) வாயினாலே
உன்தன் நாமம் - உனக்கு உரிய பெயர்களை
வழுத்திடேன் - திரும்பத்திரும்பச் சொல்லமாட்டேன்
தூய நின் பதம் - தூய்மையான உன்னுடைய தாள்களை
தொழுகின்றிலேன் - (அடைக்கலமென) விழுந்து வணங்கவும் மாட்டேன்
சேய தென்புலோவி - தலைவனே தென் புலோவி
பதி சேருவாய் - நகரிலே சேர்ந்திருப்பாய்
நாயினேன் உய்வது - நாய் போலக் கடையவளாகிய நான் நல் நிலை
யடைவது
என்று கொல் நம்பனே - எந்தாளோ என் நம்பிக்கைக்கு உரிய இறைவனே

சி. நி. கு.

நாமம், பதம், பதி - வடசொற்கள். இறைவன் பெயர்களை வாயினாலே மீண்டும் மீண்டும் உச்சமிக்கின்ற வழிபாட்டு முறை கூறல். வழுத்துதல் - இறைவனை வாழ்த்துதல். பெருமைகளையும் அரூட் சிறப்பையும் கூறி வாழ்த்திப் பாடல். அது தேவாரம் எனப் பெயர் பெற்றது. தொழுதல் - இறை பணிகளைச் செய்து தன்னைத் தாழ்த்தி வாழுதல். கோயிற்பணி செய்யும் அடியார். தென் புலோவி இறைவனின் பணிகளைத் தான் செய்ய வில்லையே எனக்குறிப்பிடல்.

‘‘தொழுதும் வணங்கியும் மாலயன் தேடருஞ்சோதி’’ எனத் திருத் தொண்டர் திருவந்தாதி குறிப்பிடும்.

‘தில்லைச்சிற் றம்பலத் தான்கழல் குழந்து நின்று மாதவ ரென்னோ மறைமொழி யாலே வழுத்துவதே’ என்று நம்பியான்டர் நம்பி (கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம்: 7) வழுத்துதலை விளக்கிச் சென்றுள்ளார். நம்பன், எமது முழுமையான நம்பிக்கைக்குரிய இறைவன். ‘நம்பன்’ திருமலை நான் மிதியேன் என்றார் காரைக்காலம்மையார். தன்னை நாயெனத் தாழ்த்தி நிற்கும் பண்டு.

நம்ப நின்றிரு நாண்மலர்ப் பாதமே
நம்பி டும்மடி யார்க் கருணல்கிடுஞ்
சம்பு வேபுலோவிப் பதி சாருவாய்
வெம்பு மென்வினை தீர்த்தருள் வேதனே.

(73)

சௌ. பொ. வி. உ.

நம்ப - (அடைக்கலந்தரும்) நம்பிக்கையானவனே
நின் திரு - உன்னுடைய அழிய
நாள் மலர்ப் பாதமே - அன்றலர்ந்த மலர் போன்ற தாள்களையே
நம்பிடும் அடியார்க்கு - (அடைக்கலம்) நம்பியிருக்கின்ற (உன்னுடைய)
அடியவர்களுக்கு
அருள் நல்கிடும் - அருளை (சந்திடும்) விரும்பிக் கொடுக்கின்ற
சம்புவே - நலந்தரும் இறைவனே
புலோவிப் பதி சாருவாய் - புலோவி நகரத்திலே (விரும்பி வந்து) உறைபவனே
வெம்பும் என் - (துன்பங்களாலே) மனம் நோகும் எனது
வினை தீர்த்தருள் வேதனே - என்னுடைய பழைய தொழிற்பாட்டால்
பெறும் துன்பங்களைத் தீர்த்தருளும் என்
இறைவனே.

சி. நி. கு.

சம்பு. வேதனே - வட சொற்கள். நாள் மலர். நறுமணமும் தண்மையும் பொருந்திய மலர். இறைவன் தாள்களைத் தாமரை மலர் என்பது வழக்கு. தாமரை காலையில் மலர்வது. நாள் என்பது காலை எனவும் பொருள் படும். 'நாள் மோர் மாறும்' (பெரும்பாணாற்றுப்படை. 160) என்னும் அடி விளக்கம் தரும். வேதன். பிரமாவையும் குறிப்பது. ஆனால் இங்கு வினை தீர்க்கும் வேதன், என வினைக் குறிக்கிறது. தன் வினையை இறைவன் தீர்க்க அருள் செய்ய வேண்டல். அடியவர்க்கு அருளிய நிலையை நினைவு கூரல்.

"வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச் சிறிதும் நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை
எனைப் பெரிதும் ஆட்கொண்டென் பிறப்பறுத்த இனையிலி..."
என மணிவாசகர் (கண்டபத்து. 2) பாடியமை இவர் அறிந்திருத்தல் அடியார்கள் வரலாறும் வாழ்வும் நன்கு உணரப்பட்டதால் தனக்கும் அப் பேறு கிடைக்க நம்புனை வேண்டல்.

வேதனிட்ட விதியின் பயனெனப்
பேதை மாந்தர் பிதற்றுவ தெங்கனே
கோதிலாப் புலோவிப்பதி கும்பிடாத
தீது சேர்வினை சேர்தரும் போதினே.

(74)

சொ. பொ. வி. உ.

வேதன் இட்ட - வேதங்களை வகுத்த பிரமனுடைய திட்டப்படி
விதியின் பயனென - தரப்பட்ட வாழ்க்கை நடைமுறையால் வந்த பயன்
என்று

பேதை மாந்தர் - அறிந்திருந்தும் அறியாதவராகி மக்கள்
பிதற்றுவது எங்களே - விளக்கமின்றிப் பேசித் திரிவது எப்படியோ
கோதிலாப் புலோவிப் பதி - குற்றம் இல்லாத புலோவி நகரத்து (உறையும்
இறைவனை)
கும்பிடாத - (நாளும்) கரங்குவித் துப்பணியாத
தீது சேர்வினை - தீமை சேர்ந்த தொழிற்பாட்டின்
சேர்தரும் போதிலே - (பயன்கள்) சேர்ந்திருக்கின்ற பொழுதிலே

வி. நி. கு.

வேதன், விதி, மாந்தர் - வடசொற்கள். பிரமன் மனிதர்களின் வாழ்க்கை
நடப்பை முன்னரே வகுத்து வைத்துள்ளான் என்ற கருத்து, விதி எனப்பெயர்,
'விதித்தன வாழ்நாள் பெரும்பினி விச்சைகள் பன்டே' என் சேரமான்
பெருமான் நாயனார் (பொன் வண்ணந்திருவந்தாதி. 93.) குறிப்பிடுகிறார்.
விதியையும் மாற்றும் ஆற்றல் சிவனுக்குண்டு, வாழ்நாள் நடப்பிலேவரும்
துன்பங்களை வழிபாட்டால் வெல்லவாம். இறைவனை வழிபாத தீமை
யான தொழிற்பாடே துன்பத்தைக் கொண்றும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தல்.
கும்பிடுதல் - வழிபாட்டு முறையில் ஒன்று. கைகளைக் குவித்து வணங்குதல்
மட்டும் அன்று. கொடைப்பொருளைக் குவியலாக வைத்து வழிபடல் என்ற
பொருளும் உண்டு. (தேவாரம் 727:3, தலையினால் கும்பிட்டுக் கூத்து
மாடி எனக்குறிப்பிடுகிறது. புலோவிக் கோயிலின் அமைவால் நகரம் குற்ற
மில்லாத நகரமாயிற்று. இக்கோயிலை வழிபாதவர் விதிப்பயன்பற்றி
பேசுவதை பிதற்றல் என விளக்கல். விதிபற்றிய விளக்கம் கோயில்
வழிபாட்டை உணராத நிலை எனக் காட்டல்.

'விதியின்றி மதியிலேன் விளக்கிருக்க
மன்மினித்தீக் காய்ந்த வாரே ..'. (அப்பர்: 4:5,7)

போது சேரய னுந்தனிப் பூமக
ணாத னும்பணி நற்புலோ விப்பதிக
கோதி லாத குணப்பெருங் குன்றமே
யாதி யேயருள்வா யெனதப்பனே.

(75)

சொ. பொ. வி. உ.

போது சேர அயனும் - தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமனும்
தனிப் பூமகள் நாதனும் - செந்தாமரை மலர் வீற்றிருக்கும் பூமகள்
கணவளான விட்டுணுவும்
பணி நல் புலோவிப் பதி - பணிந்து வணங்குகின்ற நல்ல புலோவி நகரத்தில்
உறைகின்ற
கோது இலாத - குற்றம் இல்லாத
குணப் பெரு குன்றமே - குணங்களின் இருப்பிடமான பெரிய குன்று
போன்றவனே
ஆதியே அருள்வாய் - எல்லாவற்றிற்கும் தொடக்கமானவரே எனக்கு அருள்
செய்யவேண்டும்
எனது அப்பனே - என்னுடைய தந்தையே.

சி. நி. கு.

அயன், நாதன், பதி, குணம், ஆதி - வட சொற்கள். தாமரை மலரில்
வீற்றிருக்கும் பிரமனையும் பூமகளையும் வேறுபட உணர்த்தல். இறைவனைக்
குணப்பெருங் குன்றென விளக்கல். குன்று எமது பார்வைக்குட்பட்ட
தோற்றமுடையது, இறைவன் குணங்களையும் நாம் வழிபாடின் மூலங்
காணலாம். குற்றம் இல்லாத குணங்கள் நிறைந்த இறைவனை தனது
அப்பனாக எண்ணுதல்.
'அப்பனே யெனக் கழுதனே' என மணிவாசகர் (திருச்சதகம். 98) பாடுகி
றார். 'அப்பன் ஆலவாயாதி' என சம்பந்தர் (திருவாலவாய்: 11) பாடி
யுள்ளார். இவ்வறவுநிலையை முதலில் உணர்த்தியவர் காரைக்காலம்மையார்.
அவர் பாடிய திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகத்தில் பத்துப்பாடல்களி
லும் இறுதியடி 'எங்கள் அப்பனிடந்திரு ஆலங்காடே' என அமைந்துள்ளது.
உலகியல் உறவு நிலைகளுக்கு மேலாக இறைவனையே தந்தையாக எல்
லோரும் கருதி வழிபடும் மரபு. 'அம்மையே அப்பா' என தாயும் தந்தையு
மாக இருத்தல். இதனால் யாவரும் அடைக்கல்மாகும் நிலை எனிதாயிற்று.

என் பெரும் பவ வேறுத் தேழையே
னின்பமாருங் னினையடி மேவிட
வன்பினாலுன் னருளினை யீகுவாய்
பொன்செய் கோயிற் புலோலியி னீசனே,

(76)

சொ. பொ. வி. உ.

என் பெரும் - என்னுடைய பெரிய
பவவேர் அறுத்து - பிறப்பு என்னும் (மரத்தின்) வேரை அறுத்து
ஏழையேன் - ஏழையாகிய நான்
இன்பம் ஆர் - இன்பம் மலிந்த
உன் இணை அடி மேவிட - உன்னுடைய இருதாள்களையும் அடைந்திட
அன்பினால் - அன்பு மேலிட்டால்
உன் அருளினை ஈகுவாய் - உன்னுடைய அருளை எனக்குத் தந்திடுவாய்
பொன் செய் கோவில் - நற்பயன்கள் செய்கின்ற கோவில் (கொண்ட)
புலோலியின் ஈசனே - புலோலியிலே உறைகின்ற சிவனே

சி. நி. கு.

பவ, ஈசன் - வடசொற்கள். துண்பங்களைப்பற்றிய மதிப்பீடு, பிறப்பினால்
அவை ஏற்படும். எனவே பிறப்பிலிருந்து நீங்க வழிபாடு செய்யும் நிலை.
பிறப்பு என்னும் வேர் அறுத்தல். ‘பவத்திறமறுகென’ மணிமேகலை
நோற்ற செய்தி (மணிமேகலை, 30) முன்னைய இலக்கியம் காட்டும்.
மணிதப்பிறவியை மட்டுமன்றி எந்தப் பிறவியும் வேண்டாமென வேர் அறுக்க
வேண்டுதல். ‘பொன் செய் கோவில்’ புலோலிக் கோவிற் சிறப்புணர்த்தல்.
பொன் செய்தல் - நற்காரியம் புரிதல் (T. L. p. 2948) கலித்தொகை
(143) ‘கேட்டமின் பொன் செய்தேன்’ எனப் பொருள் விளக்கம் தந்து
நிற்கிறது. தன்னை ஏழை எனல். இறைவன் அருளினால் மட்டுமே அவன்
தாள்களை அடையமுடியும். உலக செல்வங்களைப் பயன்படுத்தி அவன்
தாள்களை மனிதரால் சென்றடைய முடியாது. வழிபாட்டில் செல்வச்
செருக்குச் செரும்போது அந்த வழிபாட்டால் பயன் ஏற்படாது- புலோலிக்
கோவில் வழிபாட்டு நடைமுறைகள் இறையருளை உலகத்தவர் உணரும்
வகையில் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். இறைவன் எம்மீது அன்பு கொண்ட
வன். அதனால் அவனே எம்மைத் தேடிவந்து ஆட்கொள்வான் என்ற நம்
பிக்கையை ஏற்படுத்தும் பயிற்சியே வழிபாடு.

சச வந்தவெந் நேரமு மென்றனைக்
காச சேர்பசி கண்ணி னனந்தலும்
பேச தாகமும் பீடிக்க வாடினே
ஊசி லாத புலோலியி வண்ணலே.

(77)

கொ.பொ. வி. உ.

சச - இறைவனே
வந்த எந்த நேரமும் - வருகின்ற எல்லா வேளைகளிலும்
என்தனை - என்னை
காச சேர் பசி - குற்றம் சேர் பசித்த நிலையும்
கண்ணின் அனந்தலும் - கண்களின் சொர்ந்த மயக்க நிலையும்
பேச தாகமும் - வாயினாற் பேசவேண்டுமென்று விருப்பு நிலையும்
பீடிக்க வாடினேன் - இணைந்து குழவே மிகவும் துன்பப்பட்டுக்கொண்டு
வாழ்கிறேன்

ஆச இலாத - குற்றம் இல்லாத
புலோலியின் அண்ணலே - புலோலி நகரிலே உறைகின்ற எல்லையில்லாத
ஆற்றலுடையவனே.

சி. நி. கு.

சச, அனந்தல், தாகம் - வட சொற்கள். உலக வாழ்க்கையில் பசியே எல்லாக் குற்றங்களையும் செய்யத் துண்டுகிறது. 'காச சேர் பசி' என விளக்கல், உடல் அடையும் ஏனைய துன்பங்களுக்கும் பசியே ஏதுவாக அமைகிறது. 'பேச தாகம்' - பிறரோடு உரையாடுகின்ற ஆவல். பசியும் பேச தாகமும் இறைவனைப் பற்றிய என்னத்தைத் தடை செய்யும். வழி பாட்டில் உள்ளம் ஒன்றி நிற்கவேண்டுமாயின் பேச்சு நிறுத்தப்பட வேண்டும். இந்த இரு நிலைகளாலும் தான் பீடிக்கப்பட்டு வாடியதாகக் குறிப்பிடல். இது உலக வாழ்க்கையில் அவர் ஏழ்மையுற்ற நிலையிலிருந்ததையும் தனித்த நிலையிலிருந்ததையும் காட்டுகிறது. காரைக்காலம்மையார் போல வாழ்க்கை யிலேற்பட்ட தனித்த நிலை இறை எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியது போலும். பாடலாசிரியர் வரலாறு தெளிவாகத் தொகுக்கப்படாமையால் இதுபற்றி உறுதியாகக் கூறமுடியாது, ஆனால் அந்தாதி பாடுவதற்கு இத்தகைய குழ் நிலை ஒரு ஏதுவாக இருந்திருக்கலாம். இளமையில் பாடியிருப்பது இங்கு உற்று நோக்க வேண்டியது.

அன்னலேமுன் அமரரை வாட்டிடும்
நண்ண லாரை நகைத்தெரி செய்தநீ
யென்னு மென்வினை தீர்த்த வருமையோ
புன்னியிப் புலோலிப்பதி வாசனே

(78)

கோ. பொ. வி. க.

அன்னலே - எல்லையில்லாத ஆற்றலுடையவனே
முன் அமரரை வாட்டிடும் - முற்காலத்திலே வின்னுவகுத்தவரைத் துண்
புறுத்திய
நண்ணலாரை - பகைவர்களை
நகைத்து எரி செய்த நீ - சிரிப்பினாலே சுட்டெரித்த ஆற்றல் பொருந்திய நீ
என்னும் என் வினை - என்னத்தினாலே நான் செய்வின்ற தீய தொழிற்
பாடுகளை
தீர்த்தல் அருமையோ - நீக்குதல் அரிய செயலாகுமோ
புன்னியிப் புலோலி - நல்ல செயற்பாடுகள் நிறைந்த புலோலி
பதி வாசனே - நகரத்திலே வாழ்கின்ற இறைவனே.

கி. தி. கு.

பதி, வாசனே - வட சொற்கள். தேவர்களைத் துன்புறுத்திய அசரரை
இறைவன் தன்ஷித்த புராணச் செய்தி. உலகியல் வாழ்விலும் பகைமையை
வெல்ல வழிபாடு துணை செய்யும் என்பதை உணர்த்த முற்படல். இறை
வன் நகைசெய்து ஏரிந்த வரலாறு சுட்டல். அறிவின் தெளிவால் சுடார்
வீசும் ஒளி நிறைந்த புன்னகையுடன் ஆடல் செய்யும் சிவவின் தோற்றத்
துக்கு முற்றிலும் மாறான தோற்றம். சிரிப்பின் கனலால் மூப்புரம் ஏரித்த
ஆற்றல் என்னனல். தன்னுடைய வினையையும் தீர்த்தல் எளிது என நம்பு
தல். இறைவனுடைய அருட்செயல்களைத் தனக்காகவும் பிறருக்காகவும்
எண்ணிப் பார்த்தல். வழிபாடு பற்றிய தெளிவு பெற்றிருந்தமையைப்
பாடல்களில் பதிவு செய்துள்ளார். நல்ல செயற்பாட்டைச் செய்யவேண்டு
மேன்ற திடமான உள்ளம். நகர வாழ்க்கை நிலையை ‘புலோலி நகர்’ என்ற
தொடர் விளக்கம் உணர்த்தும். நாயன்மார்களது பாடல்களின் செல்வாக்
கால் ‘பதி’ என்னும் வட சொற் பயன்பாடு பிக்குள்ளது. ஆனால் ‘நண்ண
லார்’ போன்ற பழந்தமிழ்ச் சொற்களையும் பயன்படுத்தியமை தமிழ்ப்
புல்லை சுட்டி நிற்கிறது.

வாசமென் மலர்ச் சோலையின் வண்டினந்
தேசின் முசபு லோவியிற் செய்யனே
மாக சேரென் மனத்தின் குறிம்பெறிந்
தாசி லாவுன் ணடிப்பணி யீதியே.

(79)

சொ. பொ. வி. உ.

வாச மென் மலர் - நறுமணமிக்க மென்மையான மலர்கள் நிறைந்த
சோலையின் வண்டு இனம் - சோலையில் வாழும் வண்டு இனக் கூட்டம்
தேசின் முச - இசையுடன் மொய்க்கின்ற
புலோவியிற் செய்யனே - புலோவியில் வாழ்கின்ற செம்மையான குணங்
களைக் கொண்டவனே
மாக சேர் - குற்றம் சேர்ந்திருக்கின்ற
என் மனத்தின் - என்னுடைய மனத்திலே உள்ள
குறும்பு ஏறிந்து - கள்ளத்தனத்தைக் கடிந்து
ஆச இலா - குற்றம் இல்லாத
உன் அடிப் பணி - உன்தாள்களைப் பணியும் பேறினே
சதியே - எனக்கு நீ ஈந்திடவேண்டும்.

கி. நி. கு.

வாசம், சோலை, நேசு, ஆச - வட சொற்கள். கோவிற் குழல் விளக்கல்.
இறைவன் கோல் அழகின் மேனியின் செம்மை கூட்டல். தன்னுடைய உள்
எத்திலே குற்றம் இருப்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்லல். மனத்தின்
குறும்பு - உள்ளத்திலே நிறைந்திருக்கும் கள்ளத்தனம். குற்றமில்லாத
இறைவன் தாள்களை கள்ளத்தனத்துடன் சென்றுடைய முடியாது,
இறைவன் குற்றமில்லாதவன் என்பதையும் பாவும் அறுக்கும் ஆற்றல்
படைத்தவன் என்பதையும் அப்பர் (193 : 6) பாடுகிறார்.

குற்ற மில்லியைக் கோலச் சிலையினாற்
செற்ற வர்புரஞ் செந்தழ் வாக்கியைப்
புற்ற ரவனைப் புள்ளிருக்கு வேஞ்சுர்
பற்ற வல்லவர் பாவும் பறையுமே,
'குற்றம் கூடியவர் சசனுடைய பேர்கற்று வாழ்த்துங்கள்' (5;3) என அப்பர்
காட்டிய வழிபாட்டு நடைமுறை பின்பற்றும் பண்பு -

ஏகனே புலோவிப்பதி வாழ்தரு
நாகவல்லி மணாளாநின் னற்பத
மாகத் தூடுவைத் தைம்புல வாயுழல்
சோக நீக்குபு தூய்மை யுறச்செயே.

(80)

சௌ. பொ. வி. உ.

ஏகனே - ஓப்பற்ற ஒருவனே
புலோவிப் பதி - புலோவி நகரத்திலே
வாழ்தரு - (விரும்பி) உறைகின்ற
நாகவல்லி மணாள - நாகவல்லியை மணந்தவனே
நின் நல் பதம் - உன்னுடைய நன்மைதரும் தாள்கள் (தந்து)
ஆகத்து ஊடு உவைத்து - உள்ளத்தினை ஊடறுத்து துன்பந்தந்து அலையச்
செய்யும்
ஐம்புல வாய் - ஐம்புலன்களின் தொடர்பினாலே
உழல் சோகம் நீக்குபு - ஏற்பறும் துன்பங்களில் பெறும் சோக நிலை நீக்கி
தூய்மை உறச் செயே - (என்னுடைய) உள்ளாம் தூய்மை நிலை பெற
அருள் செய்வாயே.

கி. தி. கு.

ஏகன், நாகவல்லி, சோக - வடசோற்கள், சிவனே முழுமுதற் கடவுள் என்பதை விளக்க ஏகன் என்ற சொற்பயன்பாடு. ஐம்புலன்களின் தொடர பால் துன்புறு நிலை, மனித உடவின் இயக்கம் ஐம்புலன்களின் சீர்மையில் சிறப்புப் பெறும். விஞ்ஞான நிலையிலே ஐம்பொறிகளும் மனித உடல் என்னும் எந்திரத்தின் தொழிற்பாட்டிற்கு மிகவும் இன்றியமையாதவை. புலன் கள் வயப்பட்டு இறைவனை மறந்ததை நாயன்மார்கள் தமது பாடல் களிலே குறிப்பிட்டுப் பாடியுள்ளனர்.

‘புலனைந்தும் பொறிகவங்கி நெறிமயங்கி யறிவழிந்திட்டைம்மேலுந்து அவமந்த போதாக அஞ்சேலென் றருள் செய்வான் அமருங்கோயில்’ (சம்பந்தர்; திருவையாறு; 1) எனச் சம்பந்தர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘புலன்கள் திகைப்பீக்க யானுந் திகைத்திங்கோர் பொய் நெறிக்கே விலங்குகின்றேனை விடுதிகண்டாய்.....’ (மணிவாசகர்: நீத்தல் வின்னைப்பம்; 28) மனிதன் உள்ளத்தூய்மைக்கு புலனடக்கம் வேண்டும். அதை வழிபாடு தரவல்லது.

செய்யாயுயர் புலோவிப்பதி சேருந்தனி மணியே
பொய்யாழல் கதிலேயுழல் புன்னைமத்துயர் தீர்த்தே
யையாவெனை யுன்றாமரை யடிக்கிழமர் வித்தே
யுய்யும்படி கொள்ளுங்கட னுஞ்சேயொரு முதலே.

(81)

சீ. மொ. வி. உ.

செய்யாய் - சிவந்த மேனியை உடையவனே
உயர் புலோவிப் பதி - சிறந்த புலோவி நகரின் கோயிலிலே
சேரும் தனி மணியே - அமர்ந்திருக்கின்ற தனித்துவமுடைய மணியே
பொய்யாம் உலகு அதிலே - பொய்மையான உலகத்திலே
உழல் - (பிறந்து) வருந்துகின்ற
புன்னைமத் துயர் தீர்த்தே - இழவான துபை நிலையை நீக்கி
ஜூயா - ஜூயனே
எனை உன் - என்னை உன்னுடைய
தாமரை அடிக் கீழ் - தாமரை போன்ற தாழ்களின் கீழ்
அமர்வித்தே - (என்றும்) இருக்கப் பணித்து
யுய்யும்படி கொள்ளுங் - என்னை உய்ய வைத்து ஆட்கொள்ளுங்
கடன் உனதே - கடமை உன்னுடையதே
ஒரு முதலே - (எல்லாவற்றிற்கும்) ஒரு தொடக்கமாக விளங்கும் இறைவனே.

சி. நி. ரு.

பதி - வடசொல். இறைவன் கோல அழகின் செம்மை. மணி போவ
ஒளி வீசி நிற்றல். பொய்யான உலகம் என்ற கருத்து மனித உடல்
நிலையின்மையைச் சுட்டுவது. எனவே இறைவனடிக் கீழ் அமர என்னால். இந்த நிலை உலகியல் வாழ்க்கைபற்றிய தெளிவு பெற்றவர்க்கே
ஏற்படும். உலக வாழ்வியலில் ஏற்படுந்துள்பங்களை வென்றும் ஆற்ற
வின்மை புலப்படுத்தல். இன்னும் அடியாளர் ஆட்கொள்ளும் கடன்
இறைவன் செய்ய வேண்டியது என இறைவனையும் மனித இயல்பு
நிலையிலே வைத்துக் கூறல். எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனே தொடக்க
மாக இருப்பதால் எல்லாவற்றையும் வழிப்படுத்துகின்ற கடனும் அவனுடை
யதே என விளக்கல். 'இறைவனோடு இணைதல்' என்பது உலக வாழ்க்
கையின் முடிவு என என்னுதல். ஆனால் அது மனித ஆற்றலுக்கு மேற்
பட்டது என்பதையும் உணர்ந்திருத்தல்.

- 11

முதலைக்குறு மிடர்தீர்த்தருண் முன்னோன் பணியமதை
குதலைக்கனி மொழியாளோரு கூறன்றன மந்தி
கதலிக்கனி மிகவுண்டிடு கடிகாமலி புலோலி
முதலைச்சிறு போதாயினு முன்னீர்துயர் போமே.

(82)

சௌ. போ. வி. உ.

முதலைக்கு உறும் இடர் - முதலையால் வந்த துன்பம்
தீர்த்து அருள் - தீர்த்து அருள் செய்தவரை
முன்னோன் பணி அழுதை - எம் முன்னடியான் பணிந்து வணங்கிய
அழுதம் போன்றவனை
குதலைக் கனி மொழியாள் - இளங்குழந்தை போன்ற இவிமையாகப்
பேசும் மொழியுடைய உழையாள்
ஒரு கூறன் தன்னை - ஒரு பாகமாக அமர்ந்திருப்பவனை
மந்தி - குரங்கு
கதலிக்கனி மிக உண்டிடு - வாழைப் பழங்களை மிகுதியாக உண்கின்ற
கடி கா மலி - நறுமணைம் நிறைந்த பொழில்கள் நிறைந்த
புலோலி முதலை - புலோலியில் (அமைந்த கோயிலில் உறையும்) முதல்வனை
சிறு போதாயினும் - சிறு பொழுதாயினும்
உன்னீர் - நினையுங்கள்
துயர் போமே - (உங்கள்) துன்பங்கள் தீர்ந்துவிடும்.

சி. நி. கு.

கதலி - வடசொல். முதலையால் வந்த துன்பம் தீர்த்த இறைவன்.
சந்தரர் வரலாற்றில் 'இச்செய்தி 'காரைக்கான் முதலையைப் பிள்ளை
தரச் செல்லு காலனையே' என அவிநாசி அப்பனைச் சந்தரர். பாடிய
பாடலடி இதற்குச் சான்று. சந்தரர் 'எற்றாள் மறக்கேன் எழுமைக்கும்
எம்பெருமானையே..... பற்றாக வாழ்வேன் பசுபதியே' எனப்பாடிய
பதிகமுதற் பாடல் புலோலி இறைவன் பசுபதியையே குறித்தது. இறைவன்
கோல அழகிலே உழையொரு கூறாய் இருக்கும் தோற்றும் காணல். சந்தரர்
பாடிய திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி என்னும் தலம் கொங்கு நாட்டில்
உள்ளது. இறைவன் பெயர் - அவிநாசியப்பர். இறைவி பெயர் - பெருங்
கருணைநாயகி. தனக்கு முன்னே வாழ்ந்த நாயன்மார்களின் பாடல்களின்
ஊடாக இறைவழிபாட்டின் சிறப்பை நன்குணர்ந்திருத்தல்.

போமேயிட ருளயாவுமெம் புனிதன்புரி சடையோன்
பாமாலைகள் பலவும்புனை பாதன்வளர் புலோலிக்
கோமானொரு விடையானுயர் கொன்றைத் தொடைமுடியா
ஞாமாற்றுள் வானேயென நினையும் பொழு தத்தே.

(83)

சொ. பொ. வி. உ.

போமே - போய்விடுமே
இடர் உள யாவும் - தடைகளாக உள்ளவை யாவும்
எம் புனிதன் - எமது தூய்மையான இறைவன்
புரிசடையோன் - திரண்டு சுருண்ட சடையையுடையவன்
பாமாலைகள் - பாடல்களான சொல் மாலைகள்
பலவும் புனை பாதன் - பலவற்றையும் பொருந்திய தாள்களையுடைய
இறைவன்
வளர்புலோலிக் கோமான் - வளம் நிறைந்த புலோலிக் கோயிலில் (அமர்ந்திருக்கும்) கடவுள்
ஒரு விடையான் - ஒரு விடையை ஊர்தியாக உடையவன்
உயர் கொன்றை - உயர்ந்த கொன்றை(யினது)
தொடை முடியான் - (மலர்களால்) தொடுக்கப்பட்ட மாலையை முடியிலே
அனிந்தவன்
ஆமாறு அருள்வானே - வேண்டியவாறு அருள் செய்வானே
என நினையும் - என்று நினைக்கின்ற
பொழுது அத்தே - பொழுதில் அந்த இடத்திலேயே.

கி. நி. கு.

புனிதன், பாதன் - வடசொற்கள். இறைவன் கோல் அழகில் சடையின் தோற்றம் - கொன்றை மாலை அனிந்த கோலம். கொன்றையலர் சிவனுக்குச் சிறப்பாகச் சூட்டும் மலர். புலோலிக் கோயிலைச் சூழக் கொன்றை மரங்கள் வளர்ந்திருந்தமையால் மலர் வளம் பெற்றிருந்தது. இறைவன் மீது பாடல்கள் பாடுவதை ‘பாமாலை புனைதல்’ எனக் குறிப்பிடல். அப்பாமாலைகள் அவன் தாள்களுக்குச் சூட்டப்படும். ஒரு விடை ஊர்தியாகக் கொண்டிருக்கும் சிறப்புநிலை. ‘கோமான்’ இச் சொல் மக்களை ஆளும் மானிட அரசனையும் குறிப்பது. அகில உலக ஆள்கின்ற இறைவனுக்கே இயல்பானது. நினைக்கும் போது அந்த இடத்தில் வந்து வினை தீர்ப்பவன். இதனால் மானிட அரசனைவிடத் தன்னடியார் மீது எல்லையற்ற அன்பு கொண்டவன்.

தத்தைக்குல இசையொடுமின் நமிழ்மாமறை பாட
வெத்திக்கினு மிசைமேவிடு மடியார்கள் மல்கச்
சித்தத்துறு மன்போடுபு லோவிப்பதி சேரும்
முத்திக்கொரு முதலேயினி யுணக்கேபரம் யானே.

(84)

சௌ. பொ. வி. உ.

தத்தைக்குலம் - முத்த பெண்களின் கூட்டம்
இசையொடு - இசையோடு
இன்தமிழ் - இனியதமிழ்
மாமறை பாட - பெரிய அருட்செயல்களைப் பாட
எத்திக்கினுமே - எல்லாப் பக்கங்களிலுமே
இசை மேவிடும் - இசையொலி பொருந்தி நிற்கும்
அடியார்கள் மல்க - அடியவர்கள் நிறைய
சித்தத்து உறும் அன்போடு - உள்ளங் களிந்த அன்போடு
புலோவிப் பதி சேரும் - புலோவி என்னும் நகரிலுள்ள கோவிலில் சேருகின்ற
முத்திக்கு ஒரு முதலே - வீட்டின்பத்தை அருள் வல்ல எல்லாவற்றிற்கும்
தொடக்கமானவனே
உணக்கே பரம் யானே - உண்ணயே சார்ந்திருப்பேன் நானே.

சி. நி. கு.

சித்தம், முத்தி - வடசொற்கள். தத்தைக்குலம் - தத்தை என்ற சொல் தமிழ்ச் சொல் எனக் கொள்வதே பொருத்தம். கிளி எனக் கொள்ளின் பாடற் பொருள் அமைதி சிறைவு பெறும், இன்தமிழ்மாமறை - தேவாரங்களைக் குறிப்பது. நால்வர் பாடல்களை முதிய பெண்கள் இசையோடு புலோவிக் கோவிலிற் பாடுகின்ற வழக்கம் இருந்திருக்க வேண்டும், வழிபாட்டில் இசை இணைந்திருந்த நிலை காட்டல். இசையோடு பாடல்களைப் பெண்கள் சேர்ந்து பாடிய நிலை. தமிழ் மறை - 'பன்னு தமிழ் மறையாம் பதிகம் பாடி' (பெரிய புராணம், திருஞான: 319) இறைவன் புகழை இசையோடு பாடக் கேட்டமையும் பசுபதீஸ்வரர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி பாடத் தூண்டுகோலாயிருந்திருக்கலாம். பாறாத்தையின் வழிபாட்டு நடை முறையில் இசையோடு பாடுவதும் அடங்கியிருந்திருக்கவேண்டும். முத்தியை அருள் வல்ல இறைவனையே சார்ந்திருக்கும் எண்ணம். இதனால் கோவில் வழிபாட்டிலே நாட்டம்.

ஆனென்பதை யுயர்வாகன் மாக்குந்தனிப் பரனே
மானுந்திய கையாய்வளர் புலோவிப்பதி வாழ்வே
நானென்பது மெனதென்பது மகன்றேயினி யானுன்
நூனந்தவீர் பொலஞ்சேவடி யுறவேயருள் வாயே.

(83)

சௌ. பொ. வி. ட.

ஆன் என்பதை - எருதை உயர் வாகனம் ஆக்கும் - ஒப்பற்ற வார்த்தியாகக் கொள்ளும்
தனிப் பரனே - தனித்துவமான பேராற்றல் படைத்தவனே
மான் உந்திய கையாய் - (தனி) மான் பாய்கின்ற கையையுடையவனே
வளர் புலோவிப் பதி - நிறைந்த (வளம்பெற்ற) புலோவி நகரத்துக்
கோவிலிலே
வாழ்வே - நிலையாக வாழ்கின்றவனே
நான் என்பது - நான் என்னும் செருக்கும்
எனது என்பதும் - என்னுடையது என்னும் உரிமையுணர்வும்
அகன்றே - (முற்றாக) அகலப் பெற்று
இனி யான் உன் - இனிமேல் நான் உன்னுடைய
ஊனம் தவீர் - குறைவு அற்ற
பொலம் சேவடி - பொன் போன்ற சிவந்த தாள்களை
உறவே அருள்வாயே - (வந்து) சேர்ந்திடவே அருள் செய்ய வேண்டுகிறேன்.

சி. தி. கு.

வாகனம் - வடசொல். இறைவன் விடையேறி வரும் கோலம். பகவையும்
மானையும் தன்னோடு இணைத்திருக்கும் பண்டு கூறல். நான், எனது
என்ற இரு தீய கருத்துக்களையும் நீக்க எண்ணல். ‘நான்’ என்னும் அபி
மானம் அகங்காரம் என்பதும். எனது என்பது மமகாரம் - மமதை.
மனிதக் குணங்களில் செருக்கும். உரிமை உணர்வும் மற்றவர்களை வருத்த
துணை நிற்பவை. இறைவன் தாள்களைப் பற்றி எண்ணுவதற்குத்
தடையாய் இருப்பவை. எனவே இவ்விரு குணங்களையும் மனிதன் இறை
வன் அருள்சேர வேண்டும். இறைவனுடைய கோலங்காண்பதால் மட்டும்
இவ்வணர்வுகளின் வளி குறையாது.

அருளேதரு வாயென்றால் அடியார்கணம் போற்றத்
தெருளாலவர் மயலைக்கடி தெய்வத் திருமணியே
சிருளார்கொடு வினையேகெடுத் தின்றேயென யாள்வாய்
திருவேமலி புலோவித்தனி நகரத்தமர் தேனே.

(86)

சௌ. பொ. வி. ட.

அருளே தருவாய் என்று - (நீ எல்லோருக்கும் உன்னுடைய) திருவருளை
உறுதியாகத் தருவாய் என்று
நல் அடியார் கணம் போற்ற - நல்ல அடியார்கள் கூட்டம் (உன்னைப்)
போற்றி வழிபட.

தெருளால் - அறிவின் தெளிவால்
அவர் மயலைக் கடி - அவர்களுடைய மயக்கத்தைப் போக்கும்
தெய்வத் திருமணியே - தெய்வமாகிய அழகிய மணியே
இருள் ஆர் கொடு வினை - இருள் நிறைந்தகொடிய தொழில்களை
கெடுத்து - அழித்து
இன்றே எனை ஆள்வாய் - இன்றே என்னை ஆட்கொண்டருள வேண்டும்
திருவே மலி புலோன் - செல்வம் நிறைந்த (புலோனி என்னும்)
தனி நகரத்து - தனிச் சிறப்புடைய நகரத்திலுள்ள
அமர் தேனே - (கோயிலிலே) வீற்றிருக்கும் தேன் போன்ற இனிமை
உணர்வு தருபவனே.

சி. நி. கு.

கணம் - வடசொல். இறைவன் அறிவாற்றல் அடியார் மயக்கம் போக்குவது. வழிபாட்டால் அடியார் உன்னை அறிவர். கொடுவினை. மனிதன் தொழிற்பாடு கொடியதென்பதை உணர்த்தல். நல்வழியார் - இறைவனை உணர்ந்த அடியார். அவரே இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடுவர். தன்னை உடனடியாக ஆட்கொள்ள வேண்டல். உலக வாழ்க்கையை வெறுப்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

“இன்றெனக் கருளி இருள் கடிந் துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே.....” என மணிவாசகர் (கோயிற்றி
ருப்பதிகம்:7)தன் உணர்வு காட்டுவார். இறைவன் என்ற தெளிவு உள்ளத்
தில் ஏற்பட்டால் உலகவாழ்க்கை துன்பமாகிவிடும்.

தேனேநுகர் வண்டின்கணஞ் செறியும் மலர்ச் சோலைக்
கானே கமழ் புலோவிச்சிவன் கருணைக்கொரு மட்டோ
தானேயொரு தாயாய்முன மகவின் றயர் தீர்த்தா
னேனோரையு மிகழ்வானலன் செல்வீரவனிடமே.

(87)

சொ. பொ. வி. உ.

தேன் நுகர் - (பூத்களிலிருந்து) தேனை உறிஞ்சுகின்ற
வண்டின் கணம் செறியும் - வண்டுக் கூட்டம் நெருங்கும்
மலர்ச் சோலை - மலர்வகைகளால் நிறைந்த பூங்கா (எங்கும்)
கானே கமழ் - நறுமணம் கமழ்கின்ற
புலோவிச் சிவன் - புலோவி கோவிலில் வீற்றிருக்கும் சிவனுடைய
கருணைக்கு ஒரு மட்டோ - கொடைத்திறத்துக்கு ஒரு அளவுண்டோ
தானே ஒரு தாயாய் - தானே ஒரு தாயாக (உருமாறி வந்து)
மகவின் துயர் தீர்த்தான் - பெண்ணொருத்தியின் துண்பத்தை உடன்
நின்று உதவி தீர்த்து வைத்தவன்
ரனோரையும் - (தன்னை வணங்காத) பிறரையும்
இகழ்வான் அல்லன் - இகழ்ந்து கைவிடும் தன்மையன் அல்லன்
செல்வீர் அவன் இடமே - (எனவே) நீங்கள் எல்லோரும் சென்று அவன்
உறையும் கோவிலிலே வாழிபாடு செய்யுங்கள்.

சி. நி. கு.

கணம், கருணை - வடசொற்கள், இறைவன், மகப்பேற்றுக் காலத்தில் தாய் வராமையால் வருந்திய பெண்ணிடம் அவளது தாய்வடிவில் சௌறு மகப் பேற்றுக்கு உதவியதை செல்வந்தி புராணம் கூறுகிறது. நிருச்சிராப்பள்ளியில் கோவில் கொண்டிருக்கும் சிவனுக்குத் தாயுமானவர் எந்ற பெயர் வழங்கப்படுகிறது. எல்லோரையும் வெறுபாடு நோக்காது ஆட்கொள்ளும் இறைவனை எல்லோரும் சென்று வழிபடத்தூண்டும்தல் சம்பந்தரது பதிகங் களிலும் வழிபாட்டைத்தூண்டும் பண்பு உண்டு.

‘‘கீழாயின துன்ப வெள்ளக் கடல்தள்ளி உள்ளுறப் போய்
வீழா திருந்தின்பம் வேண்டுமென்பீர் விரவுவார் புரங்கள்
பழா யிடக் கண்டனென் தொளன் பைம் பொற்கழலே
தழாதிறைஞ்சிப் பணிந்து பன் னாஞ்ச் தலை நின்மினே’’
(திருவிரட்டைமணிமாலை: 9)

எனக் காரைக்காலழுமையார் காட்டிய இறைவழிபாடு தொடர்தல்.

மேதாவிகள் பலரும்புகழ் புலோவிப்பதி மேவும்
கோதேதுமில் குணத்தாய்முனஞ் செருப்பாலுதை கொண்ட
தாதார்மலர்ச் சடையாயுன தாளே பணிகின்ற
வாதாரம் அடியேணைய மாட்கொண்டருணீயே.

(88)

ஓ. பெ. வி. உ.

மேதாவிகள் பலரும் புகழ் - அறிவிற் சிறந்தோர் (எல்லோரும்) புகழ்ந்து
பேசுகின்ற

புலோவிப்பதி மேவும் - புலோவி என்னும் நகரிலே விரும்பி வந்து உறை
கின்ற

கோது ஏதும் இல் குணத்தாய் - குற்றம் ஒன்றும் இல்லாத அருட்குணங்
களின் இருப்பிடம் ஆலவனே

முஸம் செருப்பால் உதை கொண்ட - முஸனே காற் செருப்பால் (கண்ணப்ப
விடம்) உதையையும் ஏற்றுக்கொண்ட

தாது ஆர் மலர்ச் சடையாய் - பூந்தாது நிறைந்த மலர்களால் ஆனமாலை
குடப்பட்ட சடையுடையவனே

உனதாளே பணிகின்ற - உன்னுடைய தாள்களையே பணிந்து வணங்கு
கின்ற

ஆதாரம் இல் அடியேணையும் - பற்றுக்கோடு (ஒன்றும்) இல்லாத அடியவ
ஊகிய என்னையும்

ஆட்கொண்டு அருள் நீயே - ஆட்கொண்டு அருள் செய்ய வேண்டும் நீயே.

ந. த. . க.

மேதாவிகள், பதி, குணம், தாது, ஆதாரம் - வடசொற்கள். புலோவியில்
கல்வியாளர் பலர் வாழ்ந்திருந்தனர். வடமராட்சியின் கல்விப் பாரம்பரி
பரியத்தில் புலோவிநகர் புகழ்பெற்றிருந்ததைக் குறிப்பிடல். தன்க்குப் பற்
றுக் கோடு இல்லையென்று. குடும்பவாழ்வுத் தொடர்புகளை நீக்கிய நிலை.
பசுப்திஸ்வரர் தாளையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு வழிபட்ட நிலை,
கண்ணப்பன் காற்செருப்பால் உதையுண்டமை முன்னரும் குறிப்பிடல்.
உலகத்துப் பார்வையில் செருப்பால் உதைத்தல் இழிநிலை. ஆனால்
இறைவன் கண்ணப்பன் செயலை ஏற்றமை இவருக்கு வியப்பாகவே உள்ளது.

ஒடாமலர் மாலைத்திரு முடியாயுண் இசையாற்
பாடாதவ ரெடுத்தேயுழல் பவமும்மொரு பவமோ
கோடார் தரு மதுவின்றிரன் குலையக்குதி வாளை
மாடேதிகழ் வயலேசெறி புலோவிப்பதி வாழ்வே-

(89)

சௌ. பொ. வி. உ.

எடு ஆர் மலர் மாலைத்திருமுடியாய் - இதழ்கள் நிறைந்த மலர்களால் ஆர்
மாலையைச் சூடிய திருமுடியை
உடையவனே

உணை இசையால் பாடாதவர் - உன் அருள் திறத்தைப் பண்சேர்த்து
பாடாதவர்கள்
எடுத்தே உழல் பவமும் - (இங்கு) பிறப்பு என எடுத்து வந்து துன்புறு
கின்ற

ஒரு பவமோ - ஒரு (மனிதப்) பிறப்பாகுமோ
கோடு ஆர் தரு - மரக்கொம்பர்களிலே நிறைந்திருக்கின்ற
மதுவின் திரள் - தேனது திரட்சி
குலையக் குதி - குலையும்படி குதித்துப் பாய்கின்ற
வாளை - (பெரிய) வாளை மீன்
மாடே திகழ் வயல் செறி - பக்கத்திலே விளங்கும் வயல்கள் அடாந்த
புலோவிப்பதி வாழ்வே - புலோவி நகரத்துக் கோயிலிலே விரும்பி வந்து
உறைபவனே.

சி. நி. கு.

பவம், மது, பதி, -வடசொற்கள். நகர் வளம் சுட்டல். வயலின் செறிவு.
நீர் வளம். வாளை மீன் பாஷம் காட்சி. இன்றைய கோயிற் குழல் நோக்
கிண் இது பொய்யுரை போலிருக்கும். ஆனால் அரை நூற்றாண்டு காலத்
திற்கு முன்னர் நகரவளம் இருந்த நிலையே சுட்டல். இசையால் இறைவ
னைப் பாடுவதே பிறப்பின் பெரும் பயன் எனல். நால்வர் பாடல்களின்
இசைப்பண்பால் பெரிதும் கவரப்பட்டமை புலப்படுகிறது. வழிபாட்டில் இசை
பேணப்படவேண்டு மென்ற விருப்பு. இறைவன் கோல அழகில் மலர்மாலை
அணிந்த திருமுடியின் அழகைச் சிறப்பாய்க் குறிப்பிடல் சிவலுக்கே தனித்
துவமான அழகுத் தோற்றம் அதுவென்பதை உணர்த்தல்.

வேயாளிக்க பாடுந்திரு மாலோன்முனை வேண்ட வீயாதநல் வருளேதரும் விரையார்கழல் காட்டுந தாயேநிக ரளியாயொரு தமியேணையு மாள்வாய் மாயாதநல் வளமேசெறி புலோவிப்பதி வாழ்வே (90)

ବିଜ୍ଞାନ ପତ୍ର

வேயால் இசு-முங்கில் குழனினாலே இசை எழுப்பி
பாடும் மாலோன் - பாடுகின்ற திருமால்
முனை வேண்ட - முன்னே (உள்ளே) வேண்டிய போது
வீயாத நல் அருளே தரும் - குறையாத நல்லருளை அவருக்கு வழங்கிய
விரையார் கழல் - நறுமணம் நிறைந்த தாள்
காட்டுந் தாயே - (தூக்கிய நடன நிலையில் அன்றை காட்டுகின்ற
தாய்

கி. நி. க.

திருமாலுக்கு சக்கரம் அருளியமை. விஷ்ணு புராணம் கூறும் வரலாறு. தோல்வியில்லா வெற்றியை வேண்டிய மாலுக்கு அருள் செய்தமை. சிவன் அன்பு நிலையைத் தாயான்புக்கு ஓப்பிடல். ‘தாயாய் முலையைத் தருவானே’ என மணிவாசகர் திருவாசகத்தில் (ஆனந்தமாலை:5) குறிப்பிடுகிறார்.

‘தாயுநியே தந்தைநியே சங்கரனே யடியேன் ஆயுநின்பால் அன்புசெய்வான் ஆதரிக்கின் ரதுள்ளம் ஆயமாய காயந்தன்னுள் ஜவர் நின்றொன் ரலொட்டார் மாயமேயென் ரஞ்சுகின்றேன் வலிவலமே யவனே’ எனக் சம்மந்தர் (திருவலிவலம்:7) பாடியுள்ளார். இறைவன் தூக்கிய திருவடிச் சிறப்புக் கூறல். ‘நான்ற மலர்ப்பதம்’ எனக் கூறுவர்.

பதியென்ற தொண்டர் பவமென்ற துன்பமாக வாய்க்கால சாலை மாறியிருக்கும் கெடுக்கு மருளார்
கதியென்ற தொன்றை நிதியென்ன நல்கு கடவுட் புலோலி நகரார்
நதியென்று மாதோர் சடைமீதனிந்த நலனால் விளங்கு முருவார்
மதியென்ப தின்றி யலைகின்ற வெற்கு மதியே யளிப்பாரினியே.

(91)

சொ. பொ. வி. 2.

பதி என்ற தொண்டர் - (இதுவே நாம் வழிபடும்) கோயில் என்று வழிபடும் அடியாருட்டைய
பவம் என்ற துன்பம் - பிறப்பு என்னும் துன்பத்தை
மதியக் கெடுக்கும் அருளார் - முற்றாக நீங்கும்படி அறியச் செய்யும் அருள் உடையவர்
கதி என்ற ஒன்றை - அடைக்கலம் என்னும் - (ஓப்பந்த) ஒன்றை
நிதி என்ன நல்கும் கடவுள் - (பெரும்) செல்வம் என சயும் கடவுள்
புலோலி நகரார் - புலோலி யென்னும் நகரத்துக் கோயிலில் உறைபவர்
நதி என்று மாது ஓர் - நதியென்னும் கங்கையாகி ஒரு பெண்ணை
சடைமீது அணிந்து - (தனது) சடையின் மேலே அணிந்த
நலனால் விளங்கும் உருவார் - அழகிய தோற்ற முடைய வடிவுடையவர்
மதி என்பது இன்றி - அறிவு என்பது இல்லாமல்
அலைகின்ற ஏற்கு - அலைந்து திரியும் எனக்கு
மதியே அளிப்பார் இனியே - (நல்) அறிவையே தந்தருள்வார் இனியே.

சி. நி. கு.

பதி, பவம், கதி, நிதி, நதி, மதி - வட சொற்கள். கோயில் வழிபாட்டைச் சிறப்பித்தல். இறைவன் கோல அழகில் கங்கை தாங்கிய சடையைச் சுட்டல்.
இது தனித்துவமான தோற்றம். இறை வழிபாட்டால் எல்லாவற்றையும் உணர்ந்த நிலை. தன் அறிவின்மை கூறல். இறைவன் நல்லறிவை நல்குவான் என நம்பியிருத்தல்.

“அறிவி ஸாதவெனப்புகுந் தாண்டுகோண்
டறிவதை யருளிமேல்
நெறியே ஸாம்புல மாக்கிய எந்தெனை...” என மணிவாசகர்
(திருச்சதகம்: 32) பாடியதை நன்கு தெளிந்திருக்கும் நிலை.

இனிதான் ஞான முதலான யாவு
மெளிதர் யளிப்ப ரீமயப்
பளிமால் வரைக்கு முதலான தேவி
பாகத் தமர்ந்த உருவாய்க்
கனிவான் காட்சி யடியர்க் களிப்பார்
கவினார் புலோலி நகரிற்
றனியாய் விளங்கு மொளியான் சச்சி
தானந்த மான வரனே.

(92)

சௌ. பொ. வி. உ.

இனிதான் ஞானம் முதலான யாவும் - இனிய அறிவான செயற்பாடு
முதலான (எமக்கு வேண்டியவை) எல்லாவற்றையும்
எளிதாய் அளிப்பார் - மிக எளிதாக (எல்லோருக்கும்) அளிப்பார்
இமய பளி மால் வரைக்கு - இமயம் என்னும் பளி படர்ந்த பெரிய
மலைத் தொடருக்கு
முதலான தேவி - முதல்வியான உடை
பாகத்து அமர்ந்த உருவாய் - ஒரு பாகத்திலே பொருந்த அமர்ந்திருக்கும்
தோற்றம் (ஆகிய)
கனிவான் காட்சி அடியார்க்கு அளிப்பார் - (கண்களுக்கு) கனிவாகத்
தோன்றும் காட்சியைக்
கொடுப்பார்
கவின் ஆர் புலோலி நகரில் - அழகு நிறைந்த புலோலி நகரிலுள்ள
கோயிலிலே
தனியாய் விளங்கும் ஒளியர்ன் - தனித்துவமாய்த் தோன்றும் ஒளியான
சச்சிதானந்த மான வரனே - உண்மை, அறிவு, ஆனந்தம் என்னும் முக்
குணங்களையடைய கொடையிற் சிறந்தவனே

கி. நி. கு.

ஞானம், தேவி, சச்சிதானந்தம் - வட்சொற்கள். இயயமலையரசன்
மகளான உடை, மலைச் சிறப்பு. அர்த்தநாரியான கோல அழகு சுட்டல்,
இக்கோலம் கண்களில் கனிவை ஏற்படுத்தும். இக்கோல அழகுடன் வீற்றி
நுப்பதால் கோவிலும் அழகு பெறல். இறைவன் முக்குணங்களை அர்த்த
நாரியான வடிவிலே காணல். உண்மை, அறிவு இரண்டும் இருப்பின்
மனித வாழ்வும் மதிழ்வாய் இருக்கும். வழிபாட்டால் இதனை உணர்ந்த
நிலை. இறைவன் மகிழ்வான கோலத்தால் பெற்ற விளக்கம்.

அரன்ற பித்தர் கடன்னசை யண்ட
கறையார் மிடற்றியெழுகார்
புரமென்ப தட்ட பரனென்ற நித்தர்
பொலிகின்ற கோயில் வளர்மா
மரனின்ற சோலை மயிலாட வண்டு
மதுவுண்டு பாட மகிழ்வால்
வருகின்ற தொண்டர் புளகாங்கிதத்தின்
மலியும் புலோலி நகரே.

(93)

செ. போ. வி. உ.

அரன் என்ற பித்தர் - அரன் எனப் பெயர் கொண்ட பித்தர்
கடல் நஞ்சை உண்ட - பாற்கடலிலே தொன்றிய நஞ்சை உண்ட
(காரணத்தால்)

கறை ஆர் மிடற்றின் அழகார் - கருமை நிறைந்த கழுத்தின் அழகைக்
கெண்டவர்

புரம் என்பது அட்ட - முப் புரங்களை (நெற்றிக் கண்ணால்) எரித்த
பரன் என்ற நித்தர் - பரன் எனப்படும் என்றுமிருப்பவர் (ஆகிய சிவன்)
பொலிகின்ற கோயில் - பொலிவுடன் விளங்கும் கோயிலைச் சூழ
வளர் மா மரம் நின்ற சோலை - வளர்ந்த மா மரங்கள் நிற்கின்ற
சோலையில்

மயிலாட வண்டு மதுவுண்டு பாட - மயில்கள் நடமாட வண்டுகள் (மஸர்த்)
தேணையுண்டு மகிழ்ந்து பாட
மகிழ்வால் வருகின்ற தொண்டர் - மகிழ்ச்சியால் (கோவிலை வழிபட)
வருகின்ற அடியார்கள்
புளகாங்கிதத்தின் மலியும் புலோலி நகரே - மயிர்க் கூச்செறிந்து நிற்கின்ற
காட்சி நிறைந்திருக்கும் புலோலி
நகரமே.

சி. நி. கு.

அரன், பித்தர் புரம், பரன், நித்தர், புளகாங்கிதம் - வட்சொற்கள்.
இறைவன் பெயர்களைச் செயற்பாடுகளுடன் தொடர்புறுத்தி எண்ணால்.
கரிய கண்டம் இறைவனின் அழகான தோற்றம் மட்டுமன்றி அடியார்க்கு
அருள் செய்த நிலை காட்டும் கோலமாகவும் விளங்குகிறது. கோயிற்
குழல் அழகும் வளமும் ஈட்டல். சம்பந்தர் பாடல்களின் இயற்கை நிலை
யோடு ஒத்திருத்தல். கோவில் வழிபாட்டைப் பரப்பக் கோவிற் சூழலை
அழகுபடுத்தல். அப்பரின் உழவாரத் தொண்டால் கோயிற் சூழல் அழகு
படுத்தப்பட்டமை.

நகமே யுரித்து நகமே வளைத்து
 நகமே யணிந்த நகனாய்
 சகமே யிசைக்கும் எழிலார் புலோவி
 நகரார் தவத்தின் அரசே
 யகமே புகுந்தெ னறிவே விளக்கி
 யடியேனு முய்ய நினது
 தகவார் பதத்தி னருளே யளித்தி
 தனியான ஞான சிவனே.

(94)

கொ. பொ. வி. 2.

நகமே உரித்து நகமே வளைத்து - யாணையின் தோலை உரித்து
 மேருமலையை வளைத்து
 நகமே அணிந்து நகனாய் - பாம்பை அணிந்து பித்தனாய்
 சகமே இசைக்கும் - உலகமெல்லாம் புகழ்ந்துபேசும்
 எழில் ஆர் புலோவி - அழகு நிறைந்த புலோவி
 நகரார் தவத்தின் அரசே - நகரத்திலே உறையும் தவங்களையெல்லாம்
 ஆனும் அரசனே
 அகமே புகுந்து என் அறிவே விளக்கி - என் உள்ளத்தினுள்ளே புகுந்து
 என் அறிவைத் தெளியச் செய்து
 அடியேனும் உய்ய நினது - அடியாளாகிய நானும் உய்வடையும் வண்ணம்
 உன்னுடைய
 தகவ ஆர் பதத்தின் அருளே அளித்தி - தகைமை நிறைந்த தாள்களைச்
 சேரும் அருளைத் தகுவாயே
 தனியான ஞான சிவனே - தனித்துவமான அறிவார்ந்த செயற்பாடுகள்
 உடைய சிவனே.

கி. நி. 5.

சகம், தவம், பதம், ஞான - வடசொற்கள். இப்பாடவில் ‘நகம்’ என்ற சொற்பயன்பாடு கவனத்திற்குரியது. ‘நகம் அணிந்த’ என்னும் தொடரில் நாகம் என்றிருக்கவேண்டும். முதலிட நகமே யுரித்து’ என்பதும் ‘நாகம்’ என்றுமைய வேண்டும். எதுகை நிலையால் நாகம் - நகமாயிற்று. இறைவன் அஞ்செயல்களை எண்ணிற்கும் நிலை. வழிபாட்டால் அறிவில் தெளிவு ஏற்பட்டுமை சுட்டல். ‘ஞானசிவன்’ சிவனை முழுமையாக முழுமையாக உணர்ந்ததை விளக்கி நிற்றல்.

சிவகாம வல்லி யொருபாக மேவு

திருநீல கண்டர் மகிழ்வாற்

நவமே சிறக்கு முருவான தொண்டர்

தம்மோடு வாழு நசையா

நவமாய் விளங்கு நலமார் புலோவி

நகரத்தை நாஞு நினைவார்

சிவஞான மென்னு மழுதே பயின்று

திருமிக்கு வாழ்வ ரினிதே.

(95)

சொ. பொ. வி. உ.

சிவகாமவல்லி ஒரு பரகம் மேவும் - சிவகாமவல்லி ஒரு பக்கம் பொருந்தியிருக்க திருநீலகண்டர் மகிழ்வால் - திருநீலகண்டர் மனமகிழ்ந்திருக்க

தவமே சிறக்கும் உருவான தொண்டர் - தவத்தையே சிறப்பாக நினையும் உருவையுடைய அடியார்

தம்மோடு வாழும் நசையால் - கூட்டத்தோடு வாழுகின்ற பெரு விருப்பி எாலே

நவமாய் விளங்கும் நலம் ஆர் புலோவி - புதுமையாய் விளங்குகின்ற புலோவி (யென்னும்)

நகரத்தை நாஞும் நினைவார் - நகரத்தை எந்நாஞும் நினைக்கின்றவர் சிவஞானம் என்னும் அழுதே பயின்று - சிவஞானமாகிய அழுதம் பற்றிய பயிற்சியைப் பெற்று

திருமிக்கு வாழ்வார் இனிதே - செல்வங்கள் மிகப் பெற்று (வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றையும் பெற்று) இனிது வாழ்வார்.

சி. நி. கு.

சிலகாமவல்லி, திருநீலகண்டர், தவம், நவம், சிவஞானம் - வடசோற்கள் சிவகாமவல்லி - உழையின் பெயர். புலோவிக் கோயிலின் சிறப்பை தொண்டர் பெருமையால் உயர்த்திக் கூறல். தன்னை நினைந்து வழிபடும் அடியார் கூட்டத்திலே இறைவனும் விரும்பி வந்து உறைவான். பிறரையும் புலோவியை வந்து வழிபட ஆற்றுப்படுத்தல். தான் உணர்ந்த இறையருளை எல்லோரும் உணர்ந்து இன்புறவேண்டும் என்ற நினைப்பு. உலகவாழ்க்கை நலம்பெற வழிபாடு இன்றியமையாதது என்பதைக் கூறல்.

வாழ்வார் இயற்கை மருவார் புலோலி
 நகரீசர் கோயில் வலமாய்ச்
 குழ்வார் ரவர்க்கு மினிதான் தொண்டு
 துணையார் ரிழூத்த நரகில்
 வீழ்வார் ரியற்கை வினையார் ஒழுள்ளு
 திரிகின்ற வீண ரிடமே
 தாழ்வே புரிந்து தகவே யிழந்து
 தமையே மறந்த செயலே,

(96)

சௌ. போ. வி. ஏ.

வாழ்வார் இயற்கை மருவார் - (என்றும்) வாழ்வார்கள். இயற்கையாக
 இறப்பு நிலையைச் சேரார்
 புலோலி நகர் ஈசர் கோயில் - புலோலி நகரத்துச் சிவன் கோயிலை
 வலமாய்ச் குழ்வார் - வலமாகச் சுற்றிவந்து வழிபாடு செய்யும் அடியவர்
 இனிதான் தொண்டு துணையார் - அவ்வடியார்க்கு இனிய தொண்டுகளைச்
 செய்ய விரைந்து செல்லாதவர்
 அவர்க்கு இழூத்த நரகில் வீழ்வார் - தாமாகத் தேடிய நரகிலே (போய்)
 வீழ்வார்கள்
 இயற்கை - இது இயற்கையானது
 வினையால் உழுள்ளு திரிகின்ற - தமது தொழில்களால் அலைந்து துன்புற்
 றுத் திரிகின்ற
 வீணரிடமே - வீணானவர்களிடம்
 தாழ்வே புரிந்து தகவே இழந்து - தாழ்மையான செயல்களைச் செய்து
 தமது தகைமையையும் இழந்து
 தமையே மறந்த செயலே - தம்மை மறந்து செயற்படுவர்.

கி. தி. கு.

�சர் - வடசொல், வழிபாடு செய்யும் அடியவர்க்குத் தொண்டு செய்தல்
 பற்றிய குறிப்பு, விழாக்காலங்களில் அடியார்க்கு வேண்டியவற்றைச் செய்ய
 ஒரு கூட்டம் தொழிற்படவேண்டும். இதனால் தொண்டு மண்ப்பாங்கு உரு
 வாகும். அது பிறகுக்கு நன்மையைச் செய்யத் தூண்டும். நன்மை செய்
 துவல் நரகும் போகாது தப்பலாம். வழிபாட்டில் பங்கு கொள்ளாதவரை
 வீணர் எனல். யாருக்கும் பயன்படாது வாழ்பவர்.

மறவாமலென்று மடியேனு முன்றன்
 கழலே வணங்கி யினியே
 பிறவாம ஹய் வரமே யளித்தி
 பிரியாது மொய்த்த சடைமே
 னறவார் கடுக்கை மலர்மாலை தன்னை
 யரவென்ன வஞ்சி நனியே
 பிறையே கரக்குமெழிலே பெருத்த
 ஏருவாய் புலோலி யரசே.

(97)

சொ. போ. வி. உ.

மறவாமல் என்றும் - மறக்காமல் எப்போதும்
 அடியேனும் உன்றன் கழலே வணங்கி - அடியவளாகிய நான் உன்னுடைய
 தாள்களை வணங்கி
 இனியே பிறவாமல் - இனிப் பிறவி எடுக்காமல்
 உய்ய வரமே அளித்தி - (உன்னை அடைந்து) உய்வதற்கு (எனக்கு) அருள்
 நல்குவாய்
 பிரியாது மொய்த்த சடை மேல் - என்றும் விலகாது பரந்த சடை மேல்
 (இருக்கும்)
 நறவு ஆர் கடுக்கை மலர் - தேன் நிறைந்த கொன்றை மலர்
 மாலை தன்னை அரவு என அஞ்சி - மாலையைப் பாம்பு என என்னி
 (அதற்கு) அஞ்சி
 நனியே பிறையே கரக்கும் - விரைந்து சென்று (தலையிலுள்ள) பிறைத்
 திங்கள் ஒளிக்கும்
 எழிலே பெருத்த உருவாய் - அழகே பெரிய கோலமாகப்
 புலோலி அரசே - புலோலி நகரத்துக்கு அரசனாய் வீற்றிருப்பவனே.

சி நி. கு.

வரம் - வட்சால். இனிமேல் மனிதப்பிறவியை வேண்டாத நிலை.
 சிவனுடைய கோல அழகில் சடையின் தோற்றம் சுட்டல். புலமையால்
 கற்பனை வளம்- வழிபாட்டைத் தவிர வேறெதையும் வேண்டாத நிலை.
 கடுக்கை - கொன்றை. மலர்கள் வழிபாட்டில் இணைந்த தன்மை சுட்டல்.
 தலைமாலையாகச் சூடியிருக்கும் பண்பு சுட்டல் கோவிலில் மலர்ப்பண்
 பாடு பேணப்பட்டதைச் சுட்டல்.

புலோவிப் பதிக்கு முதலான வீசர்
 பொற்பாத மேத்தி முறையாற்
 குலாவித் துதிக்க வருவீ ருமக்குக்
 குறையாத வின்ப வளனு
 நிலாவிற் சிறக்கு மதியே நிகர்ந்த
 மதியுங் கொடுப்பரினியே
 புலாவிற் றிகழ்ந்த வடலே பெருத்த
 விதியார்க்கு மில்லை யுரனே.

(98)

சௌ. பொ. வி. உ.

புலோவிப் பதிக்கு முதலான சசர் - புலோவி நகரத்திற்கு முதல்வரான
 இறைவன்
 பொற்பாதம் ஏத்தி - பொன்போன்ற பாதங்களைப் பணிந்து வணங்கி
 முறையால் குலாவித் துதிக்க வருவீர் - முறைமைப்படி மகிழ்ந்து பாடி
 வணங்க வருவீர்
 உமக்குக் குறையாத இன்ப வளனும் - உமக்குக் குறைவில்லாத இன்பங்
 களைத் தரும் செல்வத்தையும்
 நிலாவிற் சிறக்கும் மதியே நிகர்த்த - நிலவிலே சிறந்த முழு நிலவினை
 ஒத்த (ஓளியுடைய)
 மதியுங் கொடுப்பார் - அறிவு (ஓளியைத்) தந்தருள்வார்
 இனியே புலாவில் திகழ்ந்த உடலே - இனிமேல் ஊன் திகழ்ந்த எனது உடலே
 பெருத்த விதி யார்க்கும் இல்லை உரனே - பெருத்த விதியின் செயற்பாடு
 களின் தாக்கம் யாருக்குமில்லை
 இது உறுதி.

சி. நி. கு.

சசர், பதி, பாதம், துதிக்க, மதி, விதி - வட சொற்கள். வழிபாட்டினால்
 இறையருள் திண்ணமாகக் கிடைக்கும் என்ற தனது நம்பிக்கையை எல்லோ
 ருக்கும் உணர்த்த எண்ணல். கூட்டுவழிபாட்டின் சிறப்பு நிலை சுட்டல்.
 வழிபாடு நல்லறிவு தரும். உடம்பு பற்றிய பயம் நீங்கும். புலால் உடம்பு
 என உடலை இழித்துக் கூறல்.

‘ஊனுடுத்தி யொன்பது வாசல்வைத்து
 வெள்ளொலும்பு தூணா வுரோம மேய்ந்து’ என அப்பர் (திருத்தாண்டகம்) உடலை இழித்துப் பாடுவர்.

உரனோடு வந்து மலை முந் தெடுத்த
 வொருவன் சிரங்க ஜெரிய
 விரலா ஸமுத்த வவனெந்து பாடு
 மிசையே விழைந்து மகிழ்வால்
 வரனே யளித்த பரனே கறுத்த
 களனே வளைந்த வுடலா
 ரரவே புனைந்த வரனே சிறந்த
 வணியார் புலோவி யரசே.

(99)

சொ. பொ. வி. உ.

உரன் ஒடு வந்து - (மிக்க) வலிமையுடன் வந்து
 மலை முந்தெடுத்த - இமய மலையை முன் தூக்கிய
 ஒருவன் சிரங்கள் நெரிய - - ஒருவனாகிய இராவணனுடைய பத்துத்
 தலைகளும் நெரியும்படி
 விரலால் அழுத்த - நீ உனது காற் பெருவிரலாலே அழுத்த
 அவன் நெந்து பாடும் - அவன் வருந்திப் பாடுகின்ற
 இசையே விழைந்து - இசையைக்கேட்டு விருப்புற்றே
 மகிழ்வால் வரனே அளித்த பரனே - மனம் மகிழ்ந்து நல்ல அருளைக்
 கொடுத்த இறைவனே
 கறுத்த களனே - கருமையான கழுத்ததயுடையவனே
 வளைந்த உடலால் அரவே - இடை வளைத்து உடலைச் சுற்றி பாம்பு
 புனைந்த வரனே - அணித்திருக்கும் பேரருளுடையவனே
 சிறந்த அணி ஆர் புலோவி அரசே - சிறந்த அழுகு நிறைந்த புலோவியின்
 அரசாக விளங்குபவனே.

சி. நி. கு.

சிரம், வரன், களன் - வடசொற்கள். இராவணன் செருக்கினால் இமயமலை
 யைத் தூக்கிய செய்தி. இறைவன் இசையால் மகிழ்பவன். கோவில்
 வழிபாட்டில் இசையின் இன்றியமையாமை சுட்டல். இறைவனை நினை
 ந்து உருகிப் பாடுதல். சம்பந்தர் முதலில் இதை உணர்ந்தவர்.

எறியார் கடல்குழ் இலங்கைக் கோன்றனை
 முறியார் தடக்கை யடர்த்த மூர்த்தி தன்
 குறியார் பண்செய் கோலக்காவையே
 நெறியால் தொழுவார் வினைகள் நீங்குமே. (திருக்கோலக்கா: 8)
 ஓவ்வொரு பதிகத்திலும் இசையால் இராவணன் நறபேறு பெற்றதைக்
 கூறுவார்.

சேவிற் நிகழ்ந்த பெருமா னிவந்த
 திருவார் புலோலி நகரின்
 மேவிச் சிறக்கு மடியார் தமக்கு
 மெய்யான ஞான வரமும்
 பூவிற் பொலிந்த பலபோக வாழ்வு
 மொருங்கே யளிக்க மிசையாற்
 காவிற் கமழ்ந்த நகரத் தியற்கை
 புகழ்கின்ற நாளு மூலகே.

(100)

சொ. பொ. வி. 2.

சேவில் நிகழ்ந்த பெருமான் - இடப ஊர் தியிலே தோன்றும் இறைவன்
 உவந்த திரு ஆர் புலோலி நகரில் - விரும்பி உறையும் அழகு நிறைந்த
 புலோலி நகரில்
 மேவிச் சிறக்கும் அடியார் தமக்கு - பொருந்தி நின்று சிறப்புச் செய்து
 வழிபடும் அடியவர்களுக்கு எல்லாம்
 மெய்யான ஞான வரமும் - மெய்யான அறிவார்ந்த செயற்பாடுகளைச்
 செய்யும் அருளும்
 பூவில் பொலிந்த பல போக வாழ்வும் - பூவைப் போல பொலிந்து தோன்றும்
 அழகும் பலவகையான இன்பநிலை
 வாழ்க்கையும்
 ஒருங்கே அளிக்கும் - ஒன்று சேரக் கொடுக்கும்
 இசையால் காவில் கமழ்ந்த - புகழால் பூங்காவிள் மணம் கமழுவது
 போல சிறப்புற்ற
 நகரத்து இயற்கை - புலோலி நகரத்தின் இயற்கையான நன்மைகளை
 புகழ்கின்ற நாளும் உலகே - புகழ்ந்து நாள்தோறும் உலகமே பேசுகின்றது.

சி. நி. கு.

ஞான, வரம், போக - வடசொற்கள். இறைவன் கோவ அழகில் விடை
 யேறி வரும் அழகு சுட்டல். வழிபாட்டுப் பயன்களைத் தொகுத்துக் கூறல்.
 உலகம் புலோலிபற்றிப் பேச அந்தாதிப் பாடல்களை இயற்றியமை கூறா
 மற் கூறல். 100 பாடல்களில் கோவில் கொண்ட பசுபதி பாட எண்ணிய
 தன் நோக்கம் இறுதிப் பாடலில் முத்திரையாய் விழுந்துள்ளது. பசுபதி
 ஸ் வரர் கோவிலின் புகழையும் சிறப்பையும் உலகம் அறிய வேண்டும். பாடல்
 பெற்ற தலங்கள் வரிசையில் புலோலிப் பசுபதீஷ்வரர் தலமும் இணைய
 வழி செய்தல்.

புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம் - 2000